

శ్రీ విష్ణు సహస్రనామ స్తోత్రము

ప్రతిపదార్థసహితము

వివరణ :

భాషాప్రవీణ, విద్యాప్రవీణ

డాక్టర్ పూములూరు శ్రీదక్షిణామూర్తిశాస్త్రి M.A.Ph.D

శ్రీవిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమహిమ

సర్వం విష్ణుమయం జగత్

స్థలం విష్ణుః, జలం విష్ణుః, విష్ణురాకాశమప్యతీ

స్థావరం జంగమంవిష్ణుః సర్వం విష్ణుమయం జగత్॥

చరాచరమగు ఈ జగమంతయు ఆ శ్రీ మహావిష్ణువే అని వై వాక్యమునకు అర్థము.

పంచమవేదమైన మహాభారతములో, అనుశాసనిక పర్వమున భీష్మ యుద్ధిర్నిరల సంవాదరూపమున వ్యాసభగవానుడు లోకమునకు ప్రసాదించిన ఉత్తమ విద్య ఈ విష్ణు సహస్రనామము.

“సద్వైవమును ఆశ్రయించి, వివిధముగ, నేవించిన మానవులు శుభములు పొందుదురు? దేనిని జపించుటవలన జీవులకు సంసారబంధములనుండి విముక్తి లభించును? ధర్మములందెప్పుడూ మిక్కిలి శ్రేష్ఠము?” అని, అడిగిన ధర్మరాజు ప్రశ్నలకు ధర్మజ్ఞుడైన భీష్ముడు “అదిదేవుడు, మహాదేవుడైన ఆ పురుషోత్తముని నిత్యము సహస్రనామముల ద్వారా స్తుతించవలయు”నని సూచించుచు, “సర్వలోకమహేశ్వరుడైన ఆ విష్ణు(విశ్వ)మూర్తిని అర్చించి, ధ్యానించి స్తుతించుటవలన మానవులు సర్వదుఃఖములను అధికమించగలరని చెప్పి ఇదియే పరమ ధర్మమని తెలుపుచు, ఆ విశ్వేశ్వరుని వైభవమును వేయివిధముల నిరూపించినాడు. పూర్వమెందఱో ఋషులు వాసుదేవుని విశేషముగా కీర్తించిన ఈ సహస్రనామములు భక్త పరాయణులై పారాయణము చేయువారికి ఆజగన్మాధుడు ప్రీతితో సకల శుభములను, సుఖములను ప్రసాదించునని వివరించినాడు.

ఈ సహస్ర నామములు భక్తి శ్రద్ధలతో పఠించు భక్తులకు, పరమాత్మ మనోభీష్టములను దీర్చును. ఆ వాసుదేవుని దయవలన వారికి జన్మమృత్యు, జరా, వ్యాధి, భయములు తొలగిపోవును. ఈ సమస్త విశ్వము ఆ అదిదేవుని వలన, సృష్టింపబడి, పోషింపబడి, తుడుకు ఆయనయందే లయించుచున్నది. సకల విద్యలు, విజ్ఞానములు, తేజో, బలములు అజనార్దనుని వలన ఏర్పడుచున్నవి. ఒక్క శక్తి ఇన్ని రూపములుగా వ్యాప్తి చెందిన విషయము కీర్తించబడుచు, ఈ సహస్రనామములందలి ప్రతిసామము లోకములకు ఆదికారణమైన అనుహదేవుని గూర్చిన విశేష విజ్ఞానమును ఒనంగుచు, ముక్తి మార్గ సోపానములై విలసిల్లుచున్నవి. దారిద్ర్యమోచనమగు లక్ష్మ్యోష్ఠోత్తర శతనామములు మిక్కిలి మహిమగలవై పారాయణార్థములగుటచే ఇందు చేర్చబడినవి. పూర్వమెందఱో పూజ్యులు ఈ సహస్రనామములకు అర్ఘ్యములు వ్రాసి, ప్రకటించి ఆపరమేశ్వరుని కృపకు పాత్రులైనారు. నా ఈ ప్రయత్నమునకు మహనీయులగు వారి రహస్యలు ఉపకరించినందులకు వారందఱికి కృతజ్ఞతలు ఘటించుచున్నాను. నాకృషిని అభినందించుచు, శుభాశీర్వులందించిన గురువులు శ్రీ ధూళిపాళ రాధాకృష్ణమూర్తి (ప్రొడరాబాద్) గారికి నా నమస్కరమనస్సులు సమర్పించుచున్నాను.

డాక్టర్, తూములూరు శ్రీదక్షిణామూర్తిశాస్త్రి M.A. Phd.

శ్రీవిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్

భాగవత్

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।

ప్రసన్న వదనం ధ్యాయే త్వర్వపిహోపశాస్తయే ॥

శారదా శారదామౌజవదనా వదనామ్బుజే ।

సర్వదా సర్వదాస్మాకం సన్నిధి సన్నిధిం క్రియాత్ ॥

గురవే సర్వలోకానాం భిషజే భవరోగిణామ్ ।

నిధయే సర్వవిద్యానాం దక్షిణామూర్తయే నమః ॥

జ్ఞానానన్దమయం దేవం నిర్మల స్పటికాకృతిమ్ ।

అధారం సర్వవిద్యానాం హయగ్రీవ ముపాస్మహే ॥

గురుబ్రహ్మ గురుర్విష్ణు ర్గురుర్దేవో మహేశ్వరః ।

గురుస్సాక్షాత్పరంబ్రహ్మ తస్మైశ్రీ గురవే నమః ॥

వ్యాసం వశిష్ఠనప్తారం శక్తేఃపాత్ర మకల్మషమ్ ।

పరాశరాత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।

నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అవికారాయ శుద్ధాయ నిత్యాయ పరమాత్మనే ।

సద్వైకరూపరూపాయ విష్ణవే సర్వజిష్ఠవే ॥

యస్యస్మరణమాత్రేణ జన్మసంసారబన్ధనాత్ ।

విముచ్చ్యతే నమస్తస్మై విష్ణవే ప్రభవిష్ణవే ॥

ఓంనమో విష్ణవే ప్రభవిష్ణవే

సచ్చిదానన్దరూపాయ కృష్ణాయా ॥ క్షిప్తకారిణే(కర్మణే) ।

నమో వేదాన్తవేద్యాయ గురవే బుద్ధిసాక్షిణే ॥

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం సర్వలోకహితే రతమ్ ।

వేదాబ్జభాస్కరం వందే శమాది నిలయం మునిమ్ ॥

సహస్రముర్రేః పురుషోత్తమస్య సహస్రనేత్రానన పాదభామోః ।

సహస్రనామ్నాం స్తవనం ప్రశస్తం నిరుచ్చ్యతే జన్మజరాది శాన్త్యై ॥

పూర్వపీఠికా

తీవ్రైశంపాయనఉవాచ!

[శ్రుత్వా ధర్మా నశేషేణ పావనాని చ సర్వశః ।

యుధిష్ఠరశ్చాస్తనవం పునరేవాభ్యభాషత ॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ!

కిమేకం దైవతం లోకే కింవాప్యేకం పరాయణమ్ ।

స్తువన్తః కం కమర్చన్తః ప్రాపుయుర్మానవాశ్చుభమ్ ॥

కో ధర్మ స్సర్వధర్మాణాం భవతః పరమో మతః ।

కిం జప స్మచ్చతే జన్తు ర్జన్మసంసారబన్ధనాత్ ॥

జగత్ప్రభుం దేవదేవ మనన్తం పురుషోత్తమమ్ ।

స్తువన్మామ సహస్రేణ పురుషస్సతతోష్ఠితః॥

తమేవ చార్చయన్నిత్యం భక్త్వా పురుషమవ్యయమ్ ।

ధ్యాయన్ స్తువన్మమస్యంశ్చ యజమాన స్తమేవ చ ॥

అనాదినిధనం విష్ణుం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ ।

లోకార్ధక్షం స్తువన్నిత్యం సర్వదుఃఖాతిగో భవేత్ ॥

[బ్రహ్మజ్ఞం సర్వధర్మజ్ఞం లోకానాం కీర్తివర్ధనమ్ ।

లోకనాథం మహద్భూతం సర్వభూత భవోద్భవమ్ ॥

ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మో ఽథికతమో మతః ।

యద్భక్త్వా పుణ్యరీకాంక్షం స్తవైరర్చ్యస్తర స్సదా ॥

పరమం యో మహత్తేజః పరమం యో మహత్తపః ।

పరమం యో మహద్బ్రహ్మ పరమం యః పరాయణమ్ ॥

పవిత్రాణాం పవిత్రం యో మజ్జళానాం చ మజ్జళకమ్ ।

దైవతం దేవతానాం చ భూతానాం యో ఽవ్యయః పితా ॥

యతస్సర్వాణి భూతాని భవన్త్యాది యుగాగమే ।

యస్మింశ్చ ప్రళయం యన్తి పునరేవ యుగక్షయే ॥

తస్యలోకప్రధానస్య జగన్మాధస్య భూపతే ।

విష్ణోర్మామసహస్రం మే శృణు పాపభయాపహమ్ ॥

యాని నామాని గౌణాని విఖ్యాతాని మహాత్మనః ।

ఋషిభిః పరిగీతాని తాని వక్ష్యామి భూతయే ॥

ఋషిర్మామ్రాం సహస్రస్య వేదవ్యాసో మహామునిః ।

ఛన్దో ఽనుష్ఠ ప్రథా దేవో భగవాన్ దేవకీసుతః ॥

అమృతాంశూన్ద్రవో బీజం శక్తిర్దేవకిన్తననః ।

[త్రిసామా వృధయం తస్య శాస్త్రర్థే వినియజ్యతే ॥

విష్ణుం జిష్ణుం మహావిష్ణుం ప్రభువిష్ణుం మహేశ్వరమ్ ।

అనేకరూపం దైత్యాన్తం సమామి పురుషోత్తమమ్ ॥

అస్య త్రీ విష్ణోర్దివ్యసహస్రనామస్తోత్రమహామద్రస్య త్రీవేదవ్యాసో భగవాన్ ఋషిః

అనుష్ఠన్ ఛన్దః త్రీమహావిష్ణుః పరమాత్మా త్రీమన్మాయణో దేవతా.

అమృతాంశూన్ద్రవో భానరితి బీజమ్. దేవకీన్తనప్రప్తేతి శక్తిః ఉద్భవః క్షోభణో

దేవ ఇతి పరమో మద్రః శక్త్యుత్పన్నకీ చక్రీతి కీలకమ్. శార్ఙ్గధన్వా గదాధర

ఇత్యస్తమ్. రథాఙ్గపాణిరక్షోభ్య ఇతి నేత్రమ్. త్రిసామా సామగస్మామేతి కవచమ్.

ఆనన్తం పరబ్రహ్మేతి యోనిః ఋతుస్సుదర్శనః కాల ఇతి దిగ్గుప్తః విశ్వరూప ఇతి

ధ్యానమ్. త్రీమహావిష్ణు శ్రీత్యర్థే త్రీమహావిష్ణోర్దివ్య సహస్రనామస్తోత్ర మాలజవే

వినియోగః ధ్యానమ్

కీరోదన్వత్రుదేశే శుచిమణివిలసత్త్వైకతే మౌక్తికానాం

మాలాక్షప్తానసస్సస్పృటికమణినిభైర్మౌక్తికైర్మణితాఙ్గః ।

శుభ్రైరభ్రైరదభ్రైరుపరివిరచితైర్ముక్తిమాయూషవద్దై -

రానన్దీ నః పునీయాదరినశినగదాశఙ్ఖపాణిర్ముక్తునః ॥

భూః పాదౌ యస్య నాభిర్వియదనురనిలశ్చస్త్రిసూర్యౌ చ నేత్రే

కర్ణావాశాశ్చిరోద్వౌ ర్ముఖమపి దహనో యస్య వా(సో)స్తేయమస్థిః ।

అస్తస్మం యస్య విశ్వం సుదనరఖగగోభీగగన్ధర్వదైత్యై -

శ్రీత్రం రంధమ్యతే తం త్రిభువనవపుషం విష్ణుమీశం సమామి

శాస్తాకారం భుజగశయనం పద్మనాభం సురేశం

విశ్వాకారం గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాజమ్ ।

లక్ష్మీకాంతం కమలనయనం యోగిహృద్భానగమృమ్

వస్తే విష్ణుం భవభయహరం సర్వలోకైకనాథమ్ ॥

సశబ్దచక్రం సకిరీటకుణ్డలం

సపీతవస్త్రం సరసీరుహేక్షణమ్ ।

సహారవక్షస్సలశోభికౌస్తుభమ్

సమామి విష్ణుం శిరసా చతుర్భుజమ్॥

మేఘశ్యామం పీతకౌశేయవాసం

శ్రీవత్సాక్ష్యం కౌస్తుభోద్భాసితాజమ్ ।

పుణ్యోపేతం పుణ్డరీకాయతాక్షమ్

విష్ణుం వస్తే సర్వలోకైకనాథమ్ ॥

ఛాయాయాం పారిజతస్య హేమసింహసదోవరి ।

ఆసీనమమ్బుదశ్యామమాయతాక్షమలబ్ధృతమ్ ॥

చంద్రాననం చతుర్భామం శ్రీవత్సాక్షీత వక్షసమ్ ।

రుక్మిణీసత్యభామాభ్యాం సహితం కృష్ణమాశ్రయే ॥

శ్రీవిష్ణు సహస్రనామ స్తోత్రమ్

1. విశ్వం, విష్ణు, ర్వషట్రార్, భూతభవ్య భవత్ప్రభుః, భూతకృ, దుష్టతభృ, ద్భావో, భూతాత్మా, భూతభావనః, ॥
2. పూతాత్మా, పరమాత్మా, చ ముక్తానాం పరమాగతిః, అవ్యయః, పురుష, స్సాక్షీ, క్షేత్రజ్ఞో, २-క్షర, ఏవచ, ॥
3. యోగో, యోగవిదాం నేతా, ప్రధాన పురుషేశ్వరః, నారసింహవపు, శ్రీహ్రీమాన్, కేశవః, పురుషోత్తమః, ॥
4. సర్వ శ్చర్మ, శ్చీవ, స్థాణు, ర్భూతాది, ర్మిధి రవ్యయః, సంభవో, భావనో, భర్తా, ప్రభవః, ప్రభు, రీశ్వరః, ॥
5. స్వయంభూ, శంభు, రాదిత్యః, పుష్కరాక్షో, మహాస్వనః, అనాదినిధనో, ధాతా, విధాతా, ధామరుత్తమః, ॥
6. అప్రమేయో, హృషీకేశః, పద్మనాభో, २-మరప్రభుః, విశ్వకర్మా, మను, స్తుప్తా, స్థ విష్ణ, స్థ విరో ధ్రువః, ॥
7. అగ్రాహ్య శ్చాశ్వతః కృష్ణో, లోహితాక్షః ప్రతర్దనః, ప్రభూత, స్త్రికకటబ్ధామ, పవిత్రం, మంగళం పరమ్, ॥
8. ఈశానః, ప్రాణదః, ప్రాణో, జ్యేష్ఠ, శ్రేష్ఠః, ప్రజాపతిః, హిరణ్యగర్భో, భూగర్భో, మాధవో, మధుసూదనః, ॥
9. ఈశ్వరో, విక్రమీ, ధన్వీ మేధావీ, విక్రమః, క్రమః, అనుత్తమో, దురాధర్షః, కృతజ్ఞః, కృతి, రాత్యవాన్, ॥
10. సురేశ, శ్వరణం, శర్మ, విశ్వరేతాః, ప్రజాభవః, అమా, స్సంవత్సరో, వ్యాళః, ప్రత్యయ, స్సర్వదర్శనః, ॥
11. అజ, స్సర్వేశ్వర, స్సిద్ధ, స్సిద్ధి, స్సర్వాది, రమ్యతః, వృషాకపి, రమయాత్మా, సర్వయోగవినిస్సృతః, ॥
12. వసు, ర్వసుమనా, స్సృత్య, స్సమాత్మా, २-సమ్మిత, స్సమః, అమోఘః, పుండరీకాక్షో, వృషకర్మా, వృషాకృతిః, ॥
13. రుద్రో, బహుశిరా, బక్ర, ర్విశ్వయోని, శ్చుచిత్రవాః, అమృత, శ్చాశ్వతస్థాణు, పరారోహో, మహాతపాః, ॥

14. సర్వగ, సర్వవిద్యాను, విష్వక్సేనో, జనార్దనః॥
వేదో, వేదవి, దవ్యంగో, వేదాంగో, వేదవి, త్వవైః॥
15. లోకార్ధక్ష, స్ఫురార్ధక్షో, ధర్మార్ధక్షః, కృతాకృతః॥
పతురాత్మా, పతుర్యాప, శృతుర్ధంత్రి, శృతుర్భుజః॥
16. భ్రాజిష్ఠ, ర్భృజనం, భోక్త, సహిష్ఠ, ర్దగదాదిజః॥
అనఘో, విజయో, జేతా, విశ్వయోనిః, పునర్భుసః॥
17. ఉపేంద్రో, వామనః, ప్రాంశు, రమోఘ, శ్చుచి, రూర్జితః॥
అతీంద్ర, స్సంగ్రహ, స్సర్గో, ధృతాత్మా, నియమో, యమః॥
18. వేద్యో, వైద్య, సదాయోగీ, వీరహ, మాధవో, మధుః॥
అతీంద్రియో, మహామాయో, మహాత్మాహో, మహాబలః॥
19. మహాబుద్ధి, ర్మహావీర్యో, మహాశక్తి, ర్మహద్భుతిః॥
అనిర్దేశ్యవపు, శ్రీమా, నమేయాత్మా, మహాద్రిధ్యక్,॥
20. మహేష్వాసో, మహీభర్తా, శ్రీనివాస, స్సతాంగతిః॥
అనిరుద్ధ, స్సరానందో, గోవిందో, గోవిదాంపతిః॥
21. మరీచి, ర్దమనో, హంస, సుపర్థో, భుజగోత్తమః॥
హిరణ్యనాభ, స్సుతపాః, పద్మనాభః, ప్రజాపతిః॥
22. అమృత్యు, స్సర్వస్థ, క్షింహ, స్సంధాతా, సంధిమాన్, స్థిరః॥
అజో, దుర్బుద్ధణ, శ్చాస్త్రా, విశ్రుతాత్మా, సురారిహః॥
23. గురు, గ్గరుతమా, ధామ, సత్య, స్సత్యపరాక్రమః॥
నిమిషో, ౨ నిమిష, ప్రగ్భీ, వాచస్పతిరుదారధీః॥
24. అగ్రణీ, గ్రామణీ, శ్రీమా, న్యాయో, నేతా, సమీరణః॥
సహస్రమూర్తా, విశ్వాత్మా, సహస్రాక్ష, స్సహస్రపాత్కైః॥
25. ఆవర్తనో, నివృత్తాత్మా, సంవృత, స్సంప్రవర్తనః॥
అహస్సంవర్తకో, పహ్ని, రనితో, ధరణీధరః॥
26. సుప్రసాదః, ప్రసన్నాత్మా, విశ్వభృ, గ్విశ్వభు, గ్విభుః॥
సత్కర్తా సత్కృత, స్సాధు, ర్దహ్ను, ర్దాయణో, నరః॥
27. అసంఖ్యేయో, ౨ ప్రమేయాత్మా, విశిష్టః, శ్శిష్టకృ, ష్టుచిః॥
సిద్ధార్థ, సిద్ధసంకల్పః, సిద్ధిద, సిద్ధిసాధనః॥

28. వృషాహీ, వృషభో, విష్ణు ర్భుషపర్వా, వృషోదరః॥
వర్షనో, వర్షమానశ్చ, వివిక్త, త్రుతిసాగరః॥
29. సుభుజో, దుర్ధరో, వాగ్మీ, మహేంద్రో, వసుదో, వసు(ః)॥
నైకమాదో, బృహద్రూపః, శ్శివివిష్టః, ప్రకాశనః॥
30. ఓజస్తేజోద్భుతిధరః, ప్రకాశాత్మా, ప్రతాపనః॥
ఋద్ధ స్సృష్టాక్షరో, మంద్ర, శృంద్రాంశు, ర్భాస్వరద్భుతిః॥
31. అమృతాంశుభృవో, భాను, శ్శశిబిందు, స్సురేశ్వరః॥
ఔషధం, జగతన్నేతు, స్సత్యధర్మపరాక్రమః॥
32. భూతభద్రభవన్పాదః, వవనః, పావనో, ౨ నలః॥
కామహి, కామకృ, త్యాంతః, కామః, కామప్రదః, ప్రభుః॥
33. యుగాదికృ, ద్యుగావర్తో, నైకమాయో, మహాశనః॥
అదృశ్యో, వృక్షరూపశ్చ, సహస్రజి, దనంతజిత్,॥
34. జిహ్వో, విశిష్ట, శ్శిష్టేష్ట, శ్శిఖండీ, సహాషో, వృషః॥
క్రోధహి, క్రోధకృత్కర్తా, విశ్వబాహు, ర్మహీధరః॥
35. అమృతః, ప్రథితః, ప్రాణః, ప్రాణదో, వాసవానుజః॥
అపాంసిధి, రధిష్ఠాన, మప్రమత్తః, ప్రతిష్ఠితః॥
36. స్ఫుండ, స్ఫుండధరో, ధుర్యో, పరదో, వాయువాహనః॥
వాసుదేవో, బృహద్యాను, రాదిదేవః, పురందరః॥
37. అశోక, స్పారణ, స్పార, శ్చూర, శ్చౌరి, ర్దనేశ్వరః॥
అనుకూల, శ్శతావర్తః, పద్మీ పద్మనిభేక్షణః॥
38. పద్మనాభో, ౨ రవిందాక్షః, పద్మగర్భ, శ్శరీరభృత్,॥
మహర్థిర్, ఋద్ధో, వృద్ధాత్మా, మహాక్షో, గరుడదర్శజః॥
39. అతుల, శ్శరభో, భీమ, స్సమయజ్ఞో, హవిర్ధరిః॥
సర్వలక్షణలక్షణ్యో, లక్ష్మీవా, న్నమితిజ్ఞయః॥
40. విక్షరో, రోహితో, మార్గో, హేతు, ర్దామోదర, స్సహః॥
మహీధరో, మహాభాగో, వేగవా, సమితాశనః॥
41. ఉభృవః, క్షోభణో, దేవ, శ్రీగర్భః, పరమేశ్వరః॥
కరణం, కారణం, కర్తా వికర్తా, గహనో, గుహః॥

42. వ్యవసాయో, వ్యవస్థానః, స్థానస్థాన, స్థానదో, భృవః,1
పరర్థిః, పరమస్పష్ట, స్పష్టః, పుష్ట, శ్చుభేక్షణః,11
43. రామో, విరామో, విరతో(జో), మార్తో, నేయో, నయో, 2 నయః1
వీర, శ్చక్తిమతాంత్రేష్ట, ధర్మో, ధర్మవిదుత్తమః,11
44. వైకుంఠః, పురుషః, ప్రాణః, ప్రాణదః, ప్రణవః, పృథుః,1
హిరణ్యగర్భ, శ్చత్రుహస్త్రి వ్యాప్తో, వాయు, రథోక్షణః,11
45. ఋతుః, స్ఫుదర్భనః, కాలః, పరమేష్ఠి, పరిగ్రహః,1
ఉగ్ర, స్థావత్పరో, దక్షో, విశ్రామో, విశ్వదక్షిణః,11
46. విస్తార, స్థావరస్థాణః, ప్రమాణం, బీజమవ్యయమ్,1
అర్థో, 2 నర్థో, మహాకోశో, మహాభాగో, మహాధనః,11
47. అనిర్విణ్ణ, స్థవిష్టో_భూ, ర్భయూపా, మహామఖః,1
నక్షత్రనేమి, ర్భక్షత్రీ, క్షమః, క్షామ, స్థమీహానః,11
48. యజ్ఞ, ఇజ్యో, మహాజ్యశ్చ, క్రతు, స్థత్రం, నతాంగతిః,1
సర్వదర్శీ, విముక్తాత్మా, సర్వజ్ఞో, జ్ఞానముత్తమమ్,11
49. సువ్రత, స్ఫుముఖ, సూక్ష్మ, స్ఫుహోష, స్ఫుఖద, స్ఫుహృత్,1
మనోహరో, జితక్రోధో, వీరబాహు, ర్విదారణః,11
50. స్వాపన, స్వపశో, వ్యాపీ, నైకాత్మా, నైకకర్మకృత్,1
వత్సరో, వత్సలో, వత్సీ, రత్నగర్భో, ధనేశ్వరః,11
51. ధర్మగు, జ్ఞర్మకృ, ద్ధర్మీ, న, దసత్, క్షర, మక్షరం,1
అవిజ్ఞాతా, సహస్రాంశు, ర్విదాతా, కృతలక్షణః,11
52. గభస్తినేమి, స్సత్స్థ, స్థింహో, భూతమహేశ్వరః,1
ఆదిదేవో, మహాదేవో, దేవేశో, దేవభృద్ధరుః,11
53. ఉత్తరో, గోపతి, రోప్తి, జ్ఞానగమ్యః, పురాతనః,1
శరీరభూతభృ, ద్ధోక్తా, కపింద్రో, భూరిదక్షిణః,11
54. సోమపో, 2 మృతప, స్తోమ, పురుజ, త్పురుసత్తమః,1
వినయో, జయ, స్థతృసందో, దాశార్థ, స్సాత్వతాంవతిః,11
55. జీవో, వినయితాసాక్షీ, ముకుందో, 2 మితవిక్రమః,1
అంభోనిధి, రనస్తాత్మా, మహోదధిశయో, 2 న్నకః,11

56. అజో, మహర్ష, స్సాభావ్యో, జితామిత్రః, ప్రమోదనః,1
అనందో, నందనో, నంద, స్థతృధర్మా, త్రివిక్రమః,1
57. మహర్షిః_కపిలాచార్యః, కృతజ్ఞో, మేదిసేవతిః,1
త్రిపద, త్రిదశాధ్యక్షో, మహాశృంగః, కృతాస్తకృత్,11
58. మహావరాహో, గోవింద, స్థుషేణః, కనకాంగధీ,1
గుహ్యో, గభీరో, గహనో, గుప్త, శ్చక్రగదాధరః,11
59. వేదా, స్సాంసింగో, 2 జితః, కృష్ణో, దృఢ, స్థాంతర్దహో, 2 మృతః,1
పరుణో, వారుణో, వృక్షః, పుష్కరాక్షో, మహామనాః,11
60. భగవా, స్థగహ, 2 2 నందీ, వనమాతీ, హలాయుధః,1
అదిత్యో, జ్యోతిరాదిత్య, స్థహిష్ట, ర్గతిసత్తమః,11
61. సుధన్వా, ఖండపరతు, ర్ధారుణో, ద్రవిణప్రదః,1
దివస్సు, కర్మదృగ్వాసో, వాపస్సతిరయోనిజః,11
62. త్రిసామా, సామగ, స్సామ, నిర్వాణం, భేషజం, భిషక్,1
సంన్యాసకృ, పుమ, శ్వాంతో, నిష్ఠా, శాంతిః, పరాయణమ్,11
63. శుభాంగ, శ్వాంతిద, ప్రుష్టా, కుముదః, కువలేశ్వరః,1
గోహితో, గోపతి, రోప్తి, పృషభాక్షో, పృషప్రియః,11
64. అనివర్తీ, నివృతాత్మా, సంక్షేప్తా, క్షేమకృ, చ్చివః,1
తీవత్సవజ్ఞ, తీనివాస, తీపతి, తీమతాంవరః,11
65. తీద, తీశ, తీనివాస, తీనిధి, తీవిభావనః,1
తీధర, తీకర, త్రేయ, తీమా, న్నోకత్రయాశ్రయః,11
66. స్వక్ష, స్స్వంగ, శ్చతానందో, నంది, ర్హోతిర్గణేశ్వరః,1
విజితాత్మా, 2 విధేయాత్మా, సతీత్రి, శ్శిన్నసంచయః,11
67. ఉదీర్ఘ, స్సర్వతశ్చక్షు, రసిశ, శ్వాశ్వతస్థిరః,1
భూశయో, భూషణో, భూతి, ర్నిశేక, శ్వేకనాశనః,11
68. అర్చిష్టా, సర్పితః, కుంభో, విశుద్ధాత్మా, విశోధనః,1
అనిరుద్ధో, 2 ప్రతిరథః, ప్రద్యుమ్నో, 2 మితవిక్రమః,11
69. కాలనేమినిహ, వీర, శ్వేత్రి, శ్చూరజనేశ్వరః,1
త్రిలోకాత్మా, త్రిలోకేశః, కేశవః, కేశహి, హరిః,11

70. కామదేవః, కామపాలః, కామో కాన్తః, కృతాగమః,
అనిర్దేశ్యవపు, ర్విష్ణు, ర్విరో, ౨ ననో, ధనంజయః॥
71. బ్రహ్మణ్యో, బ్రహ్మకృ, ద్రుహత్య, బ్రహ్మ, బ్రహ్మవివర్ధనః,
బ్రహ్మవి, ద్రావిహ్మణో, బ్రహ్మీ, బ్రహ్మక్షో, బ్రాహ్మణియః॥
72. మహాక్రమో, మహాకర్మా, మహాతేజా, మహోగ్రగః,
మహాక్రతు, ర్మహాయజ్ఞా, మహాయజ్ఞో, మహాహవిః॥
73. ప్రహ్మ, పువప్రియ, స్తోత్రం, స్తుతిః, స్తోతా, రణప్రియః,
పూర్ణః, పూరయితా, పుణ్యః, పుణ్యకీర్తి, రనామయః॥
74. మనోజవ, స్తీర్ధకరో, వసురేతా, వసుప్రదః,
వసుప్రదో, వాసుదేవో, వసు, ర్వసుమనా, హవిః॥
75. సదతి, సృత్యతి, సృత్తా, సదృశాతి, సృత్రాయణమః,
శూరనేనో, యదుత్రేష్ట సృన్నివాస, సుయామునః॥
76. భూతావాసో, వాసుదేవ, సుర్వాసునిలయో, ౨ నలః,
దర్పహ, దర్పదో, దృష్టో, దుర్ధరో, ౨ థా పరాజితః॥
77. విశ్వమూర్తి, ర్మహామూర్తి, రీప్రమూర్తి, రమూర్తిమాన్,
అనేకమూర్తి, రవ్యక్త, శ్వేతమూర్తి, శ్వేతాననః॥
78. ఏకో, నైక, సృవః, కః, కిం, యత్త, త్వదమనుత్తమమ్,
లోకజన్మ, ర్లోకనాథో, మాధవో, భక్తవత్సలః॥
79. సువర్ణవర్ణ, హేమాంగో, వరాంగ, శృంధనాంగదీ,
వీరహ, విషమ, శ్వాన్యో, పుతాశీ, రవల, శృలః॥
80. అమానీ, మానదో, మాన్యో, లోకస్వామీ, త్రిలోకధృత్(క),
సుమేధా, మేధతో, ధన్య, సృత్యమేధా, ధరాధరః॥
81. తేజోవృక్షో, ద్యుతిధర, సుర్వశ్రవభృతాంవరః,
ప్రగ్రహో, నిగ్రహో, వృగ్రో, నైకశృంగో, గదాగ్రజః॥
82. పటయూర్తి, శ్రుతుర్భావ, శ్రుతుర్భావహ, శ్రుతుర్గతిః,
పటరాత్మా, పటర్భావ, శ్రుతుర్వేదవి, దేకపాత్,॥
83. సమావర్తో, ౨ నివృత్తాత్మా, దుర్దయో, దురతిక్రమః,
దుర్దభో, దుర్దమో, దుర్గి, దురావాసో, దురారిహః॥

84. శుభాంగో, లోకసారంగ, స్సుతస్మ, ప్రస్తువర్ధనః,
జ్ఞప్తకర్మా, మహాకర్మా, కృతకర్మా, కృతాగమః॥
85. ఉచ్చవ, స్ఫుండర, స్ఫుందో, రత్నవాళ, స్ఫులోచనః,
అర్కో, వాజసన, శృంగీ, జయంత, సృర్వవిజ్ఞయో॥
86. సువర్ణబిందు రక్షేభ్య, సుర్వవాగీశ్వరేశ్వరః,
మహాహ్రదో, మహాగర్భో, మహాభూతో, మహానిధిః॥
87. కుముదః, కున్దరః, కుందః, పద్మస్యః, పావనో ౨ నిలః
అమృతాశో, ౨ మృతవపు, సృర్వజ్ఞః, సృర్వతోముఖః॥
88. సులభ, సుప్రత, సిద్ధ, శ్రుత్రుజి, పుత్రుతాననః,
న్యగ్రోధో, దుష్కరో, ౨ శ్వత్, శ్వాణారాంధ్రనిహదనః॥
89. సహస్రార్చి, సుప్త జిహ్వ, సుప్తేధా, సుప్తవాహనః,
అమూర్తి, రసహో, ౨ చిన్మో, భయకృ, భయనాశనః॥
90. అణు, ర్భుప్రహ, త్మృత, స్ఫూలో, గుణభృ, నిర్గుణో, మహాన్,
అర్భుత, స్సృభృత, స్సృస్యః, ప్రాగ్నంకో, వంశవర్ధనః॥
91. భారభృ, తృత్రితో, యోగీ, యోగీశ, సుర్వకామదః,
అత్రమ, త్రేమణః, జైమ, స్సుపర్ణో, వాయువాహనః॥
92. ధనుర్ధరో, ధనుర్వేదో, దండో, దమయితా, దమః,
అపరాజిత, సుర్వసహో, నియంతా, ౨ నియమో, ౨ యమః॥
93. సత్త్వా, వ్వాత్మిక, సృత్య, సృత్యధర్మపరాయణః,
అతిప్రాయః, ప్రియార్హో ౨ ర్హః, ప్రియకృ, ప్రియవిధర్ధనః॥
94. విహాయనగతి, ర్హోతిః, స్ఫురుచి, ర్దుతభు, గ్విభుః॥
రవి, ర్విరోచన, స్సూర్య, సువితా, రవిలోచనః॥
95. అనన్తో, హుతభు, గృహ, సుఖదో, నైకతో, ౨ గ్రజః,
అనిర్విజ్ఞ, సుదామర్షి, లోకాధిష్ఠాన, మద్భుతః॥
96. సనా, త్వనాతనతమః, కపిలః, కపి, రవ్యయః,
స్వస్తిద, స్వస్తికృ, త్వస్తి, స్వస్తిభు, క్షస్తిదక్షిణః॥
97. అరొద్రః, కుండలీ, చక్రీ, విక్ర, మూర్ధితశాసనః,
శబ్దాతిగ, శృణ్వసహ, శ్రీశిర, శృర్వరీకరః॥

98. అక్రూరః, పేశలో, దక్షో, దక్షిణః, క్షమిణాంవరః,
విద్యుత్తమో, వీతధయః, పుణ్యశ్రవణకిర్రసః॥

99. ఉత్తారణో, దుష్పృతిహో, పుణ్యో, దుస్సృష్టనాశనః,
వీరహో, రక్షణ, సృష్టో, జీవనః, పర్వవస్థితః॥

100. అనన్తరూపో, ౨ నన్తరీ, ద్వితమన్యూ, ర్భయాపహః,
చతుర్రకో, గభీరాత్మా, విదిశో, వ్యాదిశో, దిశః॥

101. అనాది, రూర్భూవో, లక్ష్మీ, సృషీరో, రుచిరాంగదః,
జననో, జనజన్మాది, ర్భీమో, భీమపరాక్రమః॥

102. ఆధారనిలయో, ౨ ధాతా, పుష్పహాసః, ప్రజాగరః,
ఊర్ధ్వగ, సృత్పథావారః, ప్రాణదః, ప్రణవః, పణః॥

103. ప్రమాణం, ప్రాణనిలయః, ప్రాణభృ, త్రాణజీవనః,
తత్త్వం, తత్త్వవి, దేకాత్మా, జన్మమృత్యుజరాతిగః॥

104. భూర్భువస్సుప్తరు, స్తార, సృవితా, ప్రపితామహః,
యజ్ఞో, యజ్ఞపతి, ర్భుజ్వా, యజ్ఞాంగో యజ్ఞవాహనః॥

105. యజ్ఞభృ, ద్వజ్జకృ, ద్వజ్ఞో, యజ్ఞభు, గృజ్జసాధనః,
యజ్ఞాస్తకృ, ద్వజ్జగుహ్యో, మన్మ, మన్మాద, వివచ॥

106. ఆత్మయోని, స్వయంజాతో, వైఖాన, స్వామగాయునః,
దేవకీనందన, ప్రసృష్ట, క్షితీశః, పాపనాశనః॥

107. శంఖభృ, న్నందకీ, చక్రీ, శార్దూ, ధన్వా, గదాధరః,
రథాంగపాణి, రక్షోభృ, సర్వప్రహరణాయుధః॥

108. వనమాళీ గదీ శార్దూ శంఖీ చక్రీవ నందకీ॥

శ్రీమాన్మారాయణో విష్ణుర్వాసుదేవో ౨ భిరక్షతు॥
శ్రీవాసుదేవో ౨ భిరక్షతోన్నమణతి

ఉత్తరపేరికా

ఇతీదం కీర్తనీయస్య కేశవస్య మహాత్మనః ।

నామ్నాం సహస్రం దివ్యానామశేషేణ ప్రకీర్తితమ్ ॥

౧ య ఇదం శ్రుణుయాన్నిత్యం యశ్చాపి పరికీర్తయేత్ ।

నాశుభం ప్రాప్నుయాత్కిణ్కీత్నే ౨ ముత్రేహ చ మానవః ॥

౨ వేదాన్తగో బ్రహ్మణ స్సృష్టే క్షత్రియో విజయీ భవేత్ ।

౩ వైశ్యో ధనసమృద్ధస్సౌ చూద్ర స్సృఖమవాప్నుయాత్ ॥

౪ ధర్మార్థే ప్రాప్నుయాద్ధర్మ మర్థార్థీ చార్థమాప్నుయాత్ ।

౫ కామానవాప్నుయాత్కామీ ప్రజార్థీ చాప్నుయాత్ప్రజాః॥

౬ భక్తిమా న్య సృదోత్థాయ శుచిస్తద్భతమానసః ।

౭ సహస్రం వాసుదేవస్య నామ్నామేతత్ప్రకీర్తయేత్ ॥

౮ యశః ప్రాప్నోతి విపులం యాతి ప్రాధాన్యమేవ చ ।

౯ అవలాం క్రియమాప్నోతి శ్రేయః ప్రాప్నోత్యనుత్తమమ్ ॥

౧౦ న భయం క్షుచిదాప్నోతి వీర్యం తేజశ్చ విస్తతి ।

౧౧ భవత్పరోగో ద్యుతిమాన్ బలరూపగుణాన్వితః ॥

౧౨ రోగార్త మున్యతే రోగా ర్ధుర్ధో ముచ్ఛేత బన్ధనాత్ ।

౧౩ భయాన్మచ్ఛేత భీతస్త ముచ్ఛేతాపన్న అపదః ॥

౧౪ దుర్గాణ్యతితరత్తాశు పురుషః పురుషోత్తమమ్ ।

౧౫ సప్తన్నామసహస్రేణ నిత్యం భక్తిసమన్వితః ॥

౧౬ వాసుదేవాశ్రయో మర్త్యో వాసుదేవపరాయణః ।

౧౭ సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్ ॥

౧౮ న వాసుదేవభక్తానామశుభం విద్యతే క్షుచిత్ ।

౧౯ జన్మమృత్యుజరావ్యాధిభయం (వైవో)నాప్యపజాయతే ॥

౨౦ ఇమం స్తవ మధీయాన శ్రద్ధాభక్తిసమన్వితః ।

౨౧ యుజ్యేతాత్మసుఖక్షాంతీర్భృతిస్సృతికీర్తిభిః ।

౨౨ న క్రోధో న చ మాత్సర్యం న లోభో నాశుభామతిః ।

౨౩ భవన్తి కృతపుణ్యానాం భక్తానాం పురుషోత్తమే ॥

౨౪ ద్వౌ స్సచంద్రార్కసక్షతా ఖం దిశో భూర్భువోదధిః ।

౨౫ వాసుదేవస్య వీర్యేణ విద్యతాని మహాత్మనః ॥

- సమరాసురగన్ధర్వం సయక్ష్మరగరాక్షసమ్ ।
జగద్వశే వర్తతే (దం)దః కృష్ణస్య సహచరమ్ ॥ 15
- ఇన్ద్రియాణి మనోబుద్ధి స్సత్త్వం తేజో బలం భృతిః ।
వాసుదేవాత్మకాన్యామః క్షేత్రం క్షేత్రజ్ఞ ఏవ చ ॥ 16
- సర్వాగమనామారః ప్రథమం పరికల్పితే ।
అచారప్రభవో ధర్మో ధర్మస్య ప్రభరమృతః ॥ 17
- ఋషయః పితరో దేవా మహాభూతాని ధాతవః ।
జఙ్గమాజఙ్గమంచేదం జగన్వారాయణోద్భవమ్ ॥ 18
- యోగో జ్ఞానం తథా సాష్ట్యం విద్యాశ్శిల్పాది కర్మ చ ।
వేదాశ్చాప్రాణి విజ్ఞాన మేతత్సర్వం జనార్దనాత్ ॥ 19
- ఏకో విష్ణుర్మహద్భూతం పృథగ్భూతాన్యనేకతః ।
త్రీన్ లోకాన్ వ్యాప్య భూతాత్మా భుక్తు విశ్వభుగన్వయః ॥ 20
- ఇమం స్తవం భగవతో విష్ణోర్వాసేన కీర్తితమ్ ।
పరేద్య ఇచ్ఛేత్పురుష త్రేయః ప్రాప్తుం సుఖాని చ ॥ 21
- విశ్వేశ్వర మజం దేవం జగతః ప్రభవాప్యయమ్ ।
భజన్తి యే పుష్కరాక్షం న తే యాన్తి పరాభవమ్ ॥ 22
- నతేయాన్తి పరాభవ ఓం నమ ఇతి
- అర్జున ఉవాచః
పర్మపత్రవిశాలాక్ష! పర్మనాభ! సురోత్తమ!
భక్తానామసురక్తానాం త్రాతా భవ జనార్దన! ॥ 23
- శ్రీభగవానువాచః
యో మాం నామసహస్రేణ స్తోత్రమిచ్చతి పాణ్డవ!
సోఽహమేకేన శ్లోకేన స్తుత ఏవ న సంశయః ॥ 24
- స్తుతమివసంసయ ఓం నమ ఇతి
- వ్యాస ఉవాచః
వాసనాద్వాసుదేవస్య వాసితం తే జగత్త్రయమ్ ।
నర్మభూతనివాసోఽసి వాసుదేవ! నమోఽస్తు తే ॥ 25
- శ్రీవాసుదేవనమోఽస్తు ఓం నమ ఇతి
- పార్మత్యువాచః
కేనోపాయేన లఘునా విష్ణోర్వాససహస్రకమ్ ।
పథ్యతే పణ్డితై ర్మిత్యం క్రోతుమిచ్ఛామ్యహం ప్రభో! ॥ 26

- ఈశ్వరఉవాచః
శ్రీరామ రామ రామేతి రమే రామే మనోరమే ।
సహస్రనామత(త్తు)స్తల్పం రామనామ పరాసనే! ॥ 27
- బ్రహ్మోవాచః
నమోఽస్తు నన్దాయ సహస్రమూర్తయే
సహస్రపాదాక్షిణిరోరుబాహవే!
సహస్రనామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే
సహస్రకోటి యుగధారిణే నమః ॥ 28
- సజ్జాయఉవాచః
యత్రయోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః ।
తత్ర శ్రీ ర్విజయో భూతి ర్భూవా నీతి ర్భూతి ర్భూమి ॥ 29
- శ్రీభగవానువాచః
అనన్యాశ్చిన్ద్రయన్తో మాం యే జనాః పర్మపాసతే ।
తేషాం నిత్యాభియక్తానాం యోగక్షేమం వహీమ్యహమ్ ॥ 30
- పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్ ।
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సమృవామి యుగే యుగే ॥ 31
- అర్థా విషణ్ణా శ్శిథిలాశ్రు భీతాః
ఘోరేషుచ వ్యాధిషు వర్తమానాః ।
సక్షీర్ణృ నారాయణ శబ్దమాత్రం
విముక్త దుఃఖా స్సుఖినో భవన్తి ॥
- య దక్షరదద్రాప్తం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్పుర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥
- ఇతి శ్రీమహాభారతే శతసాహస్రికాయాం సంహితాయాం వైయాకీర్ణం అనుశాసనిక పర్వాస్తోత్ర దానధర్మపర్వణి
భీష్మయుధిష్ఠిర సంవాదే శ్రీవిష్ణోర్విష్ణు సహస్రనామ స్తోత్రం నామైకోనపంచాశ చ్చదిక శతతమోఽధ్యాయః
పాఠఃఓం తత్సత్
- అపరాధ సహస్రాణి క్రియన్తే హర్మిశం మయా ।
దాసోఽయమితి మాం మత్త్వా క్షమస్వ పరమేశ్వర! ॥
- స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయన్తాం ।
న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః ॥
గో బ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభమస్తు నిత్యం ।
లోకాసుమస్తా స్సుఖినో భవన్తు ॥
- కారే వర్షతు పర్వస్యః పృథివీ సస్యశాలినీ ।
దేవేఽయం క్షేభరహితో బ్రాహ్మణాస్సు నిర్మయాః ॥

అపుత్రాః పుత్రిణ స్సన్తు పుత్రిణస్సన్తు పౌత్రిణః ।
 అధనా స్సధనా స్సన్తు జీవన్తు శరదాం శతమ్ ॥
 మంగళం కోసలేంద్రాయ మహనీయగుణాత్మనే ।
 చక్రవర్తితమాజాయ సార్వభౌమాయ మంగళమ్ ॥
 సీలావల నివాసాయ నిత్యాయ పరమాత్మనే ।
 సుభద్రా ప్రాణనాథాయ జగన్మాథాయ మంగళమ్ ॥
 కాయేన వాచా నమసేద్వియైర్వా ।
 బుద్ధాత్మనానా ప్రకృతే స్వభావాత్ ॥
 కరోమి యద్య త్సకలం పరమైః ।
 నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

సర్వం శ్రీ పరమేశ్వరార్పణ మస్తు
 శ్రీరామ రామ రామ
 ఓమ్ గురుశ్రరణమ్

శ్రీలక్ష్మణోత్తరశతనామ స్తోత్రమ్

దేవ్యువాచ :-

దేవదేవ! మహాదేవ! త్రికాలజ్ఞ! మహేశ్వర! ।
 కరుణాకర! దేవేశ! భక్తానుగ్రహకార! ॥
 అష్టోత్తరశతం లక్షాత్రిశ్శతమిచ్ఛామి తత్ప్రతః ।

ఈశ్వర ఉవాచ:-

దేవి! సాధు! మహాభాగే! మహాభాగ్య ప్రదాయకమ్ ।
 సర్వైశ్చర్యకరం పుణ్యం సర్వపాపప్రణాశనం ॥
 సర్వ దారిద్ర్యశమనం శ్రవణాద్భక్తి ముక్తిదమ్ ।
 రాజవశ్యకరం దివ్యం గుహ్యేర్దుష్కృతరం పరమ్ ॥
 దుర్లభం సర్వదేవానాం చతుష్పత్తి కళాస్పదమ్ ।
 పద్మాదీనాం వరాస్తానాం నిధీనాం నిత్యదాయకమ్ ॥
 సమస్తదేవ సంసేవ్య మణిమార్దవ్యసిద్ధిదమ్ ।
 కిమత్ర బహుకోక్తేన దేవీప్రత్యక్షదాయకమ్ ॥
 తవ ప్రీత్యాఽద్య పక్ష్యామి సమాహితమనా శృణు ।
 అష్టోత్తరశతస్యాస్య మహాలక్ష్మీస్మదేవతా ॥

క్షీం ఓజపదమిత్తుక్తం శక్తిస్తు భువనేశ్వరీ ।
 అజ్ఞానానః కరన్యాస స్స ఇత్యాది ప్రకీర్తితః॥

ధ్యానమ్ :-

వస్తే పద్మకరాం ప్రసన్నపదనాం సౌభాగ్యదాం భాగ్యదాం ।
 హస్తాభ్యా మభయప్రదాం మణిగణై ర్దానావిదైర్భూషితామ్ ॥
 భక్తాభీష్టఫలప్రదాం హరిహరబ్రహ్మదిభి స్సేవితాం ।
 పార్శ్వే వంకజ శంఖ పద్మ నిధిభి ర్భుక్తాం సదా శక్తిభిః ॥

సరసిజనయనే సరోజహస్తే ధవళతరాంశుక గన్ధమాల్యశేఖే ।
 భగవతి హరివల్లభే మనోజ్ఞే త్రిభువనభూతికరి ప్రసేద మహ్యమ్ ॥

లమిత్యాది పంచపూజాంవిధాయ

ఓం ప్రకృతిం వికృతిం విద్యాం సర్వభూతహితప్రదామ్ ।
 శ్రద్ధాం విభూతిం సురభిం నమామి పరమాత్మికామ్ ॥

వాచం పద్మాలయాం వద్మాం శుచిం స్వాహం స్వధాం సుధామ్ ।
 ధన్యాం హిరణ్మయీం లక్ష్మీం నిత్యపుష్పాం విభావరీమ్ ॥

అదితిం చ దితిం దీప్తిం వసుధాం వసుధారిణీమ్ ।
 నమామి కమలాం కాన్తాం కామాక్షీం క్రోధసమ్భవామ్ ॥

అనుగ్రహప్రదాం బుద్ధి మనశాం హరివల్లభామ్ ।
 అశోకా మమృతాం దీప్తిం లోకకోకవిలాసినిమ్ ॥

నమామి ధర్మనిలయాం కరుణాం లోకమాతరమ్ ।
 పద్మప్రియాం పద్మహస్తాం పద్మాక్షీం పద్మసురీమ్ ॥

పద్మోద్భవాం పద్మముఖీం పద్మనాభప్రియాం రమామ్ ।
 పద్మమాలాధరాం దేవీం పద్మినీం పద్మగన్ధినీమ్ ॥

పుణ్యగన్ధాం సుప్రసన్నాం ప్రసాదాభిముఖీం ప్రభామ్ ।
 నమామి చంద్రవదనాం చంద్రాం చంద్రసహోదరీమ్ ॥

చతుర్భుజాం చంద్రరూపా మిన్దిరా మిన్దశీతలామ్ ।
 అహోదజననీం పుష్పింశివాం శివకరీం సతిమ్ ॥

విమలాం విశ్వజననీం తుష్టిం దారిద్ర్య నాశినీమ్ ।
 ప్రీతిపుష్పరీణీం శాన్తాం శుక్లమాల్యామృరాం శ్రియమ్ ॥

భాస్కరీం బిల్వనిలయాం వరారోహణీం యశస్వినీమ్ ।
 వసుస్థరా ముదారాజ్ఞాం హరిణీం హేమమాలినీమ్ ॥

ధనధాన్యకరీం సిద్ధిం (నైఋసౌమ్యం శుభప్రదామ్ ।
సృపవేత్సగతానన్దాం వరలక్ష్మీం వసుప్రదామ్ ॥

శుభాం హిరణ్య ప్రాకారాం సముద్రతనయాం జయామ్ ।
సమామి మంగళాం దేవీం విష్ణువక్షస్సల్పితామ్ ॥

విష్ణువత్సీం ప్రసన్నాక్షీం నారాయణసమాశ్రితామ్ ।
దారిద్ర్యధ్వంసినీం దేవీం సర్వోపద్రవవారిణీమ్ ॥

నవ(వన) దుర్గాం మహాకాలీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ ।
త్రికాలజ్ఞానసమృద్ధాం సమామి భువనేశ్వరీమ్ ॥

లక్ష్మీం క్షీరసముద్రరాజతనయాం శ్రీరంగధామేశ్వరీం
దాసీభూత సమస్తదేవనితాం లోకైకదీపాంకురామ్ ।

శ్రీమ నృస్థ కటాక్ష లబ్ధవిభవ బ్రహ్మేంద్రగణాధరాం
త్వాం (తైలోక్యకుటుంబి)నీం సరసిజాం వందే ముకున్దపీయామ్॥

మాత ర్మమామి కమలే కమలాయతాక్షి
శ్రీ విష్ణుహృత్మల వాసినీ విశ్వమాతః ।

క్షీరోదజే కమలకోమలగర్భ గౌరి
లక్ష్మీ ప్రసీద సతతం సమతాం శరణ్యే ॥

త్రికాలం యో జపే ద్విద్వా న్వాణ్మానం విజితేంద్రియః ।
దారిద్ర్యధ్వంసనం కృత్వా సర్వ మాప్నోత్యయత్యః ॥

దేవీనామ సహస్రేషు పుణ్యమష్టోత్తరం శతమ్ ।
యేన శ్రియ మవాప్నోతి కోటిజన్మ దరిద్రతః ॥

భృగువారే శతం ధీమా నృరే ద్నృత్తరమాత్రకమ్
అష్టాశ్వర్య మవాప్నోతి కుబేర ఇవ భూతలే ।

దారిద్ర్యమోచనం నామ స్తోత్ర మమ్భావరం శతమ్
యేన శ్రియ మవాప్నోతి కోటిజన్మ దరిద్రతః॥

భక్త్యాతు విపులాన్యోగా నస్యా స్సాయుజ్య మాపుయాత్
ప్రాతఃకాలే పఠేన్మిత్యం సర్వదుఃఖోపశాన్తయే ॥

వరం స్తు చిన్తయే దేవీం సర్వాభరణ భూషితామ్॥

ఇతి శ్రీ లక్ష్మణస్తోత్ర శతనామస్తోత్రం సంపూర్ణమ్
శ్రీ పరదేవతా పాదారవిష్కారణమస్తు

ప్రతిపదార్థము

శ్లో॥ విశ్వం, విష్ణు, ర్మపట్యారో, భూతభవ్య భవత్ప్రభుః, 1

భూతకృ, ద్భూతభృ, ద్భావో, భూతాత్మా, భూతభావనః, 11

1

1. విశ్వమ్ = ఈ జగముంతము తన రూపమైనవాడు.
2. విష్ణుః = జగములోపల వెలుపల వ్యాపించియున్నవాడు.
(సర్వత్ర వ్యాపించియున్నవాడు.)

3. వషట్కారః = యజ్ఞములందు దేవతల శ్రీతికై చెప్పబడు
'వషట్కార'మను మంత్రస్వరూపుడు.

4. భూతభృషభవత్ ప్రభుః = ఇంతకుముందు, ఇప్పుడు, ఇంకముందు ఉండు
జీవులకు అధికారి. (త్రికాలములకు ప్రభువు)

5. భూతకృత్ = పంచభూతమయమగు ప్రకృతిని (జీవులను)
సృజించువాడు. (సర్వజీవులను సృష్టించువాడు)

6. భూతభృత్ = భూతములను కాపాడువాడు. (సర్వజీవులను
కాపాడువాడు)

7. భావః = జగములయొక్క స్థితికి కారణమైనవాడు.
8. భూతాత్మా = భూతములకు చైతన్యస్వరూపమగు అత్మయై ఉన్నవాడు.
(సర్వజీవులకు అత్మయైనవాడు)

9. భూత భావనః = పంచభూతముల రూపమున ఉన్నవాడు.
శ్లో॥ భూతాత్మా పరమాత్మా, ప ముక్తానాంపరమాగతిః

అవ్యయః, పురుష, సాక్షీ, క్షేత్రజ్ఞో, 2 క్షర, వివస్వ, 2
10. పూతాత్మా = పవిత్రమైన అత్మకలవాడు.
11. పరమాత్మా = అన్నింటి కంటె అధికుడైనవాడు.

12. ముక్తానాంపరమాగతిః = జనన మరణాదినంసారము నుండి
బయటపడినవారు ముక్తులు. అట్టివారికి
చేరదగినవాడు.

13. అవ్యయః = నాశము, వికారము, వ్యయము(తరుగు) లేనివాడు.
14. పురుషః = 1. పంచభూత ప్రకృతికి అధికారియైనవాడు.
2. శరీరమను పురమున కొలువుండి దానిని
నడిపించువాడు.

15. సాక్షీ = సమస్త జగములకు అంతరాత్మయైయుండి, వారు
చేయు మంచి, చెడు పనులు వీక్షించువాడు.

16. క్షేత్రజ్ఞః = పంచభూతమగు దేహమునుగూర్చి తెలిసినవాడు.
17. అక్షరః = 1. 'అక్షర' స్వరూపుడు - 2. నాశము లేనివాడు.

శ్లో॥ యోగో, యోగవిదాంనేతా, ప్రధాన పురుషేశ్వరః॥

నారసింహవపు, శ్రీమాన్, కేశవః, పురుషోత్తమః॥

3

18. యోగః

= మనసును ఇంద్రియములను జయించి పరమాత్మను తెలుసుకొను యోగవిద్యయై అలరువాడు.

19. యోగ విదాంనేతా = యోగము తెలిసిన వారికి నాయకుడు.

20. ప్రధాన పురుషేశ్వరః = ప్రకృతికి, మాయకు, జీవులకు ప్రభువు.

21. నారసింహవపుః = భక్తుడైన ప్రహ్లాదుని రక్షించ వచ్చిన నరసింహ రూపుడు.

22. శ్రీమాన్ = లక్ష్మి తనహృదయమునందు ఉన్నవాడు.

23. కేశవః = శ్రేణి అను రాక్షసుని సంహరించినవాడు, మంచి కేశసంపద (వెంట్రుకలు) కలవాడు.

24. పురుషోత్తమః = ఉత్తముడైన పురుషుడు. గుణములచేత గొప్పవాడు.

శ్లో॥ సర్వ, శ్ర్వు శ్శీవ, స్థాణు, ర్భూతాది, ద్విధి రవ్యయః॥

సంభవో, భావనో, భద్రా, ప్రభవః, ప్రభు, రీశ్వరః॥

4

25. సర్వః = అన్నియు తానై ఉన్నవాడు. సృష్టి, స్థితి, లయలన్నింటికి కారణమైనవాడు.

26. శర్వః = 1. అంతటానిండియుండువాడు. 2. అన్నింటిని కృశింప చేయువాడు.

27. శివః = శుభములనిచ్చువాడు.

28. స్థాణుః = ప్రళయకాలమునందును స్థిరముగానుండువాడు.

29. భూతాదిః = భూతములకు ఆదియైనవాడు-కారణమైనవాడు.

30. అవ్యయ నిధిః = తరగని (ఐశ్వర్యము) సంపద కలవాడు.

31. సంభవః = దుష్టులను శిక్షించుటకు, శిష్టులను రక్షించుటకు, ధర్మమును కాపాడుటకు భూమిపై పలుమార్లు పుట్టుచుండెడువాడు.

32. భావనః = భూతములకు (జీవులకు)వానికర్మలకు తగిన ఫలములనిచ్చువాడు.

33. భర్తా = లోకములను భరించువాడు. పోషించువాడు.

34. ప్రభవః = భూత సంతతిని తనయందు పుట్టించజేయువాడు. దివ్యమైన జన్మకలవాడు.

35. ప్రభుః = సర్వకర్మములను చేయు సామర్థ్యము కలవాడు.

36. ఈశ్వరః = అసహాయముగ (ఓంటరిగా) ఈ సర్వకార్యములను నిర్వహించువాడు.

శ్లో॥ స్వయంభూ, శంభు, రాదిత్యః, పుష్కరాక్షో, మహాస్వనః॥

అనాదినిధనో, ధాతా, విధాతా, ధాతురుత్తమః॥

5

37. స్వయంభూః = తనంతట తానే పుట్టినవాడు.

38. శంభుః = తలచువారికి శుభములను, సుఖములను కలిగించువాడు.

39. ఆదిత్యః = పన్నెండుమంది సూర్యులయందు ప్రకాశించు (పారశ్చయస్వరూపుడు) నారాయణుడు.

40. పుష్కరాక్షః = పద్మములవంటి కన్నులు కలవాడు. జ్ఞాననేత్రుడు.

41. మహాస్వనః = వేదరూపమైన గొప్పనాదము కలవాడు. వేదమే శ్వాసగా కలవాడు.

42. అనాది నిధనః = తక్కిన జీవులవలె ఆదియు, అంతము లేనివాడు.

43. ధాతా = విశ్వమును ధరించువాడు, ఆదిశేషుని రూపమున భూమిని మోయువాడు.

44. విధాతా = కర్మలనుచేయించుచు, వానిఫలములను ఇచ్చువాడు.

45. ధాతు రుత్తమః = బ్రహ్మకన్న ఉత్తముడు. (భూమి మొదలగు ధాతువులలో ఉత్తమమైన చిద్రూప ధాతువు అయినవాడు.)

శ్లో॥ అప్రమేయో, హృషీకేశః, పద్మనాభో, ౨ మరప్రభుః॥

విశ్వకర్మా, మను, స్తుష్టా స్థవిష్ట, స్థవిరో ద్రువః॥

6

46. అప్రమేయః = ఆ ప్రత్యక్షాదులగు ఏ ప్రమాణములకు అందనివాడు.

47. హృషీకేశః = 1) ఇంద్రియములకు అధిపతి. 2) సూర్య చంద్ర కిరణములు కేశములుగాగలవాడు.

48. పద్మనాభః = బ్రహ్మపుట్టిన కమలము (నాభి) బొడ్డునందు కలవాడు.

49. అమరప్రభుః = దేవతలకు నాయకుడు.

50. విశ్వకర్మా = పంచభూతమయమగు ప్రపంచమును రచించినవాడు.

51. మనుః = మననము చేయునది మంత్రము. ఆ మంత్ర స్వరూపుడు శ్రీహరి.

52. త్వష్టే = ప్రళయకాలమునందు సమస్త భూతములను కృశింపజేసి, నశింపజేయువాడు.
53. స్రవిష్టః = అధికమగు (స్థూల) రూపముగలవాడు.
54. స్రవిరోద్రువః = సనాతనుడు, శాశ్వతుడు, అయినవాడు.
- శ్లో॥ అగ్రాహ్య శ్వాశ్వతః కృష్ణో, లోహితాక్షః ప్రతర్దనః, 1
ప్రభూత, స్త్రికటబాహు, పవిత్రం, మంగళం వరమ్, 11 7
55. అగ్రాహ్యః = ఇంద్రియములకు మనస్సుకు, బుద్ధికి అందనివాడు.
56. శాశ్వతః = భూత, వర్తమాన, భవిష్యత్తులందుంచువాడు.
57. కృష్ణః = 1) నర్బిదానంద రూపుడై భక్తుల హృదయములను ఆకర్షించువాడు. 2) మేఘమువలె నల్లనివాడు.
58. లోహితాక్షః = ఎఱ్ఱని కన్నులతో, భక్తులకు జ్ఞానము, దుష్టులకు భయమును కలిగించువాడు.
59. ప్రతర్దన = ప్రళయ కాలమున అన్వించిననశింపజేయువాడు.
60. ప్రభూతః = జ్ఞాన, బల, ఐశ్వర్య, వీర్య, శక్తి, తేజములను ఆరు (ఐశ్వర్యములు) ఉత్తమ గుణములు కలవాడు.
61. త్రికటబాహు = స్వర్గ, భూ, పాతాళలోకములకు మూడింటికి తానే ఆధారమైనవాడు. అందునివసించువాడు.
62. పవిత్రమ్ = తాను పవిత్రుడై, తలచి కొలుచు వారిని పవిత్రులను చేయువాడు.
63. పరంమంగళమ్ = స్వరణ మాత్రము చేతనే మిక్కిలి శుభములను భక్తులకు ఇచ్చువాడు.
- శ్లో॥ ఈశానః, ప్రాణదః, ప్రాణో, జ్యేష్ఠః, ప్రజాపతిః, 1
హిరణ్యగర్భ, భూగర్భ, మాధవో, మధుసూదనః, 11 8
64. ఈశానః = జగములకు అధిపతియై సమస్తమును శాసించువాడు.
65. ప్రాణదః = వాయురూపమున జీవులకు ప్రాణశక్తినిచ్చువాడు.
66. ప్రాణః = ప్రాణమై జీవులను నడిపించువాడు.
67. జ్యేష్ఠః = సృష్టికి పూర్వమునందే ఉన్నవాడు.
68. శ్రేష్ఠః = గొప్పవాడు. ప్రశంసించదగినవాడు.
69. ప్రజాపతిః = జీవులందరికి (పతియై) ప్రభువై రక్షించువాడు.
70. హిరణ్యగర్భః = బ్రహ్మకు ఆత్మయైనవాడు. ఆతనిచే సృష్టి చేయించువాడు

71. భూగర్భః = భూమి తన గర్భమునందు కలవాడు. రక్షించువాడు.
72. మాధవః = మా=లక్ష్మికి, ధవఃభర్తయైనవాడు. లక్ష్మీపతి.
73. మధుసూదనః = “మధుడు” అను రాక్షసుని సంహరించినవాడు.
- శ్లో॥ ఈశ్వరో, విక్రమీ, ధన్వీ, మేధావీ, విక్రమః, క్రమః, 1
అనుత్తమో, దురాధర్షః, శృతజ్ఞః, కృతి, రాత్మవాన్, 11 9
74. ఈశ్వరః = ఇచ్చా, జ్ఞాన, క్రియా శక్తి సంపదలు కలవాడు.
75. విక్రమీ = శౌర్యము ధైర్యము కలవాడు.
76. ధన్వీ = “శార్ఙ్గము” అను ధనువును ధరించినవాడు.
77. మేధావీ = లోకములందలి అన్ని విషయములను గ్రహించు తెలివిగలవాడు.
78. విక్రమః = గరుడునిపై వెన్నెక్కి విహరించువాడు.
79. క్రమః = నియమము ప్రకారము నడచువాడు.
80. అనుత్తమః = తనకంటె అధికుడులేనివాడు. అనగా, సర్వోన్నతుడు.
81. దురాధర్షః = ఎవ్వరును ఎదురు నిలిచి గెలుచుటకు వీలులేనివాడు.
82. శృతజ్ఞః = భక్తులు తనకు చేయు సేవను, (ప్రత్యుత్పాదులను) మరువక సర్ధతినిచ్చువాడు.
83. కృతిః = ప్రేరేపించువాడు. కర్మఫలములనందించువాడు.
84. అత్మవాన్ = 1. తన శక్తి పైననే ఆధారపడినవాడు. 2. సర్వతంత్ర స్వతంత్రుడు.
- శ్లో॥ సురేశ, శ్వరణం, శర్మ, విశ్వరేతాః, ప్రజాభవః, 1
అహ, స్సంపత్సరో, వ్యాళః, ప్రత్యయ, స్సర్వదర్శనః, 11 10
85. సురేశః = దేవతలకు ప్రభువైనవాడు. రక్షకుడు.
86. శ్వరణం = కష్టములను తొలగించి, కోర్కెలను దీర్చి కాపాడువాడు.
87. శర్మ = ఆనంద స్వరూపుడై, ఆశీతులకు ఆనందము నిచ్చువాడు.
88. విశ్వరేతాః = ప్రపంచమునకు బీజమై, సృష్టికి హేతువయినవాడు.
89. ప్రజాభవః = జీవుల పుట్టుకకు హేతువు అయినవాడు.
90. అహః = పగటివలె స్వయముగా ప్రకాశించువాడు.
91. సంపత్సరః = కాలస్వరూపుడైనవాడు. (యజ్ఞస్వరూపుడు.)
92. వ్యాళః = 1. పామువలె పట్టుబడనివాడు. (కుండలినీ స్వరూపుడు.) 2. పగబట్టి దుష్టులగు రాక్షసులను వెంటబడి పట్టుకొని సంహరించువాడు.

93. ప్రత్యయః = ప్రజ్ఞాస్వరూపుడు. (వస్తు, విషయముల కంటె

94. సర్వదర్శనః = భిన్నమైన చైతన్యము ప్రజ్ఞ.)
= 1. సహస్రాక్షదై సమస్తమును దర్శించువాడు.
2. జీవులందరితో చూచుకత్తి తనదైనవాడు.

శ్లో॥ అజ, స్పర్శేత్సర్, సిద్ధ, సిద్ధి, స్పర్శాద్ధి, రమ్యతః॥
వృషాకపి, రమేయాత్మా, సర్వయోగవినిస్సృతః॥ 11

95. అజః = జననమే (పుట్టుక) లేనివాడు.

96. సర్వేత్సర్ః = అందరికిని (ప్రభువు) ఈశ్వరుడైనవాడు. (పరిపూర్ణుడు.)

97. సిద్ధః = సర్వము పొందినవాడు. (సిద్ధ పురుషుడు.)

98. సిద్ధిః = జీవులు పొందదగిన ఫలమును తానైనవాడు.

99. సర్వాదిః = సకలమునకు మూలమై, ఆధారమైనవాడు.

100. అమృతః = 1) నాశనములేనివాడు. 2) మాయలో పడనివాడు.

101. వృషాకపిః = భూమిని, ధర్మమును వరాహ రూపమున ఉధరించినవాడు.

102. అమేయాత్మ = అపరిమితము, అనంతమును అయిన రూపము కలవాడు.

103. సర్వయోగవినిస్సృతః = అన్ని విధములైన బంధములనుండి విడిపడినవాడు.
(సాధనలన్నింటికి అతీతుడు.)

శ్లో॥ వసు, ర్వసుమనా, స్సత్వ, స్సమాత్మా, ౨ సమ్మిత, స్సమః॥
అమోఘః, పుండరీకాక్షో, వృషకర్మా, వృషాకృత్తిః॥ 12

104. వసుః = సకల సృష్టి తనయందు కలవాడు.
(సృష్టియంతట వసించువాడు.)

105. వసుమనాః = రాగద్వేషాదులలేని నిర్మలమైన మనస్సు కలవాడు.

106. సత్వః = సత్వ స్వరూపుడు. అన్నికాలములయందు స్థిరముగా ఉండువాడు.

107. సమాత్మా = ప్రాణులన్నిటియందు సమముగా వర్తించువాడు.

108. సమ్మితః = వికారములులేక సాధకులందరికి తనవాడుగా తోచువాడు.

109. సమః = అందరిని సమానముగాచూచువాడు. లక్ష్యేతో కూడినవాడు.

110. అమోఘః = సత్యమైన సంకల్పములు కలవాడు.
(సత్యాలములనిచ్చువాడు.)

111. పుండరీకాక్షః = పద్మముల వంటి కన్నులు గలవాడు. (హృదయ పద్మము నందుండువాడు.)

112. వృషకర్మా = ధర్మమును నిలబెట్టు పనులు చేయువాడు.

113. వృషాకృత్తిః = ధర్మస్వరూపుడై, తాను ధర్మమును ఆచరించి, ఇతరులచే ఆచరింప జేయువాడు.

శ్లో॥ రుద్రో, బహుశిరా, బభ్రు, ర్విశ్వయోని, శ్శుచిశ్రవాః॥
అమృత, శ్శాశ్వతస్థాణు, వరాహోహో, మహాతపాః॥ 13

114. రుద్రః = 1. దుఃఖములను పోగొట్టువాడు. 2. జీవులు పనిపోవునప్పుడు భయముతో దుఃఖింప జేయువాడు.

115. బహుశిరాః = సృష్టిఅంతయు తానైనవాడగుటచే అనేక శిరములు గలవాడు.

116. బభ్రుః = లోకములన్నింటిని భరించువాడు.

117. విశ్వయోనిః = విశ్వనిర్మాణమునకు కారణమైనవాడు.

118. శుచిశ్రవాః = మంగళకరమై, వినదగిన నామములు కలవాడు.
(భక్తుల మొఱువలను మంచి చెవులు కలవాడు.)

119. అమృతః = ముసలితనము, మరణములేనివాడు.

120. శాశ్వతస్థాణుః = సనాతనుడై, నిశ్చలుడైనవాడు.

121. వరాహః = (శాశ్వతః= నిత్యుడు. స్థాణుః=పరితాపములేని నిశ్చలుడు.)
= జ్ఞానగర్భుడై, ముక్తినిచ్చువాడు.
(వైకుంఠధాముడు.)

122. మహాతపాః = సృష్టి మొలగు అన్నివిషయములందు పరిపూర్ణమైన జ్ఞానము కలవాడు.

శ్లో॥ సర్వగ, స్సర్వవిద్యాను, విష్వక్సేనో, జనార్దనః॥
వేదో, వేదవి, దవ్యంగో, వేదాంగో, వేదవి, త్వష్టిః॥ 14

123. సర్వగః = 1. రక్షకుడై విశ్వమునందంతట సంచరించుచున్నవాడు.

124. సర్వవిద్యానుః = అన్నియు తెలిసి, సూర్యునివలె ప్రకాశించువాడు.
(అన్నింటిని ప్రకాశింప జేయువాడు.)

125. విష్వక్సేనః = సేనాపతి. యుద్ధమున ప్రవేశించిన మాత్రముచేతనే శత్రువులను దూరముగ పారద్రోలువాడు.

126. జనార్దనః = దుర్జనులను శిక్షించువాడు. సజ్జనులను రక్షించి
అనందమునిచ్చువాడు.
127. వేదః = జ్ఞానజ్యోతియై, ధర్మమును బోధించు వేదమే, తన
రూపమైనవాడు.
128. వేదవిత్ = వేద విజ్ఞానము అనుభవమునందు కలవాడు.
129. అవ్యంగః = జ్ఞానియై, లోకమునకు వ్యక్తము కానివాడు.
130. వేదాంగః = వేదములే శరీరభాగములుగా కలవాడు.
131. వేదవిత్ = వేదార్థమును విచారించి, వివరించువాడు.
132. కవిః = నిశిత పరిశీలనముతో అన్నింటిని దర్శించి
చెప్పువాడు.

శ్లో॥ లోకార్థక్ష, సురార్థక్షే, ధర్మార్థక్షః, కృతాకృతః॥
పతురాత్మా, చతుర్దంప్ర, శ్రుతుర్భుజః॥ 15

133. లోకార్థక్షః = 1) సాక్షియై లోకములనుచూచువాడు.
2) ప్రభువై నియంత్రించువాడు.
134. సురార్థక్షః = ఇంద్రాది దేవతలకు నాయకుడై వారిని విధులందు
నియమించువాడు.
135. ధర్మార్థక్షః = ధర్మమునకు అధికారియై, ఆవరించువారికి మంచి
ఫలమునిచ్చువాడు.
136. కృతాకృతః = కనబడుచున్న కార్యము, (విశ్వము), కనబడని
కారణమును అయినవాడు.
137. పతురాత్మా = సృష్టి స్థితి, లయములతో బాటు దానికి
కారణమైన తురీయావస్థయు తానైనవాడు.
138. పతుర్భుజః = వాసుదేవ, సంకర్షణ, ప్రద్యుమ్న, అనిరుద్ధ
తత్త్వములుగ అవతరించి లోకములను
నడుపువాడు.
139. చతుర్దంప్రః = నాలుగు కోరలు గల సరసింహుడైనవాడు.
ఐరావతముగాను ఉన్నవాడు.
140. చతుర్భుజః = శంఖ, చక్ర, గదా, వర్ణములను ధరించు నాలుగు
చేతులతో ఆశ్రితులకు ధర్మార్థ, కామ,
మోక్షములను నాలుగు పురుషార్థములను
ఇచ్చువాడు.

- శ్లో॥ బ్రాహ్మణ్య, ర్భోజనం, భోక్తా, సహిష్ణు, ద్దగదాదిజః॥**
అనభో, విజయో, జేతా, విశ్వయోనిః, పునర్వసుః॥ 16
141. బ్రాహ్మణ్యః = స్వయముగా ప్రకాశించువాడు, లోకములను తన
శక్తిచే ప్రకాశింపజేయువాడు.
142. భోజనం = అన్న స్వరూపుడై జీవులకు ప్రాణశక్తిని ఇచ్చువాడు.
143. భోక్తా = జీవుని రూపములో అన్నమును భుజించువాడు.
144. సహిష్ణుః = భక్తుల అపరాధములను ప్రేమతో మన్నించువాడు.
దుష్టులను శిక్షించువాడు.
145. జగదాదిజః = జగత్తుకు ముందున్నవాడు. సృష్టికర్త బ్రహ్మకు
తండ్రి
146. అనభుః = చేసిన పనులవలన పాపము లేనివాడు.
147. విజయః = తనగుణములచే జగమును మిక్కిలి
జయించువాడు.
148. జేతా = ఎల్లప్పుడు దేవతలను రక్షించుచు, రాక్షసులను
జయించువాడు.
149. విశ్వయోనిః = జగత్పరిణామమునకు కారణమైనవాడు.
150. పునర్వసుః = జీవునిరూపమున
సకలదేహములయందుండువాడు.
- శ్లో॥ ఉపేంద్రే, వామనః, ప్రాంచు, రమోఘ, శ్శుచి, దూర్జితః॥**
అతీంద్ర, స్సంగ్రహ, స్సర్గ, భృతాత్మా, నియమో, యమః॥ 17
151. ఉపేంద్రః = (దేవతలను రక్షించుటకై) అదితి గర్భమున
ఇంద్రునకు తమ్ముడై పుట్టినవాడు. వామనుడు.
152. వామనః = పొట్టివాడై పుట్టి, ములోకములను ఆక్రమించిన
బలిని, మూడు అడుగుల నేల అడిగినవాడు.
153. ప్రాంచుః = ఉన్నతమైన శరీరముగల త్రివిక్రముడై మూడు
లోకముల నాక్రమించినవాడు.
154. అమోఘః = వృద్ధముకాని, చెడని పనులు చేయువాడు.
155. శుచిః = తాను పవిత్రుడై, తనను తలచి కొలచువారిని
పవిత్రులను చేయువాడు.
156. ఊర్జితః = గొప్ప బలము కలవాడు.

157. అతీంద్రః = (1) జ్ఞానము సంపద మొ॥ వానియందు ఇంద్రుని కంటె గొప్పవాడు. (2) ఇంద్రియములను నడుపువాడు.
158. సంగ్రహః = ప్రళయ కాలమున సర్వమును తనయందు లయము చేసుకొనువాడు.
159. సర్వః = సృష్టియు, సృష్టికి కారణమైనవాడు. (విశ్వరూపుడు, విశ్వమును సృజించువాడు విష్ణువే)
160. భృతాత్మా = జ్ఞాన జననమరణాది వికారములలేనివాడు. అందఱి ఆత్మలు తనయందు లగ్నము చేయబడినవాడు.
161. నియమః = చరాచర జగత్తును, జీవులను వారి వారి పనులందు ప్రవర్తింపజేయువాడు.
162. యమః = జీవులందరియందుండి ముందుకు నడిపించువాడు. శ్లో॥ వేద్యో, వైద్య, స్వదాయోగీ, వీరహా, మాధవో, మధుః,॥ అతీంద్రియో, మహాహ్వానో, మహాజలః॥ 18
163. వేద్యః = తన నడవడి ద్వారా అందరికిని తెలియదగినవాడు.
164. వైద్యః = అన్ని విద్యలు తానై, తనను తెలిసికొను శక్తి, యుక్తులు భక్తులకు ఇచ్చువాడు.
165. సదాయోగి = ఎల్లప్పుడు తనను, తాను తెలుసుకొను యోగమున జాగరూకుడై ఉండి భక్తులకు బోధించువాడు.
166. వీరహా = ధర్మరక్షణ కొఱకు దుష్టులగు వీరులను (అనురులను) సంహరించువాడు.
167. మాధవః = బ్రహ్మవిద్యకు అధిపతియై, అర్హులకు ఆత్మజ్ఞానమును ఇచ్చువాడు.
168. మధుః = జ్ఞానులకు అమృత స్వరూపమగు తన దివ్యచరిత్ర ద్వారా ఆనందమునిచ్చువాడు.
169. అతీంద్రియః = సుఖ కారణములగు ఇంద్రియములకు అందనివాడు.
170. మహామాయః = మనోబుద్ధులకు గోచరమకాని మాయాస్వరూపుడు.
171. మహాత్మాహః = సృష్టి, స్థితి లయములందు, భక్తులను రక్షించుట యందు మిక్కిలి ఉత్సాహము కలవాడు.
172. మహాబలః = దేహేంద్రియ మనో బుద్ధులకు బలమునిచ్చుచు, బలవంతుల కంటె మిక్కిలి బలవంతుడైనవాడు.

- శ్లో॥ మహాబుద్ధి, ర్మహావీర్యో, మహాశక్తి, ర్మహాద్యుతిః,॥ అనిర్దేశ్యవపు, శ్రీమహా, నమేయాత్మా, మహాద్రిధృక్,॥ 19
173. మహాబుద్ధిః = 1. ప్రజ్ఞాన స్వరూపుడు. 2. బుద్ధివంతులకెల్ల బుద్ధిమంతుడు.
174. మహావీర్యః = సృష్టి, స్థితి, లయములను వేయ సామర్థ్యము గలవాడు.
175. మహాశక్తిః = ఇచ్ఛా, జ్ఞాన, క్రియాశక్తులు కలిగి యుండువాడు.
176. మహాద్యుతిః = 1. గొప్ప ప్రకాశము గలవాడు. 2. వెలుగులకు వెలుగు.
177. అనిర్దేశ్యవపుః = ఇట్లుండునని చెప్పుటకు వీలులేని శరీరముకలవాడు. అన్నిరూపములు తన రూపమైనవాడు
178. శ్రీమాన్ = తరగని సంపద కలవాడు. శుభములనిచ్చువాడు, మంగళస్వరూపుడు. లక్ష్మీవతి.
179. అమేయాత్మా = ఊహకందని మేధాసంపదగలవాడు.
180. మహాద్రిధృక్ = ఆశ్రితులను రక్షించుటకు మందర, గోవర్ధన పర్వతములను మైకెత్తి వట్టినవాడు.
- శ్లో॥ మహేష్వానో, మహీభర్తా, శ్రీనివాస, స్వతాంగతిః,॥ అనిరుద్ధ, స్ఫురానందో, గోవిందో, గోవిదాంపతిః,॥ 20
181. మహేష్వానః = గొప్పధనువు (శార్ఙ్గము) సుధరించువాడు.
182. మహీభర్తా = భూమిని భరించువాడు, రక్షించువాడు.
183. శ్రీనివాసః = శ్రీ మహాలక్ష్మికి నిత్య నివాసస్థానమైనవాడు.
184. సతాంగతిః = సజ్జనులకు ఆశ్రయమైనవాడు. చేరదగినవాడు. పురుషార్థములను ప్రసాదించువాడు.
185. అనిరుద్ధః = ఇతరులచే అడ్డగింపబడనివాడు.
186. సురానందః = దేవతలకు రక్షణమువేకూర్చి, ఆనందమును ఇచ్చువాడు.
187. గోవిందః = 1. గోవులను (భూమిని) రక్షించువాడు. 2. వేదాంతవాక్యములద్వారా తెలియదగినవాడు. భావములను ప్రకటించునది వాక్కు..(వేదము)
188. గోవిదాంపతిః = భావములను ప్రకటించునది వాక్కు..(వేదము) ఆ వాక్కులను తెలిసినవారికి ప్రభువు.
- శ్లో॥ మరీచి, ర్మహనో, హంస, స్ఫువర్ణో, భుజగోత్తమః,॥ హిరణ్యనాభ, స్ఫుతపాః, పద్మనాభః, ప్రజాపతిః,॥ 21

189. మరీచి: = తేజోవంతులకెల్ల తేజోవంతుడై

ప్రకాశమునిచ్చువాడు.

190. దమనః = కర్తవ్యము (బాధ్యత)ను విడుచువారిని శిక్షించువాడు.

191. హంసః = జీవులందరిలోను ప్రాణస్వరూపుడై సాక్షిగా ఉండువాడు.

192. సువర్ణః = 1. కర్మ, జ్ఞానములనెడి సుందరములు, శుభకరములైన రెక్కలువాడు.

2. గరుత్మంతుని రూపమున ఉన్నవాడు.

193. భుజగోత్రమః = సర్పములలో గొప్పవాడైన వాసుకి, నాగులలో గొప్పవాడైన (అసంతుడు)ఆదిశేషుడు అయినవాడు.

194. హిరణ్యగర్భః = బ్రహ్మకు జన్మనిచ్చిన బంగారు బొడ్డు కలవాడు.

195. సుతపాః = సరనారాయణ రూపమున, బదరికాశ్రమమందు చక్కని తపమాచరించువాడు.

196. పద్మనాభః = జీవుల హృదయపద్మమున (నాభి స్థానమున) మధ్యభాగమున భాసించువాడు.

197. ప్రజాపతిః = జీవ సమూహము పుట్టుకకు కారణము, అధిపతి(ప్రభువు)యైనవాడు.

శ్లో॥ అమృత్యుః సర్వస్వ, క్షింహ, స్పంధాతా, సంధిమాన్, స్థిరః,॥
అజీ, దుర్బద్ధః, శ్వాస్తా, విశ్రుతాత్మా, సురారిహ్,॥ 22

198. అమృత్యుః = మరణము, మరణ కారణము లేనివాడు.

199. సర్వస్వక్ = జగచ్ఛక్తువు, కర్మసాక్షియై అన్నింటిని చూచువాడు.

200. సింహః = అధర్మపరులను, దుష్టులను దండించి, హింసించువాడు.

201. సంధాతా = జీవులకు వారి (పుణ్య+అపుణ్య) ఫలములను సమకూర్చువాడు.

202. సంధిమాన్ = కర్మఫలముననుభవించు భక్తుని రూపమున ఉన్నవాడు.

203. స్థిరః = ఏ వికారముల లేక, సదా భక్తులను అనుగ్రహించువాడు.

204. అజః = పుట్టుకలేనివాడు. అట్టివానికి మరణమును లేదు.

205. దుర్బద్ధః = 1) దుష్టులకు భయంకరుడైనవాడు. 2) భక్తులను కరుణించునట్టి ప్రసన్న రూపమున నుండువాడు.

206. శాస్తా = శ్రుతి, స్మృతులమూలమున లోకములను శాసించువాడు. హితమును చేకూర్చువాడు.

207. విశ్రుతాత్మా = ఆత్మ విచారము ద్వారా మిక్కిలి శ్రవణము చేయుబడినవాడు.

208. సురారిహ్ = 1. దేవతలకు శత్రువులైన రాక్షసులను సంహరించువాడు.

శ్లో॥ గురు, ర్గుతమో, ధామ, స్సత్వ, స్సత్వపరాక్రమః,॥
నిమిషో, ౨ నిమిష, ప్రసన్న, వాచస్పతి, రుదారధీః,॥ 23

209. గురుః = ఆత్మ జ్ఞానమును బోధించు గురు స్వరూపుడు.

210. గురుతమః = గురువుకెల్ల గురువు అయినవాడు.

211. ధామః = ముక్తులచేరు పరమధామమైన వైకుంఠుడు.

212. సత్వః = త్రికాలాభ్యాధ్యమగు సత్వమేస్వరూపముగాకలవాడు.

213. సత్వపరాక్రమః = సత్వమును నిరూపించుటకు తగిన గొప్పపరాక్రమము కలవాడు. సత్వమే ఆయుధముగా కలవాడు.

214. నిమిషః = కనులుమూసిన

యోగనిద్ర(సమాధి)లోనుండువాడు.

215. అనిమిషః = యోగనిద్రలో ఉండియు జాగరూకుడై మూయని కనులు కలవాడు.

216. ప్రగ్నీ = “వైజయంతి”అను వాడనిపూలమాల ధరించువాడు.

217. వాప్సశిరుదారధీః = విద్యా, విజ్ఞానములకు (అధిపతి)నిలయమైనవాడు.
శ్లో॥ అగ్రణీ, ద్రామణీ, శ్రీమా, న్యాయో, నేతా, సమీరణః,॥
సహప్రమూర్ధా, విశ్వాత్మా, సహస్రాక్ష, సహస్రపాత్,॥ 24

218. అగ్రణీః = ఉత్తమ గతికి, ఉన్నత మార్గమును చూపువాడు.

219. గ్రామణీః = సకల భూతములను నడిపించు నాయకుడు.

220. శ్రీమాన్ = జ్ఞాన, తేజో, సంపదలచే ప్రకాశించువాడు. (శ్రీ=కాంతి)

221. న్యాయః = సత్వమును నిరూపించు (తర్క) న్యాయశాస్త్ర స్వరూపుడు.

222. నేతా = ‘జగత్తు’ అనెడి ఈ యంత్రమును నడుపువాడు.

223. సమీరణః = వాయు రూపమున సకలజీవులనుకదలింపచువాడు.

224. సహస్రమూర్తా = జీవులందఱి రూపమున నున్న భగవంతుడు, వేనవేల శిరములు గలవాడు.
225. విశ్వాత్మా = ఆత్మస్వరూపుడై విశ్వమంతయు నిండి యుండువాడు.
226. సహస్రాక్షః = అందరి నేత్రములకు చైత్రమును గూర్చువాడు. సాక్షి
227. సహస్రపాత్ = వేనవేలు పాదములు కలవాడు. అంతటా సంపరించువాడు.
- శ్లో॥ ఆవర్తనో, నివృత్తాత్మా, సంవృత, స్సంప్రమర్దనః॥
అహస్సంవర్తకో, వహ్ని, రనిలో, ధరణీధరః॥ 25
228. ఆవర్తనః = సంసార (లోక) చక్రమును త్రిప్పువాడు.
229. నివృత్తాత్మా = సంసారబంధములలో చిక్కక త్రిగుణాతీతమగు సద్బిదానంద రూపమునునుండువాడు.
230. సంవృతః = అవిద్యచే కప్పబడిన జీవుడుగా నున్నవాడు.
231. సంప్రమర్దనః = అజ్ఞానులై అహంకరించిన వారిని యమ, దుద్రుల ద్వారా అణచివేయువాడు.
232. అహః సంవర్తకః = సూర్యుని రూపమున లోకమునకు పగటిని కల్పించువాడు. కర్తవ్యమును పాటించజేయువాడు.
233. వహ్నిః = యజ్ఞములందు, అందించు హవిస్సును దేవతలకు చేర్చువాడు. అగ్ని స్వరూపుడు.
234. అనిలః = 1. ప్రాణులలో, ప్రకృతిలో ప్రాణవాయు రూపమున నుండువాడు. 2. ఇదినెలవని చెప్పుటకు వీలు లేక, ఒక చోటనే కాక అంతటా ఉండువాడు.
235. ధరణీధరః = భూమిని భగద్రించు వరాహము, అదిశేషుడు మఱియు దిగ్గజముల రూపమైనవాడు.
- శ్లో॥ సుప్రసాదః, ప్రసన్నాత్మా, విశ్వభృ, గ్విశ్వుభః॥
సత్త్వై, సత్కృత, స్సాధు, ర్జహ్ను, ర్ధారాయణో, నరః॥ 26
236. సుప్రసాదః = ద్వేషించు వారిపైనను మిక్కిలి అనుగ్రహము కలవాడు.
237. ప్రసన్నాత్మా = నిర్మలమైన హృదయము కలవాడు.
238. విశ్వభృక్ = విశ్వమును నేర్చుతో ధరించువాడు.
239. విశ్వుభక్ = విశ్వమును (భక్షించుచు) జీవుడై అనుభవించువాడు

240. విభుః = విశ్వమునందు అంతట, అన్నియు తానైయున్నవాడు.
241. సత్త్వై = సజ్జనులను సత్కరించువాడు.
242. సత్కృతః = మంచివారిచే (పూజాదులచే) సత్కరింపబడువాడు.
243. సాధుః = మంచి ప్రవర్తన కలవాడు.
244. జహ్నుః = 1) అజ్ఞానులను సంసారమున పడవేయువాడు. 2) భిక్షులను ముక్తిపదమునకు నడిపించువాడు.
245. నారాయణః = 1. నీరు స్థానముగా కలవాడు. 2. నరులకు ఆశ్రయమైనవాడు.
246. నరః = ఆశ్రయించిన జీవులను ఉత్తమగతికి నడుపువాడు.
- శ్లో॥ అసంఖ్యేయా, ౨ ప్రమేయాత్మా, విశిష్టః, శీఘ్రకృ, చ్యులిః॥
సిద్ధార్థ, సిద్ధసంకల్పః, సిద్ధిద, సిద్ధిసాధనః॥ 27
247. అసంఖ్యేయః = అనేకములైన నామరూపాదులు కలవాడు.
248. అప్రమేయాత్మా = లెక్కించుటకు వీలుకాని స్వరూపాదులు కలవాడు.
249. విశిష్టః = అన్నింటి కంటెను గొప్పవాడు.
250. శీఘ్రకృత్ = జగములను పాలించి, సజ్జనులను రక్షించుటకు శాసనము చేయువాడు.
251. చులిః = 1) పవిత్రుడై పరద్రవ్యమును కోరని వాడు. 2) మాయకతీతుడై నిర్మలుడైనవాడు.
253. సిద్ధార్థః = పురుషార్థములన్నింటిని పొందినవాడు.
254. సిద్ధ సంకల్పః = నెఱవేరిన (సంకల్పములు) కోరికలు కలవాడు.
255. సిద్ధిసాధనః = సిద్ధివాసగు సాధనమును తానైఉన్నవాడు.
- శ్లో॥ వృషాహీ, వృషభో, విష్ణు ర్వృషపర్వా వృషోదరః॥
వర్ధనో, వర్ధమానశ్చ, వివిక్త, త్రుతిసాగరః॥ 28
256. వృషాహీ = 1. ధర్మము కలవాడు. 2. ఏకాహం, సప్తాహం మే॥ ధర్మకర్మముల వలన పూజింపబడువాడు.
257. వృషభః = ఆశ్రీతులకు తాపత్రయమును తొలగించి, అభీష్టములనిచ్చువాడు.
258. విష్ణుః = విశ్వమంతట వ్యాపించి, నకలసంపదలు కలవాడు.

259. వృషపర్వా = సాధకులకు ధర్మము (వైకుంఠము) నకు పోవు చక్కని సోపానములు ఏర్పరచువాడు.
260. వృషోదరః = స్త్రీష్టికాలమున జీవులను సృజించు ఉదరము (పొట్ట) కలవాడు.
261. వర్తనః = 1) జీవులను పోషించువాడు. 2) భక్తుల శ్రేయములను వృద్ధి పొందించువాడు.
262. వర్ణమానః = విశ్వము తానై వివిధ రూపములుగ వృద్ధి పొందువాడు.
263. వివిక్తః = పుణ్యస్థాపములందు ప్రపంచముతో సంబంధము లేక ప్రత్యేకముగ నుండువాడు.
264. శ్రుతి సాగరః = వేదములకు నముద్రమువంటివాడు.
శ్లో॥ సుభుజో, దుర్ధరో, వాగ్మీ, మహేంద్రో, వసదో, వసుః,॥
నైకరూపో, బృహద్రూపః, శ్రీవిశిష్టః, ప్రకాశనః,॥ 29
265. సుభుజః = వరద - అభయ ముద్రలు కలిగి, వివిధ ఆయుధములను ధరించు గొప్ప చేతులు కలవాడు.
266. దుర్ధరః = ఇతరులు ధరింపరాని శక్తి కలవాడు, భూమిని (లోకములను) ధరించువాడు.
267. వాగ్మీ = వేదవిజ్ఞానమును, ధర్మమును చక్కగా ప్రవచించువాడు.
268. మహేంద్రః = ఇంద్రాది దేవతలకు ప్రభువైనవాడు.
269. వసుదః = బంగారము (ధనము) ను ఇచ్చువాడు.
270. వసుః = ఐశ్వర్య (సంపద) స్వరూపుడు.
271. నైకరూపః = పంచభూతాత్మకమై, మత్స్య, కూర్మ, వరాహాది అనేక రూపములు కలవాడు.
272. బృహద్రూపః = బ్రహ్మాండమంతయు తానగుచు గొప్పరూపమున నుండువాడు.
273. శిషివిష్టః = సూర్యకిరణములందలి వేడి (తాపము) తానై యుండువాడు.
274. ప్రకాశః = లోకమున సకలమును ప్రకాశింపజేయువాడు. భక్తులకు దివ్య దర్శనమిచ్చువాడు.
- శ్లో॥ ఓజస్తేజోద్యుతిధరః, ప్రకాశాత్మా, ప్రతాపనః,॥
బుద్ధ స్సృష్టాక్షరో, మంత్ర, శృంధ్రాంశు, రాస్సర్పద్యుతిః,॥ 30
- 275.. ఓజస్తేజోద్యుతిధరః = జీవులయందు శారీరక, మానసిక బుద్ధి ప్రకాశ వైభవమంతయు తానై యున్నవాడు.

276. ప్రకాశాత్మా = తేజో రాశియై స్వయముగా ప్రకాశించు అత్మ కలవాడు.
277. ప్రతాపనః = చంద్ర సూర్యాగ్ని తేజమున ప్రకాశించుచు, జీవులను కాపాడువాడు.
278. బుద్ధః = ధర్మము, జ్ఞానము, వైరాగ్యము సమృద్ధిగాకలవాడు.
279. సృష్టాక్షరః = సృష్టమైన అక్షరము (ఓంకారము)వే తెలియబడువాడు.
280. మంత్రః = మననము చేయువారిని కాపాడునది మంత్రము. ఆ దివ్యమంత్రస్వరూపుడు భగవంతుడు.
281. చంద్రాంతః = తావత్త్రయముచే పీడింపబడువానిని చంద్రకిరణముల వంటి చల్లదనముతో పోషించుచు కాపాడువాడు.
282. భాస్వరద్యుతిః = అజ్ఞానాంధకారమును పోగొట్టు సూర్యతేజమై ప్రకాశించువాడు.
- శ్లో॥ అమృతాంశూర్జవో, భాను, శృశిబిందు, స్ఫురేత్వరః,॥
జైషధం, జగతస్సేతు, సృత్యధర్మపరాక్రమః,॥ 31
283. అమృతాంశూర్జవః = 1. విశ్వరూపుడై చంద్రుని పుట్టుకు కారణమైనవాడు. 2. మహాకూర్మరూపమున క్షీరసాగరమథనమునకు ఆధారభూతుడై, చంద్రుని పుట్టుటకు కారణమైనవాడు.
284. భానుః = తాను స్వయముగా ప్రకాశించు శక్తిగలవాడై ఇతరులను ప్రకాశింపజేయుచున్నవాడు. సూర్యుడు.
285. శశిబిందుః = చంద్రకాంతియై ఓషధులను, ఆనందమును పెంపొందించువాడు.
286. సురేత్వరః = దేవతలకు దేవుడైనవాడు. మోక్షప్రదాత.
288. జగతస్సేతుః = సంసారసముద్రమునబడకుండ దాటజేయువారధి (పంతెన) యైనవాడు. ప్రపంచమునకు పరమాత్మకు మధ్యవంతెనవంటివాడు.
289. సత్యధర్మపరాక్రమః = సత్యము, ధర్మము, పరాక్రమము మొదలగు కల్యాణ గుణములు కలిగి, ధర్మరక్షణము చేయువాడు.
- శ్లో॥ భూతభవ్యభవన్మాధః, వసనః, పావనో, ౨_నలః,॥
కామహా, కామకృ, త్యాంతః, కామః, కామప్రదః, ప్రభుః,॥ 32
290. భూతభవ్యభవన్మాధః = మూడుకాలములందును జీవులచే సుఖశాంతలక్షై ప్రార్థింపబడు ప్రభువు.

291. పవనః = వాయువై సమస్తమును పవిత్రము చేయువాడు.
292. పావనః = వాయువునకు వైతస్యమును గూర్చి సర్వత్ర కదలజేయువాడు. ప్రాణదాత.
293. అనలః = ప్రాణము నిలుపుటకు కారణమైన అగ్నిస్వరూపము తానైనవాడు.
294. కామహా = తామసముగల కోరికలను నశింపజేయువాడు.
295. కామకృత్ = సాత్వికములగు సంకల్పములను నెఱవేర్చువాడు.
296. కాంతః = కల్యాణగుణములతో సుందరుడై మనోహర రూపముగలవాడు.
297. కామః = శుభలక్షణములతో అందరిచే కోరబడువాడు.
298. కామప్రదః = భక్తులు కోర్కెలను తీర్చువాడు.
299. ప్రభుః = అన్ని విధముల ఉన్నతుడు. ఉత్తముడు.
- శ్లో॥ యుగాదికృ, ద్యుగావర్తో, నైకమాయో, మహాశనః॥ 303
- అదృశ్యో, వృక్షరూపశ్చ, సహస్రజి, దనంతజిత్,॥ 303
300. యుగాదికృత్ = ఆదిదేవుడై, కృత, త్రేతా, ద్వాపర కలినామములతో 4 యుగములను కల్పించినవాడు.
301. యుగావర్తః = ఆ, యా, ధర్మములతో యుగచక్రము త్రిప్పాడు.
302. నైకమాయః = మాయతో అనేక రూపములను ధరించి, ధర్మరక్షణ చేయువాడు.
303. మహాశనః = కల్పాంతమందు అన్నింటిని కబళించువాడు.
304. అదృశ్యః = ఇంద్రియ, మనో, బుద్ధులకు కనబడనివాడు.
305. వృక్షరూపః = 1. భక్తుల (యోగుల) హృదయములందు ధ్యానముచే తెలియబడువాడు. 2. భృవ, ప్రహ్లాదాది భక్తులకు దర్శనమిచ్చినవాడు.
306. సహస్రజిత్ = చెలరేగు వేలకొలది రాక్షసులను (కామాదులను) జయించువాడు.
307. అనంతజిత్ = అధికమగుశక్తిచే అందఱిని జయించువాడు.
- శ్లో॥ ఇద్ధో, విశిష్ట, శ్శిష్టేష్ట, శ్శిఖండీ, నహుదో, వృషః॥ 34
- క్రోధహి, క్రోధకృత్పూర్తా, విశ్వజాహు, రృషీధరః॥ 34
308. ఇష్టః = ఆనందస్వరూపుడై అందరిచేత కోరబడువాడు.
309. అవశిష్టః = అందఱి హృదయములందు కొలువుండువాడు.

310. శిష్టేష్టః = మంచిపదపడిగలవారిని ప్రేమించువాడు. వారిచే ప్రేమింపబడువాడు.
311. శిఖండీ = నెమలి పింఛము ధరించువాడు. (కృష్ణుడు).
312. నహుషః = మాయచే జీవులను సంసారమున బంధించువాడు.
313. వృషః = పురుషార్థములనిచ్చు ధర్మస్వరూపుడు.
314. క్రోధహా = భక్తులలోని క్రోధమును నశింపచేయువాడు.
315. క్రోధకృత్కర్తా = దుష్టాత్ములకు క్రోధమును కలిగించి, వారిని నశింప చేయువాడు.
316. విశ్వబాహుః = దుష్టులను శిక్షించి, సాధువులను రక్షించుటకు విశ్వమందంతట బాహువులు (చేతులు) కలవాడు.
317. మహీధరః = భూభారమును భరించువాడై భక్తుల పూజలందుకొనువాడు.
- శ్లో॥ అమృతః, ప్రథితః, ప్రాణః, ప్రాణదో, వాసవానుజః॥ 35
- అపాంనిధి, రధిష్ఠాన, మప్రమత్తః, ప్రతిష్ఠితః॥ 35
318. అమృతః = మాయకు లోబడనివాడు. నాశనములేనివాడు
319. ప్రథితః = సృష్టి సీతి, లయములచే మిక్కిలి ప్రసిద్ధుడైనవాడు.
320. ప్రాణః = సకల జీవులయందు ప్రాణశక్తియైయుండువాడు.
321. ప్రాణదః = జీవులకు ప్రాణశక్తినిచ్చువాడు. శ్రుంచువాడు కూడ.
322. వాసవానుజః = అదితి కశ్యపులకు ఇంద్రుని తమ్మునిగా అవతరించినవాడు. వామనుడు. అతడే త్రివిక్రముడు.
323. అపాంనిధిః = నీటికి స్థానమైన సముద్రమైనవాడు. అనంత శక్తియుతుడు.
324. అధిష్ఠానమ్ = జగములన్నింటికి ఆధారమైనవాడు.
325. అప్రమత్తః = జీవులకు కర్మఫలమునిచ్చుటలో ఏమఱుపాటు లేనివాడు.
326. ప్రతిష్ఠితః = తన మహిమయందే తాను ఆధారపడి యుండువాడు. (సర్వతంత్రస్వతంత్రుడు).
- శ్లో॥ స్మంద, స్మందధరో, ధురో, వరదో, వాయువాహనః॥ 36
- వాసుదేవో, జ్ఞుహద్భాను, రాదిదేవః, పురందరః॥ 36
327. స్మందః = ఆమృతస్వరూపమున ప్రవహించువాడు. దేవ సేనానియగు కుమారస్వామిగానున్నవాడు.

328. స్తంధధరః = లోకములను ధర్మమార్గమున నిలుపువాడు.
329. ధుర్మః = జీవుల జన్మము మొదలగువాని భారమును మోయువాడు. ఆశ్రిత రక్షకుడు.
330. వరదః = వరములనిచ్చువాడు.
331. వాయువాహనః = భూమినుండి ద్రువనక్షత్రము వఱకు వ్యాపించి ఉన్న సప్త(7)మారుతములను ప్రవర్తింపజేయువాడు.
332. వాసుదేవః = మూడులోకములందు, భూతమలన్నింటియందును నిండి ప్రకాశించుచుండువాడు. సర్వము తనయందు కలవాడు.
333. బృహద్భానుః = సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రములకు వెలుగై ప్రకాశించువాడు.
334. ఆదిదేవః = సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మకు కారణమైనవాడు. తొలివేల్పు.
335. పురందరః = 1. మహేశ్వరుడుగా, రాక్షసుల త్రిపురములను నాశముచేసినవాడు. 2. స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరములను నశింపజేసి మోక్షమునిచ్చువాడు.
- శ్లో॥ అశోక, స్థిరణ, స్థిర, శ్చౌరి, ర్హనేశ్వరః,॥**
- అనుకూల, శ్మతావర్త, వద్మీ వద్మనిభేక్షణః,॥** 37
336. అశోకః = శోకమోహములు, అకలిదప్పులు, జరామరణముల వలన కలుగు(దుఃఖము) లేనివాడు.
337. తారణః = సంసార సాగరమునుండి తరింపజేయువాడు.
338. తారః = జన్మ, జరా, మరణరూపమైన దుఃఖమునుండి జీవులను ఉద్ధరించువాడు.
339. శూరః = 1. మిక్కిలి విక్రమము గలవాడు. 2. ఆసురశక్తులను అణిచి, ధర్మమును ప్రతిష్ఠించువాడు.
340. శౌరిః = శూరసేనుని వంశమున కృష్ణునిగా అవతరించినవాడు.
341. జనేశ్వరః = జనులకు, జంతువులకు (ఈశ్వరుడు) ప్రభువు.
342. అనుకూలః = అందఱికి ఆత్మయై, వారికి అనుకూలుడైనవాడు.
343. శతావర్తః = ధర్మరక్షణము కొఱకు పెక్కుమార్లు అవతరించినవాడు.

344. వద్మీ = జ్ఞానమును సూచించు, వద్మమును చేతిలో ధరించువాడు.
345. పద్మనిభేక్షణః = 1. పద్మములవంటి నేత్రములు గలవాడు. 2. జ్ఞాననేత్రుడు.
- శ్లో॥ పద్మనాభో, ౨ రవిందాక్షః, పద్మగర్భ, శ్రరీరభృత్,॥**
- మహర్షిర్, ఋద్ధో, వృద్ధాత్మా, మహాక్షో, గరుడధ్వజః,॥** 38
346. పద్మనాభః = 1. పద్మముయొక్క నాభి భాగముగ నుండువాడు. 2. పద్మము నాభియందు కలవాడు.
347. అరవిందాక్షః = కమలములవంటి కన్నులు గలవాడు.
348. పద్మగర్భః = యోగుల హృదయ పద్మమున ధ్యానింపబడువాడు.
349. శరీరభృత్ = 1. అన్నము, ప్రాణము తానై శరీరములను పోషించువాడు. 2. ధర్మసంస్థాపనకై అనేక అవతారములు ఎత్తినవాడు.
350. మహర్షిః = మహిమలతో కూడిన గొప్ప ఐశ్వర్యము కలవాడు.
351. ఋద్ధః = ప్రపంచ రూపమున ప్రకాశించువాడు.
352. వృద్ధాత్మా = లోకములకు ఆదియందుండు వాడగుటచే వృద్ధుడు.
353. మహాక్షః = సత్యమును చూడగల గొప్ప కనులు గలవాడు.
354. గరుడధ్వజః = వేదవిజ్ఞాన రూపమగు గరుడుని తన (ధ్వజము)జెందాపై నిలిపినవాడు.
- శ్లో॥ అతుల, శ్మరభో, భీమ, స్సమయజ్ఞో, హవిర్ధరిః,॥**
- సర్వలక్షణలక్షణో, లక్ష్మీవా, స్సమితిజ్ఞయః,॥** 39
355. అతులః = సాటిలేనివాడు.
356. శరభః = జీవశరీరములయందు చైతన్యమై ప్రకాశించువాడు.
357. భీమః = దుర్జనులకు భయమును కలిగించువాడు.
358. సమయజ్ఞః = ఎప్పుడేది, ఎవరికెంత చెందునట్లు చేయవలయునో (ఆ సమయము) తెలిసినవాడు.
359. హవిర్ధరిః = యజ్ఞములలో హవిస్సులను గ్రహించువాడు.
360. సర్వలక్షణలక్షణః = 1. అన్ని సిద్ధాంతములచేత తెలియబడువాడు. 2. సకల శుభలక్షణములు కలవాడు.
361. లక్ష్మీవాన్ = లక్ష్మీదేవి ఎల్లప్పుడు తన వక్షస్థలమున కలవాడు.

362. నమితిజ్ఞయః = ధర్మపక్షముననిలిచి యుద్ధములందు ఎల్లప్పుడు జయించువాడు.

శ్లో॥ విక్షరో, రోహితో, మారో, హేతు, ర్థామోదర, స్పహః,॥
మహీధరో, మహాభాగో, వేగవా, నమితాశనః,॥ 40

363. విక్షరః = కాలాతీతుడై నాశములేనివాడు. శాశ్వతుడు.

364. రోహితః = రోహితమును మత్స్య రూపమును ధరించినవాడు.

365. మార్గః = 2. సూర్యమండలమునందుంటచే ఎత్తనివాడు.

366. హేతుః = భక్తులు తరించుమోక్ష మార్గమైనవాడు.

367. దామోదరః = 1. దమ మనెడి ఇంద్రియ నిగ్రహముచే

తెలియబడువాడు. 2. లోకములు తన ఉదరమున గలవాడు. 3. యశోదచే దాదముతో కట్టబడిన ఉదరము కలవాడు.

368. సహః = సహనశీలము కలవాడు. తప్పులన క్షమించువాడు.

369. మహీధరః = పర్వతరూపమున భూమిని మోయుచున్నవాడు.

370. మహాభాగః = అధికమగు తన భాగ్యమును బహుదేహధారియై అనుభవించువాడు.

371. వేగవాన్ = భక్తులను (గణేంద్రుని) రక్షించుటలో మిక్కిలి వేగము కలవాడు.

372. అమితాశనః = అమితమగు ఆకలితో ప్రళయకాలమున ప్రపంచమును భక్షించువాడు.

శ్లో॥ ఉద్భవః, క్షోభణో, దేవ, శ్రీగర్భః, పరమేశ్వరః,॥
కరణం, కారణం, కర్తా వికర్తా, గహణో, గుహః,॥ 41

373. ఉద్భవః = అన్ని విధముల ప్రపంచసృష్టికి కారణమైనవాడు.

374. క్షోభణః = 1. మనసులను కల్లోల పఱచువాడు. 2. ప్రకృతి పురుషులందు ప్రవేశించి, వారిని సృష్టికి ఉన్ముఖులను చేయువాడు. మన్మథస్వరూపుడు.

375. దేవః = నకల భూతములందుండి ప్రకాశించువాడు.

376. శ్రీగర్భః = నకల సంపదలు తన గర్భమునందు కలవాడు.

377. పరమేశ్వరః = విభూతులతోగూడి ఉన్నతుడై, అన్ని లోకములను శాసించుచున్నవాడు.

378. కరణమ్ = జగములు ఏర్పడుటకు ముఖ్య సాధనమైనవాడు.

379. కారణమ్ = లోకములందలి కార్యములన్నింటికి కారణమైనవాడు.

380. కర్తా = ఇతరులపై ఆధారపడక చేయుపనులన్నింటిలోను తాను స్వతంత్రుడైనవాడు.

381. వికర్తా = విచిత్రములైన ఈ జగములను సృష్టించువాడు.

382. గహణః = బుద్ధిచే గ్రహింప శక్యము కానివాడు.

383. గుహః = మాయతో కప్పబడినవాడు. హృదయగుహలో నుండువాడు.

శ్లో॥ వ్యవసాయో, వ్యవస్థానః, స్థానదో, భృవః,॥
పరర్థిః, పరమస్పష్ట, స్పష్టః, పుష్ట, శ్శుభేక్షణః,॥ 42

384. వ్యవసాయః = 1. అనుకున్నది (లక్ష్యము) సాధించువఱకు కృషిచేయువాడు. 2. జ్ఞానస్వరూపుడు.

385. వ్యవస్థానః = చేయదలచుకొన్న జగద్వ్యవహారములను యథావిధిగా చేయువాడు.

386. సంస్థానః = జీవులకు చేరవలసిన పరమ స్థానమైనవాడు.

387. స్థానదః = కర్మలను బట్టి జీవులకు ఆయా స్థానములనిచ్చువాడు. ఉదాః బ్రువుడు.

388. భృవః = శాశ్వతముగా ఉండువాడు.

389. పరర్థిః = కల్యాణగుణములతో మిక్కిలి వైభవము కలవాడు.

390. పరమస్పష్టః = తేజోవంతుడై సాధుజనులచే చక్కగా తెలియబడువాడు. అంతటా ప్రకాశించువాడు.

391. తుష్టః = భక్తులు చేయు ఏ కొద్ది ఉపచారములైనను పరమానందభరితుడై తృప్తిపొందువాడు.

392. పుష్టః = జ్ఞానముచే పరిపూర్ణుడైన వాడు.

393. శుభేక్షణః = తన పల్లని చూపులతో శుభములను ప్రసాదించువాడు.

శ్లో॥ రామో, విరామో, విరతో(జో), మారో, నేయో, నయో,॥
వీర, శక్తిమతాం(త్రేప్తో, ధర్మో, ధర్మవిదుత్తమః,॥ 43

394. రామః = పరబ్రహ్మ స్వరూపుడు. యోగులు నిత్యానందముతో నుఖించు రూపము గలవాడు. అందఱిని ఆనందింప జేయువాడు.

395. విరామః = నకల జీవులకు విశ్రామస్థానమైనవాడు.
396. విరతః = రాగస్వరూపమైన విషయ వాంఛలులేని ఆనంద స్వరూపుడు.
397. మార్గః = మోక్షమునకు మార్గమైనవాడు.
398. నేయః = ఆత్మజ్ఞానముతో జీవుని, పరమాత్మతో చేర్చువాడు.
399. నయః = భక్తులను ముక్తి స్థానమునకు నడిపించు నాయకుడు.
400. అనయః = బలవంతముగా ఇతరులచే నడిపింప వీలుపడనివాడు.
401. వీరః = అజేయమగు తన పరాక్రమముచే శత్రువుల గుండెలలో భయమును పుట్టించువాడు.
402. శక్తి మతాంశ్రేష్ఠః = ఇచ్చా, జ్ఞాన, క్రియాశక్తులతో కూడి, శక్తిమంతులలో కెల్ల ఉత్తముడైనవాడు.
403. ధర్మః = ధర్మస్వరూపుడు. (రామోవిగ్రహవాన్ధర్మః)
404. ధర్మవిదుత్తమః = ధర్మము తెలిసిన వారిలో ఉత్తముడు.
- శ్లో॥ వైకుంఠః, పురుషః, ప్రాణః, ప్రాణవః, వృథుః,
హిరణ్యగర్భ, శ్రుతః, వ్యాప్తి, వాయు, రథోక్షజః॥ 44
405. వైకుంఠః = భక్తుల హృదయములు ముక్తికి అనుకూలముగా ఉండునట్లు చేయువాడు.
406. పురుషః = 1. సృష్టికి పూర్వమున ఉన్నవాడు.
2. సర్వసాపేక్షములను పోగొట్టువాడు.
407. ప్రాణః = జీవుల ప్రాణమై, చైతన్యమును గూర్చువాడు.
408. ప్రాణదః = సృష్టి ప్రారంభమున జీవులకుప్రాణములిచ్చి, ప్రళయ కాలమున సంహరించువాడు.
409. ప్రణవః = అందరిచేత ఉపాసించదగిన ఓంకార స్వరూపుడు.
410. వృథుః = 1. విశ్వరూపమును దాల్చినవాడు. 2. వృథువుగా పుట్టినవాడు.
411. హిరణ్యగర్భః = బ్రహ్మాపుట్టుకకు ఆధారమైన బంగారు అండము గర్భముననున్నవాడు.
412. శత్రుఘ్నః = అసురులను, అసురీభావములను (కామక్రోధాదులను) నశింపజేయువాడు.

413. వ్యాప్తః = అంతట వ్యాపించి ఉన్నవాడు.
414. వాయుః = వాయు రూపమున లోకములందు వ్యాపించి జీవులను పోషించువాడు.
415. అథోక్షజః = ఎట్టి వికారములు లేక ఎల్లప్పుడు స్వరూపస్థితి యుండుండువాడు. యోగులకు దర్శనమిచ్చువాడు.
- శ్లో॥ ఋతుః, స్పృహర్థునః, కాలః, పరమేష్ఠీ, పరిగ్రహః,
ఉగ్ర, సుంపత్సరో, దక్ష, విశ్రావో, విశ్వదక్షిణః॥ 45
416. ఋతుః = మిక్కిలి సుందరమగు ఋతు వైభవముగా నున్నవాడు. కాలస్వరూపుడు.
417. సుదర్శనః = భక్తులకు అందమగురూపముతో కనబడువాడు.
418. కాలః = 1. శత్రువులకు మృత్యురూపమున దర్శనమిచ్చువాడు. 2. దినము, వారము, నెల, సంవత్సరము మొదలగు గణనతో కూడిన కాలస్వరూపుడు.
419. పరమేష్ఠీ = హృదయాకాశమున ప్రకాశించువాడు.
420. పరిగ్రహః = భక్తితో నివేదించు దానిని (పత్రపుష్పఫలములు) ప్రియముగా గ్రహించువాడు-భక్తులకు అంతటా గోపరించువాడు.
421. ఉగ్రః = భయంకరుడు. (పంచభూతములు అతనికి భయపడి తమ కర్తవ్యమును పాటించుచున్నవి)
422. సంపత్సరః = నకల జీవులను తనయందు వసించజేయువాడు.
423. దక్షః = అన్నిపనులను త్వరగా, సమర్థతతో నిర్వహించువాడు.
424. విశ్రామః = జీవులకు కోరిన ముక్తినిచ్చుచు విశ్రామ స్థానమైనవాడు.
425. విశ్వదక్షిణః = లోకములో వారందరికంటే నేర్పుగలవాడు.
- శ్లో॥ విస్తార, స్థావరస్థాణుః, ప్రమాణం, బీజమన్యాయమ్,
అర్థో, ౨నర్థో, మహాకోశో, మహాభోగో, మహాధనః॥ 46
426. విస్తారః = లోకములన్నియు తనయందు విస్తరించి ఉన్నవాడు.
427. స్థావరః, స్థాణుః = ప్రకృతికి ఆధారుడై కదలనివాడు.
428. ప్రమాణం = జ్ఞానస్వరూపుడై, వేదాదులందు ప్రమాణముగ చెప్పుబడినవాడు.

429. బీజమవ్యయం = లోకములకు ఆధారమైన విత్తువంటి వాడు,
స్వభావమునందు వికారము, వివాశము లేనివాడు.
430. అర్థః = అనంద స్వరూపుడై, అందరిచేత కోరబడువాడు.
431. అనర్థః = ఇతరులను ఏదియు కోరనివాడు. (పరిపూర్ణుడు)
432. మహాకోశః = అన్నమయూది 5 (పంచ) కోశములుగా ఉన్నవాడు.
(1. అన్నము 2. ప్రాణము 3. చుస్సము 4. విజ్ఞానము
5. అనందము.)
433. మహాభోగః = సత్, చిత్, అనంద భోగములు అనుభవించువాడు.
434. మహాధనః = సకల ఐశ్వర్యములు కలవాడు. భక్తులకు కోరిన
కోర్కెలు సమకూర్చువాడు.
- శ్లో॥ అనిర్విణ్ణ, పువిష్టోఽభూ, ధర్మయాపో, మహామఖః॥
నక్షత్రనేమి, ర్నక్షత్రీ, క్షమః, క్షామ, సుపీహనః॥ 47
435. అనిర్విణ్ణః = ఏ కోరికలు లేకపోవుటచే, అవి తీరలేదను వేదన
లేనివాడు.
436. పువిష్టః = విశ్వరూపమున, సూర్య చంద్రాగ్రులు,
మొ॥దేవతలు తన అవయవములుగా కలవాడు.
437. అభూః = పుట్టుకలేనివాడు. స్థిరుడు, శాశ్వతుడు.
438. ధర్మయాపః = యజ్ఞములందు యూపస్సంభవమలై ధర్మములకు
ఆధారమైనవాడు.
439. మహామఖః = యజ్ఞస్వరూపుడై సత్యర్థములకు ఫలమునిచ్చువాడు.
440. నక్షత్రనేమిః = మధ్యలో ఇరుసుగా ఉండి, నక్షత్రములతో కూడిన
జ్యోతిశ్చక్రమును త్రిపువాడు.
441. నక్షత్రీ = చంద్రుడై, నక్షత్రములకు అధిపతియైనవాడు.
442. క్షమః = (సహనము) ఓర్పుకలవాడు. సమర్థుడు.
443. క్షామః = ప్రళయకాలమునను, సశింపనివాడు.
444. సుపీహనః = 1) సకల లోకములకు హితము కోరువాడు.
2) ప్రలయ, సృష్టికార్యములు చక్కగా చేయువాడు.
- శ్లో॥ యజ్ఞ, ఇజ్యో, మహేజ్యశ్చ, క్రతు, సృత్రం, సతాంగతిః॥
సర్వదర్శి, విముక్తాత్మా, సర్వజ్ఞో, జ్ఞానముత్తమమ్॥ 48
445. యజ్ఞః = యజ్ఞస్వరూపుడు (యజ్ఞోవైవిష్టః)
446. ఇజ్యః = యజ్ఞములందు ప్రధానముగా పూజింపబడువాడు.

447. మహేజ్యః = జీవులకు ముక్తిని ప్రసాదించు దేవతలలో
ముఖ్యుడుగా ఆరాధింపబడువాడు. మహావిష్ణువు.
448. క్రతుః = యూపముతో కూడిన యజ్ఞమే క్రతువు.
ఆ క్రతుస్వరూపుడైనవాడు.
449. సత్రమ్ = యజ్ఞములను, సజ్జనులను కాపాడువాడు.
450. సతాంగతిః = సత్పురుషులకు గమ్యమై, అపటికి చేర్చు ముక్తి
మార్గము అయినవాడు.
451. సర్వదర్శి = ప్రాణులు చేయు (మంచి, చెడు) పనులన్నింటిని
స్వయముగా గమనించువాడు.
452. విముక్తాత్మా = ముక్తుడైయుండి, జీవులకు ముక్తినిచ్చువాడు.
453. సర్వజ్ఞః = అన్నియు తెలిసినవాడు. అన్నిరూపములుబడనవాడు.
454. జ్ఞానముత్తమమ్ = మిక్కిలి గొప్పదగు అత్యజ్ఞానము కలవాడు.
శ్లో॥ సుద్రత, స్సృముఖ, స్సూక్ష్మ, స్సృహోష, స్సృఖద, స్సృహృత్,॥
మనోహరో, జితక్రోధో, వీరబాహూ, ర్విదారణః॥ 49
455. సుద్రతః = ఆశ్రితులకు అభయమిచ్చు ద్రత దీక్షగలవాడు.
456. సుముఖః = సుఖదుఃఖములకు కలతపడని ప్రసన్న వదనము
గలవాడు.
457. సూక్ష్మః = సూక్ష్మరూపమున జగమంతయు (పంచ
భూతమయ్యుండై) వ్యాపించియుండువాడు.
458. సుహోషః = వేదరూపమైన చక్కని నాదము గలవాడు. (వేదము
చేత తెలియదగినవాడు). వేదమే తానైనవాడు.
459. సుఖదః = ధర్మమార్గమున నడచువారికి సుఖములను
ఇచ్చువాడు.
460. సుహృత్ = ప్రతిఫలమునాశింపక స్నేహభావముతో
ఉపకారము చేయువాడు.
461. మనోహరః = తన కల్పాణ గుణములతో మనస్సులను
హరించువాడు.
462. జితక్రోధః = క్రోధమును జయించినవాడు.
463. వీరబాహుః = వేదధర్మ రక్షణమునకు కంఠము ధరించిన,
పరాక్రమముతో కూడిన బాహువులు కలవాడు.
464. విదారణః = అధర్మ పరులైన రాక్షసులను చీల్చివెండుచువాడు.

శ్లో॥ స్వాప్నన, స్వప్నశే, వ్యాపీ, నైకాత్మా, నైకకర్మకృత్,॥
వత్సరో, వత్సలో, వత్సీ, రత్నగర్భో, ధనేశ్వరః॥ 50

465. స్వాప్ననః = ఆత్మజ్ఞానరహితులనుచేసి జీవులను మాయతో నిద్ర
పుచ్చువాడు.

466. స్వప్నశః = జగత్పరిపాలనమున స్వతంత్రుడు.

467. వ్యాపీ = ఆకాశమువలె అంతట వ్యాపించియుండువాడు.

468. నైకాత్మా = అనేక రూపములతో వెలుగొందుచుండువాడు.

469. నైకకర్మకృత్ = సృష్టి, స్థితి, లయాదులగు పెక్కు పనులు చేయువాడు.

470. వత్సరః = నకల జగములు తనయందుండువాడు.

471. వత్సలః = భక్తులయందు అధికమగు (వాత్సల్యము) ప్రేమ గలవాడు.

472. వత్సీ = జగములకు పెద్దయై, తండ్రివలె కాపాడువాడు.

473. రత్నగర్భః = రత్నములన్నియు గర్భమునగలవాడు.
సాగరుదైయుండువాడు. కల్యాణగుణాకరుడు.

474. ధనేశ్వరః = నకల ధనములకు ప్రభువు. లక్ష్మీవతి.

శ్లో॥ ధర్మగు, ఖర్మకృ, ధర్మీ, స, దసత్, క్షర, మక్షరం,॥

అవిజ్ఞాతా, సహస్రాంతు, ర్విధాతా, కృతలక్షణః॥ 51

475. ధర్మగుప్ = ధర్మమును రక్షించుటకు ఎన్నో అవతారములు
ధరించినవాడు

476. ధర్మకృత్ = లోక కల్యాణము కొరకు ధర్మ
కర్మములొనరించువాడు.

477. ధర్మీ = ధర్మమునకు ఆధారమై లోకములను
పాలించువాడు.

478. సత్ = ధర్మస్వరూపుడై, శాశ్వతముగా నుండువాడు.

479. అసత్ = నిత్య పరిణామశీలమైన జగద్రూపమున ఉండువాడు.

480. క్షరమ్ = నశించు జీవుల రూపమున నుండువాడు.

481. అక్షరమ్ = అశాశ్వతమగు ప్రపంచమునందు చైతన్య
స్వరూపమగు ఆత్మశక్తిగా శాశ్వతుడైయుండువాడు.

482. అవిజ్ఞాతా = జీవుల కంటె వేరుగా ఉండు పురుషోత్తముడు.

483. సహస్రాంతుః = అనంత కిరణములుగల సూర్యాదుల రూపమున
ప్రకాశించుచున్నవాడు.

484. విధాతా = విశ్వము సర్వమునకు ఆధారమైనవాడు.

485. కృతలక్షణః = 1. నిత్యవైతన్య స్వరూపుడు. 2. వేదశాస్త్రములను
వెలువరించినవాడు. 3. శ్రీవత్సమను పుట్టుమచ్చ
కలవాడు.

శ్లో॥ గభస్తినేమి, సృత్స్వస్తి, స్థింహో, భూతమహేశ్వరః,॥
ఆదిదేవో, మహాదేవో, దేవేశో, దేవభృద్గురుః॥ 52

486. గభస్తినేమిః = కాంతి(కాల) చక్రమున సూర్యుడై ప్రకాశించువాడు.
సుదర్శన చక్రమును ధరించినవాడు.

487. సత్స్వస్తిః = 1. ప్రాణులందరిలో నుండువాడు. 2. సాత్వికులైన
భక్తులయందు ప్రకాశించువాడు.
(ఉదా: అంబరీషుడు)

488. సింహః = 1. సింహమువలె పరాక్రమశాలి. 2. అధర్మమును
తుదముట్టింప, సరసింహావతారమునెత్తినవాడు.

489. భూతమహేశ్వరః = నకల భూతములకు ప్రభువై శాసించువాడు.

490. ఆదిదేవః = సృష్టికిముందున్నవాడు. తొలిదైవము.

491. మహాదేవః = సృష్టికి మూలమై, దేవతలకెల్ల దేవుడై ఉండువాడు.

492. దేవేశః = బ్రహ్మదేవునికి తండ్రి. దేవతలను శాసించువాడు.

493. దేవభృద్గురుః = దేవేంద్రునకుకూడ జ్ఞానోపదేశముచేసిన గురువు.

శ్లో॥ ఉత్తరో, గోపతి, రోప్తా, జ్ఞానగమ్యః, పురాతనః,॥

శరీరభూతభృ, ద్ధృక్తా, కపీంద్రో, భూరిదక్షిణః॥ 53

494. ఉత్తరః = అందరికంటె ఉత్తముడైనవాడు. జీవులను
సంసారమునుండి తరింపజేయువాడు.

495. గోపతిః = గోవులను, భూమిని, వాక్కును, ఇంద్రియములను-
కాపాడువాడు.

496. గోప్తా = అందరిని సంరక్షించువాడు.

497. జ్ఞానగమ్యః = జ్ఞానము చేతనే తెలియబడువాడు.

498. పురాతనః = సృష్టికి పూర్వమునందున్నవాడు. ప్రాచీనుడు.

499. శరీరభూతభృత్ = శరీరములకు కారణమైన, పంచభూతములను
కూడ పోషించువాడు.

500. భోక్తా = 1. లోకములను పాలించువాడు.
2. జీవుడై అనందమును అనుభవించువాడు.

501. కవీంద్ర: = 1. యజ్ఞవరాహవతారమైనవాడు.

2. రామావతారమున వానరులకు ప్రభువు

502. భూరిదక్షిణ: = 1. యజ్ఞసమయంలో (భూరి)ఎక్కువ ధనమును దక్షిణగా ఇచ్చువాడు. 2. భక్త కోటిని వరములతో అనుగ్రహించువాడు. 3. జ్ఞానయజ్ఞము చేయువారికి అమృతత్వము నిచ్చువాడు.

శ్లో॥ సోమసో, ౨ మృతవ, సోమః, పురుజి, త్పురుసత్తమః॥

వినయో, జయ, సృత్యసందో, దాశార్వ, స్రాత్యతాంపతిః॥ 54

503. సోమపః = యజ్ఞములందు భక్తులచే ఇవ్వబడెను

సోమరసమును స్వీకరించువాడు.

504. అమృతపః = అమృతమును, ఆత్మానందమును అనుభవించువాడు.

505. సోమః = రసస్వరూపుడగు చంద్రుని రూపమున ఓషధులను పోషించువాడు.

506. పురుజితే = యుద్ధమున తానొక్కడే, అనేకులను ఎదిరించి

జయించువాడు. (శ్రీరాముడు)

507. పురుసత్తమః = ఉత్తములలోకెల్ల ఉత్తముడు.

508. వినయః = 1. దుష్టులను దండించి, వినయమును నేర్పువాడు. 2. సాధకులను సత్కములైపు నడుపువాడు. 3. నీతి శాస్త్రమున విశేష పుష్కలవాడు.

509. జయః = అందరిని జయించి, వశపరచుకొనువాడు.

510. సత్యసందః = సత్యముతో కూడిన సంకల్పములు, వాక్కులు కలవాడు.

511. దాశార్వః = దశార్వుడను వాని వంశమున పుట్టినవాడు.

512. సాత్యతాంపతిః = సాత్యత కులమునకు(యదువంశము) ప్రభువు.

శ్లో॥ జీవో, వినయతాసాక్షీ, ముకుందో, ౨ మితవిక్రమః॥

అంభోనిధి, రసనాత్మా, మహోద్ధిశయో, ౨ నక్షః॥ 55

513. జీవః = సకల దేహములందు ప్రాణధారణ చేయు

జీవుడైయున్నవాడు.

514. వినయతాసాక్షీ = 1. భక్తులయందు వినయమును గమనించువాడు.

2. యుగధర్మపాలనమును పరిశీలించువాడు.

515. ముకుందః = శరణుజొచ్చిన వారిని అనుగ్రహించి, ముక్తిని ఇచ్చువాడు.

516. అమిత విక్రమః = మిక్కిలి విక్రమము గలిగి ముల్లోకములను

ఆక్రమించిన త్రివిక్రమావతారము దాల్చినవాడును.

517. అంభోనిధిః = నీటికి స్థానమైనవాడు. సాగర స్వరూపుడు.

518. అనంతాత్మా = 1. అంతులేని (తెక్కు మిక్కిలి) శరీరములందు ఆత్మగా ప్రకాశించువాడు. 2. అనంతుని (ఆదిశేషుడు) రూపముతో ప్రకాశించువాడు.

519. మహోద్ధిశయః = 1. క్షీరసాగరమున, శేషతల్పుమున పరుండువాడు.

2. ప్రళయ కాలమన అపారజలరాశియందు నిడురించువాడు.

520. అనక్షః = యుగాంతమున సృష్టి నకలమును అంతము చేయువాడు. (యముడైనవాడు)

శ్లో॥ అజో, మహార్హ స్వాభావ్యో, జితామిత్రః, ప్రమోదనః॥

అనందో, నందహో, నంద, సృత్యధర్మా, త్రివిక్రమః॥ 56

521. అజః = పుట్టకలేనివాడు. కావున గిట్టుటయులేనివాడు.

522. మహార్హః = ముక్తిని ప్రసాదించువాడగుటచే పూజార్హుడైనవాడు.

523. స్వాభావ్యః = స్వ స్వరూపమగు చైతన్యమై ప్రకాశించువాడు.

524. జితామిత్రః = శత్రువులగు రాక్షసులను, కామాంధులను, అరిష్టద్రష్టులను జయించువాడు.

525. ప్రమోదనః = సంతతానందము కలవాడు. ఆశ్రితులకు

అనందమునిచ్చువాడు.

526. అనందః = అనంద స్వరూపుడు. (అనందోబ్రహ్మ).

527. నందనః = అనుగ్రహముతో అందఱికి అనందము ఇచ్చువాడు.

528. నందః = ఇంద్రియ సుఖములకు అందనివాడు.

529. సత్యధర్మా = మాటలో, మనుగడలో శాశ్వతములగు సత్య

ధర్మములు గలవాడు.

530. త్రివిక్రమః = మూడడుగులలో ముల్లోకములను

వ్యాపించినవాడు.

శ్లో॥ మహర్షిఃకపిలాచార్యః, కృతజ్ఞో, మేదిసీపతిః॥

త్రిపద, త్రిదశార్థజ్ఞో, మహాశృంగః, కృతాస్తకృత్॥ 57

531. మహర్షిఃకపిలాచార్యః = వేదవిదుడైన కపిలాచార్యునిగా అవతరించిన వాడు.

532. కృతజ్ఞః = సృష్టియు, సృష్టికర్తయు అయినవాడు. భక్తులు

చేసిన దానిని మదిలో గుర్తించువాడు.

533. మేదిసీపతిః = భూమిని భరించువాడు. (భూభర్త)

534. త్రిపదః = అ, ఉ, మ అను మూడుపదములు కలవాడు.
(త్రిగుణాతీతుడు.) ఓంకారస్వరూపుడు.

535. ద్రిదశాధ్యక్షః = జాగ్రత్, స్వప్న, సుషుప్తి వ్యవస్థలకు అతీతుడు.
(సాక్షి)

536. మహాశృంగః = మత్స్య, వరాహరూపములందు కొమ్మును తాల్చినవాడు.

537. కృతాంతకృత్ = మృత్యువును ఖండించువాడు. హిరణ్యాక్షుని అంతమొందించినవాడు.

శ్లో॥ మహావరాహో, గోవింద, స్ఫుషేణః, కనకాంగదీ,॥

గుహ్యో, గభీరో, గహనో, గుప్త, శ్రుక్రగదాధరః,॥ 58

538. మహావరాహః = హిరణ్యాక్షుని జంటి భూమిని ఉద్ధరించుటకై మిక్కిలి మహిమగల వరాహమూర్తిగా అవతరించినవాడు.

539. గోవిందః = సాగర గర్భములో మునిగియున్న భూదేవిని వెతికి, వెలికి తెచ్చినవాడు.

540. సుషేణః = పార్శ్వపదులు, పార్శ్వదులు, దేవతలు, భక్తులు, బుధులు, మునులు మొ॥వారు. గొప్ప సేనలగా కలవాడు.

541. కనకాంగదీ = బంగారు భుజకీర్తులు కలవాడు.

542. గుహ్యః = హృదయ గుహయందుండువాడు.
ఉపనిషద్వాక్యములచే తెలియబడువాడు.

543. గంభీరః = జ్ఞానము, ఐశ్వర్యము, బలము, వీర్యము మొ॥
గుణములతో గంభీరుడై ఉండువాడు.

544. గహనః = సామాన్యులు సులభముగ గ్రహించుటకు వీలుకానివాడు.

545. గుప్తః = జీవులందరికి కనబడకుండ ఉండువాడు.

546. చక్రగదాధరః = “సుదర్పన”మను చక్రమును, “కౌమోదకీ”యను గదను ఆయుధములుగా ధరించినవాడు.

547. వేధాః = వేధా, స్వాంగో, ౨జితః, కృష్ణో, దృఢ, స్పంకర్షణో, ౨మృతః,॥
వరుణో, వారుణో, వృక్షః, పుష్కరాక్షో, మహామనాః,॥ 59

548. స్థాంగః = స్థుష్టికి కర్తయు, కారణము అయినవాడు.
సామగ్రియు తానే అయినవాడు.

549. అజితః = ఇతరులచే జయింపబడనివాడు.

550. కృష్ణః = 1. నీలిమేఘమువలె నల్లనివాడు,
2. కృష్ణద్వైపాయనుడనబడు వేదవ్యాసుడు
ఐనవాడు.

551. దృఢః = స్వరూపస్థితి నుండి చలింపని స్వభావము కలవాడు.

552. సంకర్షణో-చృతః = ప్రళయకాలమున సృష్టినర్వమును తనయందిముద్దుకొనినను ఎట్టిమార్పు చెందనివాడు.

553. వరుణః = సాయంసమయశుండు, తనకిరణములను ఉపసంహరించుకొను సూర్యనిరూపమున ఉన్నవాడు.

554. వారుణః = భగవదంశతో పుట్టిన వరుణుని కుమారులైన వశిష్ఠుడు, అగస్త్యుడుకూడ అయినవాడు.

555. వృక్షః = అనుగ్రహమను నీడనిచ్చు ‘వృక్షము’ అయినవాడు.
అశ్రితరక్షకుడు. కదలక వైకుంఠమున నుండువాడు.

556. పుష్కరాక్షః = 1. ఆకాశమువలె అంతటా వ్యాపించినవాడు.
2. హృదయపద్మమున ఉండువాడుకమలనయనుడు.

557. మహామనాః = ప్రేమ, ఔదార్యముకల గొప్పమనస్సు ఉన్నవాడు.

శ్లో॥ భగవా, స్థగహ, ౨౨నందీ, వనమాలీ, హలాయుధః,॥

ఆదిత్యో, జ్యోతిరాదిత్య, స్సహిష్ణు, ర్గతిసత్తమః,॥ 60

558. భగవాన్ = ఐశ్వర్యము, ధర్మము, యశస్సు, సంపద, జ్ఞానము, వైరాగ్యము అను ఆరువిధములైన ఐశ్వర్యసంపదలు కలవాడు.

559. భగహ = ప్రళయకాలమున విశేష శక్తులసంపాదని నశింప జేయువాడు.

560. అనందీ = 1. ఆనందమేస్వభావముగా కలవాడు.
2. ఆనందమును ఇచ్చువాడు.

561. వనమాలీ = “వైజంతి” అనుమాలను సదాధరించువాడు.

562. హలాయుధః = “నాగలి” ఆయుధముగా ధరించువాడు. (బలరాముడు.)

563. ఆదిత్యః = ఆదితకశ్యపుల గర్భమున వామనునిగ పుట్టినవాడు.

564. జ్యోతిరాదిత్యః = ఆకాశమండలమున సూర్యనారాయణుడై ప్రకాశించువాడు.

565. సహిష్ణుః = 1. ఓర్పుగలవాడు. 2. సుఖదుఃఖములు, శీతోష్ణాదులైన ద్వంద్వములను సమానముగా భరించువాడు.

566. గతిసత్తమః = సజ్జనులకు, భక్తులకు ఆశ్రయింపదగినవాడు
శ్లో॥ సుధన్వా, ఖండవరశు, రాధుణో, ద్రవిణద్రదః॥
దివస్సు ౧, కృతదృగ్వాసో, వాచస్పతిరయోనిజః॥ 61
567. సుధన్వా = 'శార్దూమ' అను గొప్పవిల్లును ధరించువాడు.
[త్రేతాయుగమున కోదండరాముడుగా అవతరించినవాడు.
568. ఖండవరశుః = శత్రువులను ఖండించు గండ్రగొడ్డలిని
ధరించువాడు. వరశురాముడు.
569. దారుణః = దుష్టులైన రాక్షసులను భయపెట్టి, హింసించువాడు.
570. ద్రవిణద్రదః = భక్తులకు కావలసిన సంపదలిచ్చువాడు.
571. దివస్సుక్ = ఆకాశమువరకు వ్యాపించియుండువాడు.
త్రివిక్రముడు. స్వర్గమును స్పృశించియుండువాడు.
572. సర్వదృగ్వాసః = వేదములను విభజించిన వేదవ్యాసుని రూపమున
ఇతిహాస పురాణముల ద్వారా సమస్త విజ్ఞానము
నందించినవాడు.
573. వాచస్పతిరయోనిజః = తల్లిదండ్రుల కడుపున పుట్టుక లేనివాడయ్యి, విద్యుల
కర్ణిపతియైనవాడు.
- శ్లో॥ త్రిసామా, సామగ, స్వామ, నిర్వాణం, భేషజం, భిషక్,॥
సంన్యాసకృ, భృష, శ్వాంతో, నిష్ఠా, శాంతిః, పరాయణమ్,॥ 62
574. త్రిసామా = బృహత్, రథంతర, నామము లనెడి
సామవేదమంత్రములచే నుతించబడువాడు.
575. సామగః = సామవేదమును గానముచేయువాడు. (ఉద్ధాత)
576. సామ = సామవేదమే తానైనవాడు.
577. నిర్వాణమ్ = దుఃఖములు పోగొట్టి అనందమునిచ్చు నట్టి
మోక్షమునకు స్థానమైనవాడు.
578. భేషజమ్ = భవరోగమునకు దివ్యౌషధమైనవాడు.
579. భిషక్ = భవరోగమును మాన్పు గీతను చెప్పిన గొప్పవైద్యుడు.
580. సంన్యాసకృత్ = వైరాగ్యమును బోధించి, త్యాగభావమును
పెంపొందించు సంన్యాసాశ్రమమును నూచించువాడు.
581. శమః = శాంత స్వభావుడు. సహనమూర్తి.
582. శాంతః = ఇంద్రియ సుఖములందు ఆనక్తిలేనివాడు.
583. నిష్ఠా = ప్రళయకాలమున సకలజీవులకు స్థానమైనవాడు.

584. శాంతిః = అవిద్యను తొలగించి, శాంతిని ఇచ్చువాడు.
(శాంతిస్వరూపుడు)
585. పరాయణమ్ = జీవులందఱికి పరమగమ్యమై పొందదగినవాడు.
శ్లో॥ శుభాంగ, శ్వాంతిద, స్రస్త్వా, కుముదః, కువలేశయః॥
గోహితో, గోపతి, రోప్తా, వృషభాక్షో, వృషప్రియః॥ 63
586. శుభాంగః = మంగళశకరములగు అందమైన
శరీరరావయవములు గలవాడు.
587. శాంతిదః = రాగద్వేషములలేని శాంతిని ప్రసాదించువాడు.
588. స్రస్త్వా = జగములకు సృష్టికర్త.
589. కుముదః = (కు=భూమి) భూమినుండి సంతోషమును
పొందువాడు.
590. కువలేశయః = పాలనముద్రమున, శేషశయనుడై పవళించువాడు.
591. గోహితః = గోవులకు, భూమికి హితముచేయువాడు.
592. గోపతిః = భూమికి భర్తయైనవాడు.
593. గోప్తా = జగములను కాపాడువాడు. మాయతో తనను
తాను కప్పియుంచుకొనువాడు.
594. వృషభాక్షః = ధర్మదృష్టి కలవాడు. కోరికలను దీర్చు చల్లని
చూపు కలవాడు.
595. వృషప్రియః = ధర్మమునందు, ధర్మాత్ములయందు ప్రీతికలవాడు.
శ్లో॥ అనివర్త, నివృత్తాత్మా, సంక్షేప్తా, క్షేమకృ, చ్ఛివః॥
శ్రీవత్సవక్షా, శ్రీనివాస, శ్రీపతి, శ్రీమతాంవరః॥ 64
596. అనివర్త = ధర్మమునుండి, యుద్ధమునుండి తొలగనివాడు.
597. నివృత్తాత్మా = ఇంద్రియసుఖములనుండి మరలిన మనస్సు కలవాడు.
598. సంక్షేప్తా = విస్తరించిన జగత్తును ప్రళయకాలమునందు
సూక్ష్మముగా చేయువాడు.
599. క్షేమకృత్ = లోకములకు క్షేమమును గూర్చువాడు.
600. శివః = తనను ఆశ్రయించి, స్మరించిన వారిని పవిత్రము
చేయువాడు.
601. శ్రీవత్సవక్షాః = 'శ్రీవత్స'మను పుట్టుమపు రొమ్ముపై తాల్చువాడు.

602. శ్రీనివాసః = ఎల్లప్పుడు లక్ష్మికి, (సంపదలకు) స్థానమైనవాడు.
 603. శ్రీపతిః = పాలసంప్రదమున వుట్టిన లక్ష్మిచే వరింపబడినవాడు.
 604. శ్రీమతాంవరః = వేద సంపద కలిగిన బ్రహ్మాదులకంటె శ్రేష్ఠుడు.
 శ్లో॥ తీద, త్రీశ, త్రీనివాస, త్రీనిధి, త్రీవిభావనః॥
 తీదర, త్రీకర, త్రేయ, త్రీమా, త్రోకత్రయాశ్రయః॥ 65
605. శ్రీదః = భక్తులకు (మోక్ష) సంపద నిచ్చువాడు.
 606. శ్రీశః = లక్ష్మీదేవికి భర్తయైనవాడు.
 607. శ్రీనివాసః = భక్తి సంపన్నుల పూదయములలో నెప్పుడు ఉండువాడు. లక్ష్మీఉండుచోట నివసించువాడు.
 608. శ్రీనిధిః = సకల సంపదలకు తరగని 'గని' ఐనవాడు.
 609. శ్రీ విభావనః = జీవులకు, కర్మానుగుణముగ సంపదలిచ్చువాడు.
 610. శ్రీధరః = లక్ష్మీదేవిని (సంపదను) ధరించువాడు.
 611. శ్రీకరః = భక్తులకు శుభసంపదలిచ్చువాడు.
 612. శ్రేయః = శాశ్వతమైన సుఖము(మోక్షము) తానైనవాడు.
 613. శ్రీమాన్ = సకలసంపదలు కలవాడు. మాన్యుడు.
 614. లోకత్రయాశ్రయః = మూడులోకములకు ఆధారమైనవాడు.
 శ్లో॥ స్వక్ష స్వంగ, శ్మతానందో, నంది, ర్మోత్తిగణేశ్వరః॥
 విజితాత్మా, వివిధేయాత్మా, సతీర్త్తి, శ్శీస్తసంశయః॥ 66
615. స్వక్షః = కమలములవలె అందమైన నేత్రములు కలవాడు.
 616. స్వజ్ఞః = శుభములగు చక్కని అవయవములు కలవాడు.
 617. శతానన్దః = సకల జీవుల యుండుండు, అనేకములగు ఆనందములు కలవాడు.
 618. నందిః = మిక్కిలి ఆనందముకలవాడు. ఆశ్రితులకు ఆనందమును ఇచ్చువాడు.
 619. జ్యోతిర్గణేశ్వరః = వెలుగునిచ్చు సూర్య, చంద్ర, నక్షత్రములకు ప్రభువైనవాడు.
 620. విజితాత్మా = ఆత్మను (మనస్సును) జయించినవాడు.
 621. అవిధేయాత్మా = సర్వస్వతంత్రుడు. ఇతరులకులోబడనివాడు.
 622. సతీర్త్తిః = శాశ్వతమైన యశస్సుకలిగి, వేదములందు సత్యముగ కీర్తింపబడువాడు.

622. భిన్నసంశయః = ఎట్టి సందేహములులేనివాడు.
 శ్లో॥ ఉదీర్ఘ, స్పర్శతచ్ఛక్ష్మ, రసీశ, శ్వాశ్వతశ్శీరః॥
 భూశయో, భూషణో, భూతి, ర్విశోక, శ్శోకనాశనః॥ 67
624. ఉదీర్ఘః = అన్నింటికంటే, అందఱికంటే గొప్పవాడు.
 625. సర్వతచ్ఛక్ష్మః = తన చైతన్యస్వరూపముతో అన్నింటినిమాచువాడు.
 626. అసీశః = తనవైనఎట్టి అధికారులు లేనివాడు.
 627. శాశ్వతశ్శీరః = ఎన్ని అవతారములైతినను, మార్పులేనివాడు.
 628. భూశయః = రామావతారమున లంకకుపోవుచు సముద్ర తీరమున దర్బలపై పరుండినవాడు.
 629. భూషణః = తన అవతారములతో, లోకములను అలంకరించినవాడు.
 అన్ని ఆభరణములను ధరించినవాడు.
 630. భూతిః = సకల ఐశ్వర్యములు కలవాడు. భక్తులకును కలుగజేయువాడు.
 631. విశోకః = దుఃఖము లేనివాడు. ఆనందస్వరూపుడు.
 632. శోకనాశనః = తలచినవారికి దుఃఖములను తొలగించువాడు.
 శ్లో॥ అర్చిష్ఠా, సర్వితః, కుంభో, విశుద్ధాత్మా, విశేధనః॥
 అనిరుద్ధో, ౨ ప్రతిరథః, ప్రద్యుమ్నా, ౨ మితవిక్రమః॥ 68
633. అర్చిష్ఠాన్ = 1) సూర్యుడంద్రాదులకును కాంతినిచ్చువాడు.
 2) తేజోరూపము కలవాడు.
 634. అర్చితః = బ్రహ్మాదులచేత పూజింపబడువాడు.
 635. కుంభః = కుండలో వస్తువులవలె, తనలో బ్రహ్మాండములు కలవాడు.
 636. విశుద్ధాత్మా = త్రిగుణములకు అతీతుడై, శుద్ధమగు ఆత్మ కలవాడు.
 637. విశేధనః = స్మరించువారి పాపములను పోగొట్టువాడు.
 638. అనిరుద్ధః = శత్రువులచే నిరోధింపబడనివాడు. అనిరుద్ధ వ్యూహరూపుడు.
 639. అప్రతిరథః = ప్రతిపక్షము(శత్రువులు) లేనివాడు.
 640. ప్రద్యుమ్నః = మిక్కిలి ధనవంతుడు (ప్రద్యుమ్నపూహరూపుడు.)

641. అమితవిక్రమః = సాటిలేని, మేటి విక్రమము కలవాడు.

శ్లో॥ కాలనేమినిహః, వీర, శౌరి, శూరజనేశ్వరః॥

త్రిలోకాత్మా, త్రిలోకేశః, కేశవః, కేశహః, హరిః॥

69

642. కాలనేమినిహః = 'కాలనేమి' అను రాక్షసుని సంహరించినవాడు.

643. వీరః = దుష్టులగు రాక్షసులను సంహరించు వీరుడు.

644. శౌరిః = శూరుడనువాని వంశమున పుట్టిన కృష్ణుడు.

645. శూరజనేశ్వరః = శూరులగు ఇంద్రాదులనుకూడా శాసించుప్రభువు.

646. త్రిలోకాత్మా = మూడులోకములందు అంతర్యామియైయుండి,

647. త్రిలోకేశః = మూడులోకములకు ప్రభువై నడుపువాడు.

648. కేశవః = 1. నూర్వాదికిరణములే కేశములుగా కలవాడు.

649. కేశహః = 'కేశ' అనురాక్షసుని సంహరించినవాడు.

650. హరిః = జనన, మరణములతో కూడిన సంసారమును పూర్తిగా నశింపజేయువాడు.

శ్లో॥ కామదేవః, కామపాలః, కామో, కాస్తః, కృతాగమః॥

అనిర్దేశ్యవపు, రిష్ట, రీప్రో, 2 నస్తో, ధనంజయః॥ 70

651. కామదేవః = 'ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములను, పురుషార్థములను భక్తులగు వారిచే కోరబడు దేవుడు.

652. కామపాలః = భక్తుల కోరికలను కాపాడువాడు.

653. కామో = కోరికలన్నియు సిద్ధించిన పరిపూర్ణుడు.

654. కాస్తః = సుందరమైన రూపము కలవాడు.

655. కృతాగమః = వేద, వేదాంగములను ప్రవచించి నడుపువాడు.

656. అనిర్దేశ్యవపుః = ఇట్టిది, అట్టిది అని నిరూపించుటకు వీలుకాని దివ్యమైన రూపము కలవాడు.

657. విష్ణుః = భూమి, ఆకాశములందు వ్యాపించిన గొప్ప తేజము కలవాడు.

658. వీరః = గమనము, వ్యాప్తి, జననము, కాంతి భోజనము మొదలగునవి అన్నియు కలవాడు.

659. అనంతః = 1. అంతటా నిండియున్నవాడు కావున, దేశ, కాల, వస్తువులచే విభజించుటకు వీలులేనివాడు.

2. అనేక గుణములు కలవాడు.

660. ధనంజయః = 1. అగ్ని స్వరూపుడు. 2. ధనమును సంపాదించువాడు. 3. అర్జునునిగా ఉన్నవాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మణో, బ్రహ్మశ్రీ, ద్రుహ్య, బ్రహ్మ, బ్రహ్మవిర్ధనః॥

బ్రహ్మవి, ద్రావ్యణో, బ్రహ్మ, బ్రహ్మజ్ఞో, బ్రాహ్మణప్రియః॥ 71

661. బ్రహ్మణః = బ్రహ్మను చెప్పబడుచున్న తపస్సు, వేదము, జ్ఞానము అయినవాడు. విప్రులకు మేలు చేయువాడు.

662. బ్రహ్మశ్రీ = తపస్సు మొదలైన సత్కర్మలు చేయువాడు.

663. బ్రహ్మ = నాలుగుముఖములుగల బ్రహ్మరూపమున సృష్టిచేయువాడు.

664. బ్రహ్మ = సత్యము, జ్ఞానము, అనంతము అనుగుణములు కలవాడు. సర్వవ్యాపకుడు.

665. బ్రహ్మవిర్ధనః = తపస్సు మొదలగు వానిని వృద్ధి చేయువాడు.

666. బ్రహ్మనిత = వేదమును, వేదార్థమును బాగుగా తెలిసినవాడు.

667. బ్రాహ్మణః = వేదవిజ్ఞానమును, తెలియజేయు బ్రాహ్మణుని రూపముననున్నవాడు.

668. బ్రహ్మ = తపస్సు, వేదము, జ్ఞానము కలవాడు.

669. బ్రహ్మజ్ఞః = తన రూపమైన బ్రహ్మమును, వేదములను తెలిసినవాడు.

670. బ్రాహ్మణప్రియః = బ్రహ్మజ్ఞానులను ప్రేమించువాడు. బ్రహ్మజ్ఞానులచే కోరబడువాడు.

శ్లో॥ మహాక్రమో, మహాకర్మా, మహాతేజా, మహోరగః॥

మహాక్రతు, ర్మహాయజ్ఞ, మహాయజ్ఞో, మహాహవిః॥ 72

671. మహాక్రమః = పెద్దవైన మూడడుగులతో ముల్లోకములను అక్రమించినవాడు. వామనుడు.

672. మహాకర్మా = లోక రక్షణమునకై గొప్ప పనులు చేయువాడు.

673. మహాతేజాః = సూర్యులను కూడా బ్రకాశింపజేయు గొప్పతేజము కలవాడు.

674. మహోరగః = గొప్ప సర్పములగు శేష వాసుకి రూపములనున్నవాడు.

675. మహాక్రతుః = అశ్వమేధమను గొప్పయజ్ఞము తానైనవాడు.

676. మహాయజ్ఞ = లోకకల్యాణమునకై అనేక యజ్ఞములు నిర్వహించు యజమాన స్వరూపుడు.

677. మహాయజ్ఞః = గొప్పదగు (జవ)యజ్ఞము కూడ తానైనవాడు.
678. మహాహవిః = యజ్ఞములందు సమర్పింపబడు పురోదాశము

శ్లో॥ స్వస్య స్వప్రియ, స్తోత్రం, స్తుతిః, స్తోతా, రణప్రియః॥

పూర్వః, పూరయితా, పుణ్యః, పుణ్యకీర్తి, రనామయః॥ 73

679. స్వస్యః = ముక్తినిచ్చుచు, అందరిచే స్తుతింపబడువాడు.
680. స్వప్రియః = పొగడదగిన కల్యాణ గుణములు కలిగి

681. స్తోత్రమ్ = స్తుతిచేయువారికి సులభముగ ప్రసన్నుడగువాడు.
= గుణసంక్లిర్తనమునకు ఉపకరించు 'స్తోత్రము'తానే

682. స్తుతిః = స్తుతిచేయు పద్ధతియు ఐనవాడు.
683. స్తోతా = స్తుతించు భక్తునిరూపముననున్నవాడు.

684. రణప్రియః = లోకములను రక్షించుస్వామి, శంఖచక్రాదులను
ధరించి యుద్ధమునందు ప్రీతికలవాడు.

685. పూర్వః = జ్ఞాన, సిద్ధి, శక్తి, సంపదలతో నిండినవాడు.
686. పూరయితా = ఆశ్రితులను సంపదలతో నింపువాడు.

687. పుణ్యః = తలచువారి పాపములను పోగొట్టి
పుణ్యములనిచ్చువాడు.

688. పుణ్యకీర్తిః = "స్మరించువారికి శుభములు కలిగించి
రక్షించువాడ"ను మంచికీర్తి కలవాడు.

689. అనామయః = కర్మల వలన కలుగు శారీరక, మానసిక బాధలు
లేనివాడు.

శ్లో॥ మనోజవ, స్థిరకరో, వసురేతా, వసుప్రదః॥

వసుప్రదో, వాసుదేవో, వసు, ర్వసుమనా, హవిః॥ 74

690. మనోజవః = మనసుతో సమానమైన వేగము కలవాడు.
691. తీర్థకరః = 1. వేదాది 14 విధ్యలు బోధించువాడు.

692. వసురేతాః = 2. గంగాదీ పుణ్యనదులను ఏర్పాటు చేసినవాడు
= బంగారువంటి తేజము కలవాడు.

693. వసుప్రదః = భక్తులకు సంపదలిచ్చువాడు.
694. వసుప్రదః = కోరిన వారికి మోక్షమునిచ్చువాడు.

695. వాసుదేవః = 1) వసుదేవుని తనయైన కృష్ణునిగా అవతరించినవాడు.
2) అంతటా నిండి, ప్రకాశించువాడు

696. వసుః = తనయందు విశ్వము, విశ్వమునందుతాను
ఉన్నవాడు.

697. వసుమనాః = అంతటను సమమగుభావము(మనస్సు) కలవాడు.
698. హవిః = యజ్ఞములందు దేవతలకిచ్చు 'ద్రవ్యము'

తానైనవాడు.

శ్లో॥ సద్ధతి, స్సత్కృతి, స్సత్తా, సద్భూతి, స్సత్పరాయణః॥

శూరసేనో, యదుశ్రేష్ఠ స్సన్నివాస, స్సుయామునః॥ 75

699. సద్ధతిః = 1.సజ్జనులకు చేరదగినవాడు. 2.గొప్పబద్ధి కలవాడు.
700. సత్కృతిః = జగములకు మేలు గూర్చు మంచి పనులు

చేయువాడు.
701. సత్తా = భేదములేక అంతటా నిండియుండువాడు.
సర్వమును సమర్పణితో చూచువాడు.

702. సద్భూతిః = చైతన్య స్వరూపుడై అన్నియు తానైనవాడు.
703. సత్పరాయణః = సజ్జనులకు చేరదగిన వైకుంఠము స్థానమైయున్నవాడు.

704. శూరసేనః = ధర్మమును రక్షించుటకు శూరులైన పరివారము
కలవాడు. శూరసేన దేశంలో పుట్టిన కృష్ణుడు.

705. యదుశ్రేష్ఠః = యాదవులలో గొప్పవాడు.
706. సన్నివాసః = మంచివారికి నివాసస్థానమైనవాడు. సజ్జనులలో

ఉండువాడు.
707. సుయామునః = యమునానదీ తీరమునందలి నందాదులైన
గోపకులతో కలిసియుండువాడు.

శ్లో॥ భూతావాసో, వాసుదేవ, స్సర్వాసునిలయో, ౨-సలః॥

దర్శహో, దర్శదో, దృష్టో, దుర్ధరో, ౨ భాసరాజితః॥ 76

708. భూతావాసః = భూతము మొ॥ పంచభూతములకు
అత్రయమైనవాడు.

709. వాసుదేవః = జగములన్నింటిని తనమాయచే ఆవరించి
యున్నవాడు. అంతటా ఉండువాడు.

710. సర్వాసునిలయః = సకల జీవులకు ప్రాణభూతమై, తుదకు అన్నింటికి
చేరదగినవాడు.

711. అనిలః = అనంత తేజోరూపుడై అపరిమిత శక్తి సంపదలు
కలవాడు.

712. దర్పహః = దుష్టుల గర్వమును పూర్తిగా అణచువాడు.
713. దర్పదః = సర్వార్థ వర్తనులకు అత్యుచితానమును కలిగించువాడు.
714. ర్భుజః = ఎల్లప్పుడు స్వాత్మానందముతో సంతృప్తుడై తన్మయుడై యుండువాడు.
715. దుర్ధరః = సాధనలేనివారికి ధారణవేయుటకు (హృదయమున నిలుపుకొనుటకు) సాధ్యము కానివాడు.
716. అపరాజితః = లోపలి, వెలుపలి శత్రువులచే ఎన్నడును, పరాభవింపబడనివాడు.
- శ్లో॥ విశ్వమూర్తి, ర్భుజమూర్తి, ర్భీష్టమూర్తి, రమూర్తిమాన్,॥**
అనేకమూర్తి, రవృక్ష, శ్వతమూర్తి, శ్వతాననః,॥ 77
717. విశ్వమూర్తిః = ప్రపంచమే తన రూపముగా గలవాడు.
718. మహామూర్తిః = గొప్ప (అపరిమిత) రూపముగలవాడు.
719. దీప్తమూర్తిః = జ్ఞానముతో ప్రకాశించు (తేజోమయ) రూపము గలవాడు.
720. అమూర్తిమాన్ = కర్మములనుసరించి ఏర్పడిన దేహము లేనివాడు.
721. అనేకమూర్తిః = ధర్మమును నిలబెట్టుటకై ఆ, యా, సమయములలో అనేక రీతుల అవతారములెత్తినవాడు.
722. అవ్యక్తః = ఇంద్రియమనోబుద్ధులకు తెలియనిరూపము గలవాడు.
723. శతమూర్తిః = చైతన్యరూపమై వివిధములగు అకారములు తొల్పువాడు.
724. శతాననః = విశ్వరూపుడు కావున, అనేక ముఖములు కలవాడు.
శ్లో॥ ఏకో, నైక, స్సపః, కః, కిం, యత్ర, త్వదమనుత్తమమ్,॥
లోకబంధు, ర్లోకనాథో, మాధవో, భక్తవత్సలః,॥ 78
725. ఏకః = ప్రపంచమే తానైనందున ఒక్కడుగా గోచరించువాడు. అద్వైత స్వరూపుడు.
726. నైకః = మాయతోకూడి అనేక రూపములుగా ఉన్నవాడు.
727. సపః = సోపమముతో కూడిన యజ్ఞమే తన రూపముగా కలవాడు.
728. కః = అనంద స్వరూపుడు. (బ్రహ్మము)
729. కిమ్ = యోగులచే “అతడెవరని” విచారణ చేయదగినవాడు.

730. యత్ = తునంతతానుగా ఏర్పడి, ‘ఏదికలదో’ అని విచారించి చెప్పబడువాడు.
731. తత్ = ఏది అంతట వ్యాపించి ఉన్నదో ‘అది’ యైనవాడు.
732. పదమనుత్తమమ్ = ముముక్షులగు వారిచే కోరబడు ఉత్తమ శ్రితి కలవాడు. పరబ్రహ్మము.
733. లోకబంధుః = 1) లోకములకు (అధారమై) బంధువైనవాడు.
2) రక్షకుడైన తండ్రివంటి చుట్టము.
734. లోకనాథః = లోకములకు ప్రభువు, శాసించువాడు.
735. మాధవః = 1. మధువు(యాదవ) వంశమున పుట్టినవాడు.
2. మాన, ధ్యాన, యోగములచే తెలియబడువాడు.
736. భక్తవత్సలః = భక్తులయందు మిక్కిలి అనురాగము కలవాడు.
శ్లో॥ సువర్ణవర్ణో, హేమాంగో, వరాంగ, శృంధనాంగదీ,॥
వీరహః, విషమ, శ్చూనో, ప్పుతాశీ, రవల, శ్వలః,॥ 79
737. సువర్ణవర్ణః = బంగారమునుబోలు దేహకాంతి కలవాడు.
738. హేమాంగః = సువర్ణమువంటి శరీరావయవములు కలవాడు.
739. వరాంగః = అందమైన శరీర భాగములు కలవాడు.
740. చందనాంగదీ = అనందమునిచ్చు చందనాదులు, భుజకీర్తులు, మొ॥లగు ఆభరణములు కలవాడు.
741. వీరహః = ధర్మమును కాపాడుటకై రాక్షసవీరులను సంహరించువాడు.
742. విషమః = శుభలక్షణములతో సాటిలేనితేజముకలవాడు.
743. శూన్యః = గుణదోషములకతీతుడై ఇట్లుండునని నిరూపించుటకు వీలులేనివాడు.
744. ప్పుతాశీః = కోరికలు తీరుటచే, పరిపూర్ణుడైనవాడు.
745. అచలః = 1. ఆత్మజ్ఞానమునుండి చలించనివాడు.
2. విశ్వమంతయు నిండి కదలనివాడు.
746. చలః = ఉపాధిగతుడై జీవులలో వాయురూపమున నెల్లప్పుడు చలించువాడు.
- శ్లో॥ అమానీ, మానదో, మాన్యో, లోకస్వామీ, త్రిలోకధృత్(త్),॥**
సుమేధా, మేధజో, ధన్య, స్సత్సమేధా, ధరాధరః,॥ 80

747. అమానీ = లోకమునందలి అభిమాన, గౌరవములకు
748. మానదః = మానవులకు గౌరవము నిచ్చువాడు.
749. మాన్యః = ఉత్తమ గుణములచే గౌరవింపబడెడువాడు.
750. లోకస్వామీ = 14 భువనములకు అధిపతియైనవాడు.
751. త్రిలోకద్భుత్ = మూడులోకములను ధరించువాడు.
752. సుమేధాః = శుభకరములగు విశేషమైన తెలివితేటలు గలవాడు.
753. మేధజః = యజ్ఞములందు ఆవిర్భవించువాడు.
754. ధన్యః = నిత్యముక్తుడై కృతార్థుడైనవాడు. తాను తలచినది నెరవేర్చుకొనువాడు.
755. సత్యమేధాః = నిత్యమగు ఆత్మజ్ఞాన రూపమైనప్రజ్ఞకలవాడు.
756. ధరాధరః = ఆదిశేషుడు మొదలగు అంశలతో భూమిని ధరించువాడు.

శ్లో॥ తేజోవృజో, ద్యుతిధర, స్వర్వశస్త్రభృతాంవరః,
ప్రగ్రహో, నిగ్రహో, వృగ్రో, చైకశృంగో, గదాగ్రజః॥ 81

757. తేజోవృజః = విల్లప్పుడు సూర్యుని రూపములో నుండి నీటిని వర్షించువాడు.
758. ద్యుతిధరః = ఆనందమునిచ్చు శరీరకాంతిని ధరించువాడు.
759. స్వర్వశస్త్రభృతాంవరః = ఆయుధములను ధరించిన శూరులందరితో సుత్తముడు.
760. ప్రగ్రహః = 1. భక్తితో నానగు పుష్ప పత్రాదికము గ్రహించువాడు. 2. ఇంద్రియాశ్చములను పట్టియుంచెడువాడు. విజయసారధి.
761. నిగ్రహః = జగము సమస్తమును నిగ్రహించువాడు. జీవులలో గల అహంకారమును పోగొట్టువాడు.
762. వృగ్రః = 1. భక్తులను కాపాడుటలో ఆసక్తి గలవాడు.
763. చైకశృంగః = 1. ఇంద్రియాశ్చములను పట్టియుంచెడివాడు.
764. గదాగ్రజః = 1. అనేక శిఖరములుగల హామవంతుడు.
2. చతుర్వేద స్వరూపుడు. శబ్ద బ్రహ్మము.
2. కృష్ణావతారమున గడుడనువానికి అన్నగా పుట్టినవాడు.
శ్లో॥ పతుర్యాహి, పతుర్యాహి, పతుర్యహి,
పతురాత్మా, పతుర్యేదవి, దేకపాత్॥ 82

765. పతుర్యాహిః = 1. విశ్వతైజస, ప్రాజ్ఞ, చైతన్యములనెడి నాలుగు రూపములు కలవాడు. 2. బలభద్ర, వాసుదేవ, ప్రద్యుమ్న, అనిరుద్ధ, రూపములు కలవాడు.
766. పతుర్యాహుః = నాలుగు భుజములు కలవాడు. వసుదేవ పుత్రుడు.
767. పతుర్యాహః = శరీర పురుషుడు, ఛందోపురుషుడు, వేదపురుషుడు, మహాపురుషుడు అను నాలుగు రూపములు, తనను తెలుసుకొను వర్తతులుగా కలవాడు.
768. పతుర్గతిః = తమతమ ధర్మములను నిర్వర్తించు నాలుగు ఆశ్రమములవారికి (వర్ణములవారికి) ఆశ్రయింపదగినవాడు.
769. పతురాత్మా = 1. రాగద్వేషాదులులేని, సమర్థమైన ఆత్మ కలవాడు.
2. మనో, బుద్ధి, చిత్త, అహంకారములనెడి నాలుగు అంతఃకరణములు తనకు ఆశ్రయములుగా కలవాడు.
770. పతుర్యాహః = ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములనెడి నాలుగు పురుషార్థములకు మూలమైనవాడు.
771. పతుర్వేదవిత్ = నాలుగు వేదములు బాగుగా తెలిసినవాడు.
772. ఏకపాత్ = ఈ జగత్తంతయు తనలో (1/4) ఒకపాదము(భాగము) గా ఉన్నవాడు.
శ్లో॥ సమావర్తో, నివృత్తాత్మా, దుర్దయో, దురతిక్రమః,
దుర్దభో, దుర్దమో, దుర్గో, దురావాసో, దురారిహః॥ 83
773. సమావర్తః = సంసార చక్రమును చక్కగాత్రిప్పువాడు.
774. అనివృత్తాత్మా = 1. వెనుదిరుగని స్వభావము కలవాడు.
2. అంతటా నిండియుండు స్వరూపము కలవాడు.
775. దుర్దయః = ఇతరులకు జయింప శక్యము కానివాడు.
776. దురతిక్రమః = చంద్ర సూర్యులకు కూడ దాటరాని ఆజ్ఞ కలవాడు.
777. దుర్దభః = 1. సంసారులకు పొందశక్యము కానివాడు.
పుణ్యఫలమగు భక్తికి మాత్రమే లోబడువాడు.
778. దుర్దమః = చేరుటకు సాధ్యముకానివాడు. గొప్ప ప్రయత్నముచే మాత్రమేచేరదగినవాడు.

779. దుర్గః = సాధనలో విష్ణుములు దాటినవారిచే పొందదగినవాడు.
780. దురావాసః = యోగులు మాత్రమే వృధయమున నిలుపుకొనుటకు సాధ్యమైనవాడు.
781. దురారిహ = దుష్టులైన రాక్షసులను సంహరించువాడు.
- శ్లో॥ శుభాంగో, లోకసారంగ, స్ఫుతస్త, స్తవవర్తనః॥
- ఇష్టకర్తా, మహాకర్తా, కృతకర్తా, కృతాగమః॥ 84
782. శుభాంగః = మంగళకరములగు అవయవములతో ధ్యానింప దగినవాడు.
783. లోకసారంగః = 1. పూవులలోని తేనెను గ్రహించు తుమ్మెదవలె లోక సారమును గ్రహించువాడు.
784. సుతన్తః = విశాలము, సుందరమగు ప్రపంచమును సృష్టించువాడు.
785. తవ్వవర్తనః = 1. ఆ ప్రపంచమును వృద్ధి పొందించువాడు.
2. ఉపసంహరించువాడు.
786. ఇష్టకర్తా = ఇంద్రునిరూపమున లోకపరిపాలనము చేయుచు, శుభప్రదములగు కర్మలనాచరించువాడు.
787. మహాకర్తా = అద్భుతములగు సృష్టి, స్థితి, లయములు నిర్వహించువాడు.
788. కృతకర్తా = ఆచరింపదగిన కర్మములన్నియు ఆచరించినవాడు. కృతార్థుడు.
789. కృతాగమః = ధర్మమూలములగు వేదములు అందజేసినవాడు. శ్లో॥ ఉద్భవ, స్ఫుందర, స్ఫుందో, రత్ననాభ, స్ఫులోచనః॥
- అర్చ్యో, వాజసన, శృంగీ, జయంత, స్వర్వవిజ్ఞయీ॥ 85
790. ఉద్భవః = తన ఇష్టప్రకారము ఉత్తమమైన జన్మము పొందువాడు.
791. స్ఫుందరః = మిక్కిలి(సౌభాగ్యము) అందము కలవాడు.
792. స్ఫుందః = కరుణారసనముద్రుడు. శాంతిని ప్రసాదించువాడు.
793. రత్ననాభః = రత్నమువలె అందమైన నాభికలవాడు.

794. సులోచనః = అందమైన కన్నులు కలవాడు. జ్ఞానము కలవాడు.
795. అర్చః = పూజనీయులగు బ్రహ్మాదులచేతను, పూజింపబడువాడు.
796. వాజసనః = జీవులకు అన్నపానములిచ్చువాడు.
797. శృంగీ = మత్స్యరూపమునను, వరాహరూపమునను కొమ్ములు ధరించువాడు.
798. జయన్తః = శత్రువులను సులభముగా జయించువాడు. జయమునకు కారణమైనవాడు.
799. స్వర్వవిజ్ఞయీ = లోపలి, వెలుపలి శత్రువులనందఱిని జయించువాడు. శ్లో॥ సువర్తబిందు రక్షభ్య, స్వర్వవాగీశ్వరేశ్వరః॥
- మహాప్రాదో, మహాగర్వో, మహానిధిః॥ 86
800. సువర్తబిందుః = బంగారువంటి శరీరభాగములు కలవాడు.
801. అక్షేభ్యః = రాగద్వేషాదులచేతను, శబ్దాది విషయములచేతను, రాక్షసులచేతను బాధనొందనివాడు.
802. స్వర్వవాగీశ్వరేశ్వరః = అన్నియు తెలిసిన బ్రహ్మాదులకును ప్రభువు
803. మహాప్రాదః = యోగులకు ఆనందము నిచ్చు ఆనందనరస్సు.
804. మహాగర్వః = దాటరాని మాయా శక్తి కలవాడు. యుద్ధములందు గొప్ప రథముగల వీరుడు.
805. మహాభూతః = 1. మూడు కాలములందు సత్యమై స్థిరముగా ఉండువాడు.
806. మహానిధిః = గొప్ప నిధియై పంచభూతములకు ఆధారమైనవాడు. శ్లో॥ కుముదః, కుందః, పద్మన్యః, పావనోఽనిలః
- అమృతాశో, ఉచ్చితవపు, సర్వజ్ఞ, స్వర్వతోముఖః॥ 87
807. కుముదః = భూదేవికి సంతోషము కగించువాడు.
808. కున్దః = మల్లెపూలవంటి నిర్మల కర్మఫలములనిచ్చువాడు. వరాహరూపమున భూమిని వెకలించినవాడు.
809. కుందః = 1. మల్లెపూలవంటి కోపలములగు అందమైన అపరుషములు కలవాడు. 2. భూమిని కళ్ళవునకు దాసమిచ్చిన పరశురాముడు.
810. పద్మన్యః = 3. రాజులనేక వర్షాయములు సంహరించినవాడు. 1. మేఘమువలె తాపత్రయములను శమింప జేయువాడు. 2. కర్మఫలములను వర్షించువాడు.

811. పావనః = తలచువారిని పవిత్రులనుచేసి, తరింపజేయువాడు.
812. అనిలః = ఎల్లపుడు అత్యుజ్జానముతో జాగరూకుడై యుండువాడు. భక్తసులభుడు.
813. అమృతాశః = 1. దేవతలకు అమృతమును పంచి, తానును త్రావినవాడు. 2. అత్యస్వామ్యతమును అనుభవించువాడు.
814. అమృతమయః = అమృతమయమైన స్వరూప స్వభావములు కలవాడు.
815. నర్వజ్జః = సకల జీవస్వరూపుడై అన్ని విషయములు బాగుగా తెలిసినవాడు.
816. నర్వతోముఖః = విశ్వరూపుడై అన్నివైపుల ముఖములు కలవాడు. శ్లో॥ సులభ, సుప్రత, సిద్ధ, శ్రుత్రుజి, చుత్రుతాపనః॥ న్యగ్రోధో, దుమ్బురో, ౨ శ్వేత, శ్యాణురాండ్రనిషాదనః॥ 88
817. నులభః = భక్తులొనగు పత్రపుష్పాదికముల చేతనే ప్రసన్నుడగువాడు.
818. సుప్రతః = 'శరణాగత రక్షణమ'ను వ్రతమును పాటించువాడు.
819. సిద్ధః = పరాధీనముకాని కార్యసిద్ధి కలవాడు.
820. శత్రుజిత్ = సాధువులను, ధర్మమును బాధించు రాక్షసాది దుష్ట శత్రువులను జయించువాడు.
821. శత్రుతాపనః = దేవ విరోధులను తపింపజేయువాడు.
822. న్యగ్రోధః = 1) అందఱికంటె అధికుడైనవాడు. 2) మాయను నిరోధించువాడు.
823. ఉదుంబరః = ఆకాశముకంటె గొప్పవాడు. అన్నముద్వారా జగములను పోషించువాడు.
824. అశ్వత్థః = రావిఆకువలె చంచలమైన సంసారవృక్షమును తెలియజేయువాడు.
825. చాణూర్ధ నిషాదః = చాణూరుడను మల్లయోధుని సంహరించినవాడు. శ్లో॥ సమాప్రార్థి, సుప్ర జిహ్వ, సువైధా, సప్తవాహనః॥ అమూర్తి, రసఘో, ౨ చిన్మో, భయకృ, భృయనాశనః॥ 89
826. సమాప్రార్థిః = అనంతకిరణములు కలవాడు. కోటిసూర్య ప్రభాభాసమానుడు.
827. సప్తజిహ్వః = ఏడు నాల్కలుగల అగ్నిస్వరూపుడు.

828. సప్తైధా = ఏడు సమిధలద్వార, ఏడు కాంతులు కలవాడు.
829. సప్తవాహనః = 1) ఏడు గుఱ్ఱములు వాహనములుగాగలసూర్యుడు 2) 'సప్త' అనుగుఱ్ఱము వాహనముగా కలవాడు
830. అమూర్తిః = 1. ఆకారముగల ప్రపంచమునకు అతీతుడు 2. శరీరములేనివాడు.
831. అనఘః = పాపము, పాపఫలమగు దుఃఖములేనివాడు.
832. అచింత్యః = 1. సాక్షిమాత్రుడు 2. మనోబుద్ధులచేత ఊహించుటకు వీలులేనివాడు.
833. భయకృత్ = దుష్టులకు భయమును కలిగించువాడు.
834. భయనాశనః = సజ్జనులకు భయమును తొలగించువాడు. శ్లో॥ అణు, భృహ, తృప, స్థూలో, గుణభృ, న్నిర్గుణో, మహాన్, అద్భుత, స్వద్భుత, స్వాస్థ్యః, ప్రాగ్భుత, వంశవర్ధనః॥ 90
835. అణుః = అణువువలె మిక్కిలి సూక్ష్మమైనవాడు.
836. భృహత్ = అంతటా వ్యాపించిన పెద్దరూపముకలవాడు.
837. కృశః = సన్నని శరీరముకలవాడు.
838. స్థూలః = గొప్ప ఆకారము కలవాడు.
839. గుణభృత్ = జగద్వ్యవహారమునకై త్రిగుణములు కలవాడు.
840. నిర్గుణః = నిజమునకు ఎట్టి గుణసంగమము లేనివాడు.
841. మహాన్ = జ్ఞానము, ఆనందము స్వరూపముగా కలిగి, అందఱికంటె గొప్పవాడు.
842. అద్భుతః = ఇతరులచే ధరింపబడనివాడు.
843. స్వద్భుతః = తనకుతానే ఆధారమైనవాడు. సర్వతంత్రస్వతంత్రుడు.
844. స్వాస్థ్యః = వేద సమూహమును వెలువరించిన సుందరమైన ముఖము కలవాడు.
845. ప్రాగ్భుతః = సృష్టికి పూర్వమునందున్నవాడు.
846. వంశవర్ధనః = 'విశ్వమ'ను తనవంశమును వృద్ధి పొందించువాడు. శ్లో॥ భారభృ, తృప్తితో, యోగీ, యోగీశ, స్వర్వకామదః॥ 91
847. భారభృత్ = ఆదిశేషుని రూపమున భూమిని మోయువాడు.
848. కథితః = వేదశాస్త్రములంతట ఉన్నతదని చెప్పబడినవాడు.
849. యోగీ = సంకల్ప వికల్పములు లేని జ్ఞానముచే తెలియబడువాడు.

850. యోగీశః = అస్త్రాయములు లేని యోగసిద్ధికలిగి,
యోగులందఱియుండు అధిపక్షనవాడు.
851. సర్వకామదః = అన్ని(కోరికలు) కర్తృఫలములనిచ్చువాడు.
852. ఆశ్రమః = ఆశ్రయించినవారికి సంసార దుఃఖమును
తొలగించువాడు.
853. శ్రమణః = 1) దుష్టులను శిక్షించువాడు. 2) కోరికలు లేని సంన్యాసి.
854. క్షామః = ప్రళయకాలమున జీవులందఱిని నశింప
జేయువాడు.
855. సుపర్వః = విశ్వవృక్షమైన తనకు వేదములు అక్షులుగా
గలవాడు.
856. వాయువాహనః = గాలి వీచుటకు కారణభూతమైనశక్తిగలవాడు.
శ్లో॥ ధనుర్వదో, ధనుర్వదో, దండో, దమయితా, దమః॥ 92
అపరాజిత, స్పర్ధసహో, నియన్తా, 2) నియమో, 2) యమః॥ 92
857. ధనుర్ధరః = రాహువతారమున కోడండమును ధరించినవాడు.
858. ధనుర్వేదః = ధనుర్విద్య సమగ్రముగ తెలిసినవాడు. ప్రణవము
ద్వారా తెలియదగినవాడు.
859. దండః = తప్పచేసినవారిని దండించు
దండ(పట్టము)మైనవాడు.
860. దమయితా = దుష్టులను శిక్షించువాడు. (యముడు, రాజు)
861. దమః = దండించుటవలన కలుగు ఇంద్రియ
నిగ్రహరూపమైనవాడు.
862. అపరాజితః = శత్రువులవేతిలో ఓటమినెఱుగనివాడు.
863. సర్వసహః = అన్ని పనులు నిర్వహించుటయందు సమర్థుడు.
శత్రువులను జయించువాడు.
864. నియంతా = భూతాదులను వారిపరిధి దాటకుండా వారివారి
పనులయందు ప్రవర్తింపజేయువాడు.
865. అనియమః = తనకు ఎట్టి ప్రవర్తనా నియమావళిలేక
స్వతంత్రముగ ప్రవర్తించువాడు.
866. యమః = దేవతాదులను అందఱిని నియమించువాడు.
- అయమః = యముని రూపమున జీవులను దండించువాడు.
= జననమే లేని భగవంతునకు,
మరణభయమునులేదు-మృత్యుభయములేనివాడు.

- శ్లో॥ సత్సవా, న్నాత్మిక, స్సత్వ, స్సత్వధర్మపరాయణః॥
అభిప్రాయః, త్రియార్దో 2) ర్ద్య, త్రియక్ష్, త్రిత్వివర్ధనః॥ 93
867. సత్సవాన్ = (సత్త్వము=జలము) మిక్కిలి జలపరాక్రమములు
కలవాడు.
868. స్నాత్మికః = సత్త్వగుణముకలవాడు. (సత్త్వము=జ్ఞానము)
869. సత్వః = త్రికాలములయందు మార్పులేనివాడు-మంచివారికి
మేలుచేయువాడు.
870. సత్వధర్మపరాయణః = సత్వధర్మములందు అనురక్తి కలవాడు.
871. అభిప్రాయః = 1. ప్రళయకాలమున జగత్తును తనలో చేర్చుకొనువాడు.
2. ముక్తి స్వరూపుడై, ముముక్షువులచే కోరబడువాడు.
872. త్రియార్ద్యః = భక్తులప్రేమకు పాత్రుడైనవాడు.
873. అర్ద్యః = ఉపచారములచే అర్చింపదగినవాడు.
874. త్రియక్ష్ణత్ = ఆశ్రితులకు యోగక్షేమములు కూర్చువాడు.
875. త్రిత్వివర్ధనః = 1. భక్తులకు తనపై ప్రేమను వృద్ధి పొందించువాడు.
2. సజ్జనులైనవారిపై తన ప్రేమను ప్రకటించి వారి
సంతోషమును పెంపొందించువాడు.
- శ్లో॥ విహాయనగతి, ర్ద్యోతిః, స్ఫురుచి, ర్దుతభు, గ్నిభుః॥
రవి, ర్విరోచన, స్సూర్య, స్సవితా, రవిరోచనః॥ 94
876. విహాయనగతిః = 1) సూర్యునిరూపమున ఆకాశమునందు సంచరించువాడు. 2)
(త్రివిక్రమ రూపమున ఆకాశమును కప్పివేసినవాడు.
877. జ్యోతిః = తన ప్రకాశముచేత సర్వమును వెలిగింపజేయువాడు.
878. సురుచిః = శుభకరమగు కాంతి(అలోచనలు) కలవాడు.
879. హుతభుక్ = యజ్ఞములందలి హవిస్సులను భుజించువాడు.
తక్కిన దేవతలచే భుజింపచేయువాడు.
880. విభుః = అంతట నిండియుండువాడు. లోకమున్నింటికి ప్రభువు.
881. రవిః = సూర్యునిరూపమున తపింపజేయువాడు,
జలములను వర్షింపజేయువాడు.
882. విరోచనః = అనేక విధముల ప్రకాశించువాడు. లోకములను
అనుగ్రహించువాడు.
883. సూర్యః = ప్రాణశక్తిని, శోభను, సంపదలను ప్రసాదించువాడు.
884. సవితా = సకల జగముల పుట్టుకకు కారణమైనవాడు.

885. రవిలోచనః = సూర్యుడు తన నేత్రముగా కలవాడు.

శ్లో॥ అనన్దో, హుతభు, గోక్తా, సుఖదో, నైకజో, ౧ గ్రజః, 1

అనిర్విణ్ణ, స్పదామర్షీ, లోకాధిష్ఠాన, మద్భుతః, 95

886. అనన్దః = 1. దేశ, కాలములచేత విభజింపబడని శాశ్వతుడు.

887. హుతభుక్ = యజ్ఞములయందు ఆయాదేవతారూపములతో హోమద్రవ్యములను భుజించువాడు.

888. భోక్తా = లోకములను పాలించువాడు. అనుభవించువాడు.

889. సుఖదః = భక్తులకు సుఖములను, మోక్షమునిచ్చువాడు.

అనుఖదః = దుఃఖములను దూరముచేయువాడు.

890. నైకజః = ధర్మమును రక్షించుటకై అనేకరూపములలో

అవతరించినవాడు.

891. అగ్రజః = సృష్టికి ముందే పుట్టిన హిరణ్యగర్భస్వరూపుడు.

892. అనిర్విణ్ణః = అప్రకాముడై పూర్ణుడై దుఃఖము లేనివాడు.

893. సదామర్షీ = భక్తులయెడ క్షమాగుణము కలవాడు.

894. లోకాధిష్ఠానమ్ = మూడులోకములకు ఆధారమైనవాడు.

895. అద్భుతః = రూప, గుణ, శక్తి, ప్రవర్తనాది కార్యములచేత

అశ్రద్ధమును కలిగించువాడు.

శ్లో॥ సనా, త్వనాతనతమః, కపిలః, కపి, రవ్యయః, 1

స్వస్తిద, స్వస్తికృ, త్వస్తి, స్వస్తిభు, క్షస్తిదక్షిణః, 96

896. సనాత్ = ప్రాచీనుడు, చిరకాలమునుండి మార్పులేనివాడు.

897. సనాతనతమః = సనాతనులగు బ్రహ్మాదులకు ముందున్నవాడు.

898. కపిలః = 1. కపిలవర్ణముగల బదబానలమును పోలినవాడు.

2. కపిల మహర్షియైనవాడు.

899. కపిః = కిరణములతో నీటినిపీల్చు సూర్యుని

రూపమైనవాడు.

900. అప్యయః = ప్రళయమునందు లోకములన్నింటిని తనలో

చేర్చుకొనువాడు.

901. స్వస్తిదః = భక్తులకు శుభములను కలిగించువాడు.

902. స్వస్తికృత్ = శుభకర్తృముల నాచరించువాడు.

903. స్వస్తి = శుభమైన స్వరూప, స్వభావములు కలవాడు.

904. స్వస్తిభుక్ = ఆనందరూపమగు శుభముల ననుభవించువాడు.

భక్తులశుభములను కాపాడువాడు.

905. స్వస్తిదక్షిణః = స్మరణమాత్రముననే శుభములనొసగుటకు

సమర్థుడైనవాడు.

శ్లో॥ అరౌద్రః, కుండలీ, చక్రీ, విక్ర, మూర్ధ్వితశాసనః, 1

శబ్దాతిగ, శృజనహ, శ్శిశిర, శృర్వరీకరః, 97

906. అరౌద్రః = భయంకరములగు రాగ క్రోధములులేని, శుభ

కర్మములు కలవాడు.

907. కుండలీ = 1. జ్ఞాన, కర్మములను, మకరకుండలములు

(కర్పాభరణములు) ధరించువాడు.

2. చుట్టచుట్టకొనియుండు ఆదిశేషుని

రూపమైనవాడు.

908. చక్రీ = సుదర్శనమను చక్రమును ధరించువాడు.

909. విక్రమి = 1. శూరుడు. 2. పాదముచే ఆకాశమును

ఆక్రమించువాడు.

910. ఊర్ధ్వితశాసనః = శ్రుతిస్మృతిరూపములగు దాటరాని ఆజ్ఞలు

కలవాడు.

911. శబ్దాతిగః = మాటలతో వర్ణింపనలవికాని మహత్వము

కలవాడు.

912. శబ్దనహః = శబ్దప్రధానమగు వేదస్వరూపుడు. వేదవైద్యుడు.

913. శశిరః = ఆశ్రితుల తాపత్రయమును తొలగించుటలో

శశిరమువలె చల్లనివాడు.

914. శర్వరీకరః = 1. సార్థకులకు జ్ఞానము, సంసారులకు అజ్ఞానము

అను రాత్రిని కలిగించువాడు. 2. రాత్రివేళలందు

చంద్రుని రూపమున చల్లదనమునిచ్చువాడు.

శ్లో॥ అక్రూరః, పేశలో, దక్షి, దక్షిణః, క్షమిణాంవరః, 1

విద్యుత్తమో, వీతభయః, పుణ్యశ్రవణకీర్తనః, 98

915. అక్రూరః = ఎవరియెడ అవకారముతలపెట్టనట్టి

కోపములేనివాడు.

916. పేశలః = నిర్మలమగు మనో, వాక్యాయకర్మలయందు

సౌందర్యము కలవాడు.

917. దక్షః = సకల కర్మములందును నేర్పు కలవాడు.
 918. దక్షిణః = భక్తులను కాపాడుటలో సామర్థ్యము కలవాడు.
 919. క్షమిణాంవరః = ఓర్పుకలిగిన వారిలో ఉత్తముడు.
 920. విద్యత్తమః = సర్వజ్ఞుడై, అర్చిరంగములందును ఉన్నతుడైనవాడు.
 921. వీతభయః = సంసారభయరహితుడై, భక్తులభయమును పోగొట్టువాడు.
 922. పుణ్యశ్రవణకీర్తనః = తన గుణములను కీర్తించువారికి, వినవారికి శుభములను ప్రసాదించువాడు.
 శ్లో॥ ఉత్తారణో, దుష్కృతిహః, పుణ్యో, దుస్స్వప్ననాశనః॥
 వీరహః, రక్షణ, స్సన్దో, జీవనః, పర్యవస్థితః॥ 99
 923. ఉత్తారణః = సంసార సముద్రమునుండి భక్తులను ఉద్ధరించువాడు.
 924. దుష్కృతిహః = పాపములను, పాపకర్మలను నశింప జేయువాడు.
 925. పుణ్యః = స్మరించువారికి పుణ్యమునిచ్చువాడు. వేద శాస్త్రాదులచే పుణ్యము బోధించువాడు.
 926. దుఃస్వప్ననాశనః = కీడును నూచించు పీడకలలను పోగొట్టువాడు.
 927. వీరహః = భక్తులసాంసారిక బాధలను తొలగించి ముక్తిని ప్రసాదించువాడు.
 928. రక్షణః = సత్త్వగుణము కలిగిముల్లోకములను రక్షించువాడు.
 929. సన్దః = సజ్జనులయందు విద్యా, వినయములను వృద్ధి పొందించువాడు.
 930. జీవనః = ప్రాణవాయుపురూపమున జీవునిను బ్రతికింప జేయువాడు.
 931. పర్యవస్థితః = లోకములందంతట వ్యాపించియున్నవాడు.
 శ్లో॥ అనస్తరూపో, ౨ నస్త్రీ, ర్శితమన్యు, భృయాపహః॥
 చతురశ్రో, గభీరాత్మా, విదిశో, వ్యాధిశో, దిశః॥ 100
 932. అనస్తరూపః = అనేకరూపములుగానున్నవాడు. గో, గోవ, వత్సముల రూపములతో వెలసినవాడు. (కృష్ణుడు)
 933. అనస్త్రీ = అపరిమితశక్తి, సంపదలు కలవాడు.

934. జితమన్యుః = క్రోధమును జయించినవాడు. భక్తులక్రోధమును నశింపజేయువాడు.
 935. భృయాపహః = భక్తుల సంసార భయమును పోగొట్టువాడు.
 936. చతురశ్రః = 1. కర్మఫలములు ప్రసాదించువాడు.
 2. చతురప్రాకారమగు హోమకుండము నందు ఉద్భవించువాడు.
 937. గభీరాత్మా = లోతుతెలియని, అంతచిక్కని సముద్రమువలె గంభీరమైన హృదయము కలవాడు.
 938. విదిశః = విశేషముగా జీవులకు వారి వారి కర్మలనునుసరించి ఆయా ఫలములనొసగువాడు.
 939. వ్యాధిశః = ఇంద్రాదులగు దేవతలను ఆశ్వాపించువాడు.
 940. దిశః = వేదములద్వారా కర్మఫలములను తెలియజేయువాడు.
 శ్లో॥ అనాది, ర్భూర్భువో, లక్ష్మీ, స్సృషీరో, రుచిరాంగదః॥
 జననో, జనజన్మాది, ర్భీమో, భీమపరాక్రమః॥ 101
 941. అనాదిః = నకలలోకములకు, కారణమైన తనకు ఆదియు వేరొక ఆధారము లేనివాడు. స్వతంత్రుడు.
 942. భూర్భువః = సర్వభూతములకు ఆశ్రయమైన భూమికి కూడా ఆధారమైనవాడు.
 943. లక్ష్మీః = అత్యుపిద్యాస్వరూపమైన ప్రకాశించువాడు. లోకములను ప్రకాశింపజేయువాడు.
 భూర్భువోలక్ష్మీః = భూమి-ఆకాశములకు రెండింటికి అలంకారమై శోభిస్తున్నవాడు.
 944. సృషీరః = గొప్పవీరుడు. తనను చేరుటకు శుభప్రదములైన మార్గములు కలవాడు.
 945. రుచిరాంగదః = అందమైన భుజకీర్తులు కలవాడు. ఆశ్రితులను సమర్థతో రక్షించువాడు.
 946. జననః = జీవులను పుట్టించువాడు.
 947. జనజన్మాదిః = జీవుల పుట్టుకకు ఆదికారణమైనవాడు.
 948. భీమః = అధర్మపరుల హృదయములలో భయమును కల్పించువాడు.

949. భీమ పరాక్రమః = దుష్టరాక్షస సంహారాదులందు భయంకరమగు పరాక్రమమును ప్రదర్శించువాడు.

శ్లో॥ ఆధారనిలయో, ౨ ధాతా, పుష్పహాసః, ప్రజాగరః, 1

ఊర్ధ్వగ, సృతృధాచారః, ప్రాణదః, ప్రణవః, షణః, 102

950. ఆధారనిలయః = స్థితిలోగల, నకల భూతములకు ఆధారమైనవాడు.

951. అధాతా = రక్షణకొరకై ఇతరులపై ఆధారపడనివాడు.

ధాతా = లోకములన్నింటిని ధరించువాడు.

ప్రళయకాలమున సర్వమును తనలో చేర్చుకొనువాడు.

952. పుష్పహాసః = మొగ్గ, పుష్పగా వికసించినట్లు, తానేవిశ్వముగా పరిణమించినవాడు.

953. ప్రజాగరః = జ్ఞానస్వరూపుడై ఎల్లప్పుడు జాగరూకుడై యుండువాడు.

954. ఊర్ధ్వగః = సర్వోన్నత స్థితియందున్నవాడు. ఉత్తమమైన ముక్తి మార్గమును చూపువాడు.

955. సతృధాచారః = మంచివారి మార్గమున సంచరించువాడు. రామార్థి అవతారములందు ఆదర్శ జీవన విధానము కలవాడు.

956. ప్రాణదః = ప్రాణములను ఇచ్చువాడు. కృష్ణావతారమున, గురువుత్రుడు, పరీక్షిత్తు మొ॥ వారికి ప్రాణములిచ్చి కాపాడినవాడు.

957. ప్రణవః = ఓంకార స్వరూపుడు. ప్రణవ శబ్దముచే వివరింపబడినవాడు. ధ్యానింపదగినవాడు.

958. షణః = 1. విశ్వమునందు నామరూపములను ఏర్పరచి ప్రజలకొనగినవాడు. 2. జీవుల కర్మలను గ్రహించి, తగిన ఫలములను ఇచ్చువాడు.

శ్లో॥ ప్రమాణం, ప్రాణనిలయః, ప్రాణభృ, త్రాణణీవనః, 1

తత్త్వం, తత్త్వవి, దేవత్యా, జన్మస్మత్పుజరాతిగః, 103

959. ప్రమాణమ్ = సత్యజ్ఞానములతో, తనకుతానే ప్రమాణమై వేదములచే నిరూపింపబడినవాడు.

960. ప్రాణనిలయః = జీవులందు ప్రాణరూపమైయుండి, చివరకు అవి చేరదగినవాడు. (ఊ॥శిశుపాలుని తేజమును తుదకు కృష్ణనియందే చేరెను.)

961. ప్రాణభృత్ = అన్నోదకముల ద్వారా ప్రాణులను పోషించువాడు.

962. ప్రాణణీవనః = ప్రాణాపానాదులతో జీవులను బ్రతికించువాడు.

963. తత్త్వమ్ = తత్వశబ్దముచే చెప్పబడువాడు. పరబ్రహ్మ స్వరూపుడు.

964. తత్త్వవిత్ = తనరూపమైన బ్రహ్మము(తత్త్వము)ను తెలిసినవాడు.

965. ఏకాత్మా = ఏకమై, అద్వితీయమైన సర్వవ్యాపకరూపము కలవాడు.

966. జన్మస్మత్పుజరాతిగః = పుట్టుట, ఉండుట, పెరుగుట, మార్పుచెందుట, కృశించుట, నశించుట మొదలగు ఆరు వికారములకు లోనుకానివాడు. నిత్యుడు.

శ్లో॥ భూర్భువస్స్వదు, స్రావ, స్రవితా, ప్రపితామహః, 1

యజ్ఞో, యజ్ఞపతి, ర్భుజ్ఞా, యజ్ఞాంగో యజ్ఞవాహనః, 104

967. భూర్భువఃస్స్వదుః = వేదసారములైన భూః, భువః, స్వః, అనుశాఖలుగల సంసార వృక్షరూపుడై లోకములందు ప్రకాశించువాడు. విశ్వరూపుడు.

968. తావః = సంసారసముద్రమును తరింపజేయువాడు.

969. సనితా = నకలలోకములను సృష్టించి, తండ్రివలె రక్షించువాడు.

970. ప్రపితామహః = పితామహుడైన బ్రహ్మకు కూడా తండ్రియైనవాడు.

971. యజ్ఞః = యజ్ఞస్వరూపుడు.

972. యజ్ఞపతిః = అధిపతియై యజ్ఞమును రక్షించువాడు.

973. యజ్ఞా = యజమానియై యజ్ఞము చేయువాడు. చేయించువాడు.

974. యజ్ఞాంగః = యజ్ఞములందుపయోగించు, మంత్రములు, అగ్ని, దర్బలు, సమిధలు, హవిస్సు, ఆజ్యాదులు, తానైనవాడు.

975. యజ్ఞవాహనః = యజ్ఞములు ఫలమనిచ్చునట్లు చేయువాడు.

శ్లో॥ యజ్ఞభృ, ధృజ్ఞకృ, ధృజ్ఞో, యజ్ఞభు, గృజ్ఞసాధనః, 1

యజ్ఞావక్త, ధృజ్ఞగుహ్య, మన్న, మన్నాద, ఏవప, 105

976. యజ్ఞభృత్ = యజ్ఞమును భరించువాడు. సంరక్షించువాడు.

977. యజ్ఞకృత్ = సృష్టి, లయము లందు మహాయజ్ఞములు చేయువాడు. యజమాన స్వరూపుడు.

978. యజ్ఞే = యజ్ఞము తానైనవాడు. యజ్ఞములందు ఆరాధింపబడువాడు.
979. యజ్ఞభక్త = యజ్ఞఫలమును అనుభవించువాడు.
980. యజ్ఞసాధనః = తనను పొందుటకు యజ్ఞమే సాధనమైనవాడు.
981. యజ్ఞాంతకృత్ = యజ్ఞమునకు చివర జరుగు పూర్వాహుతి ఫలమును ఇచ్చువాడు.
982. యజ్ఞగుహ్యమ్ = యజ్ఞరహస్యము అయినవాడు.
983. అన్నమ్ = 1. అన్నస్వరూపుడై జీవులను పోషించువాడు. 2. ప్రళయకాలమున జీవులను తనలో చేర్చువాడు.
984. అన్యదః = జీవుని రూపమున అన్నము భుజించువాడు.
- శ్లో॥ అత్యయోని, స్వయంజాతో, వైఖాన, స్వామగాయనః, 1
దేవకీనందన, ప్రసప్తా, క్షితీశః, పాపనాశనః॥ 106
985. అత్యయోనిః = తనపుట్టుకకు తానే కారణమైనవాడు.
986. స్వయంజాతః = లోకములపుట్టుకకును, తానే నిమిత్త కారణమైనవాడు.
987. వైఖానః = భూమిని బాగుగాత్రవ్వగల వరాహ రూపుడై హిరణ్యాక్షుని సంహరించినవాడు.
988. సామగాయనః = సామవేదమును గానముచేయువాడు.
989. దేవకీనందనః = దేవకీతనయుడైన కృష్ణునిగా అవతరించినవాడు.
990. ప్రసప్తా = సృష్టికర్త తానే అయినవాడు.
991. క్షితీశః = భూమిని ఏలువాడు. దశరథ తనయుడైన శ్రీరామునిగా అవతరించినవాడు.
992. పాపనాశనః = తనను తలచి, కాలించినవారికి కొంగుబంగారమై పాపములను పోగొట్టువాడు.
- శ్లో॥ శంఖభృ, నృందకీ, చక్రీ, శార్దూధనా, గదాధరః, 1
రథాంగపాణి, రక్షోభృ, స్వర్వప్రహరణాయుధః॥ 107
993. శంఖభృత్ = పాంపజన్యమను శంఖమును ధరించువాడు.
994. నందకీ = 'నందక'మను ఖడ్గమును ధరించువాడు.

995. చక్రీ = 'సుదర్శనమ'ను చక్రమును ధరించువాడు.
996. శార్దూధన్వా = 'శార్దూమ'ను ధనుస్సు ధరించువాడు.
997. గదాధరః = 'కౌమోదకీ' అను గదను ధరించువాడు.
998. రథాంగపాణిః = 1. రథచక్రమును ధరించి భీష్మునిపైకి యుద్ధమునకు వెళ్ళినవాడు. 2. విజయని రథసారథియై వగ్గములను ధరించినవాడు.
999. అక్షోభృః = కలవరపాటు లేనివాడు. ఎట్టి పరిస్థితులలోను కలత చెందనివాడు.
1000. స్వర్వప్రహరణాయుధః = దుష్టరక్షణ, శిష్టరక్షణముల కొఱకు సర్వవిధములైన ఆయుధములు ధరించువాడు. ఓంకారస్వరూపుడై, ఆయుధధార్మియై సర్వరక్షకుడైన అత్రీమన్వారాయణమూర్తికి నమస్కరించుచున్నాను.
- ప్రార్థన-
- శ్లో॥ వనమాలీ గదీ శార్దీ శంఖీ చక్రీవ నందకీ॥
త్రీమాన్వారాయణో విష్ణు ర్వాసుదేవో ౨ భిరక్షత॥ 108
1. వనమాలీ = వైజంతి'యను వనమాలికను ధరించినవాడు.
2. గదీ = 'కౌమోదకీ' యను గదను ధరించినవాడు.
3. శార్దీ = 'శార్దూమ' అను ధనుస్సును ధరించినవాడు.
4. శంఖీ = 'పాంచజన్యమ'ను శంఖమును ధరించినవాడు.
5. చక్రీవ = 'సుదర్శనమ'గు చక్రమును ధరించినవాడు.
6. నందకీ = 'నందకమ'ను ఖడ్గమును ధరించినవాడు
7. త్రీమాన్ = త్రీవతియ
8. నారాయణః = పాలనముద్రమున పవళించుస్వామియగు నారాయణుడును
9. విష్ణుః = సర్వవ్యాపియునగు
10. వాసుదేవః = వసుదేవుని కుమారుడుగు వాసుదేవుడు
11. అభిరక్షత = (మమ్ములను) భక్తులను రక్షించుగాక

ఆలయ ప్రాముఖ్యత

బాషాప్రపీణ, విద్యాప్రపీణ

డాక్టర్, తులములూరు శ్రీధర్మణిమూరిశాస్త్రి M.A. Phd.

ఓం నమో నారాయణాయ

సంస్కరింపబడిన జాతి జీవన విధానాన్ని సంస్కృతి అంటారు. తినటం, కనటం, రాగం, ద్వేషం మొదలైన జంతు సామాన్య లక్షణములతో బాటు మంచి, చెడులను విచారించి మంచిని అనుసరించగల జ్ఞానం మానవుల ప్రత్యేకత. సమాజంలోని అందరిమేలు కోరి ప్రవర్తించటం నాగరికత అవుతుంది.

అనుభవంలో మానవాతీత శక్తులను గుర్తించి, ఆశక్తులను దైవంగా భావించి వివిధ నామరూపాలతో చిత్రించి, తద్వారా క్రమశిక్షణతో గూడిన నడవడితో బాటు ఆత్మ విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకొని అనుభవాన్ని అందరితో పంచుకొనుట మానవత్వంగా దర్శనమిస్తుంది. సత్త్వము, అహింస, త్యాగము, ఆ మహాత్ముల లక్షణములుగా తెలియబడతాయి. ప్రకృతి సర్వము (పంచభూతములు) పరమాత్మ స్వరూపమేయని తెలుసుకొని అన్నింటిని ఆదరించటం, అభిమానించటం దైవీ గుణ సంపదగా భారతం, భగవద్గీత వివరించాయి. అనూయ, ద్వేషాలు పతన హేతువులని సూచించాయి.

ధర్మభూమియైన మన భారతదేశం, కర్మభూమి, యోగభూమియై వర్ణింపటం ప్రపంచం గుర్తించి, కీర్తించింది. భారతీయ ఋషులు, శాంతిని, ఆనందాన్ని లోకక్షేమమును ఆకాంక్షించి తపించి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని సంపాదించి ప్రపంచానికి పంచిన మహానుభావులు, ఆధునిక యుగంలోను శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస శిష్యులతో ఆగ్రగణ్యుడు శ్రీ వివేకానంద, అమెరికాలో జరిగిన సర్వమత వేదాంత సభలో భారతీయ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన వైభవాన్ని నిరూపించి సభ్యులను ఆశ్చర్యపరచులను చేసి, విశ్వము యొక్క కనులు తెరిపించాడు.

కేవల భౌతిక విజ్ఞానము ప్రపంచములోని పదార్థ జ్ఞానమును వివరించి నుఖ, భోగములను పెంపొందించి తుదకు అసంతృప్తిని మిగుల్పుచుండగా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము మానవులకు జీవితము యొక్క యధార్థ స్థితిని తెలియజేసి శాంతిని, సంతృప్తిని, పరమానందమును ప్రసాదిస్తుంది.

సృష్టి, స్థితి లయములు ప్రకృతి లక్షణములు. ప్రకృతికి అతీతుడు ఆధారమైనవాడు పరమేశ్వరుడు. ఆద్యంతములు లేని ఆ యనంతశక్తిని శరణువేడుట వివేక జీవులైన మానవుల కర్తవ్యము.

ఎవ్వనిచే జనించు జగమెవ్వనిలోపలనుండు లీనమై యెవ్వనియందుడిండు పరమేశ్వరుడెవ్వడు మూలకారణంబు బెవ్వఁడనాదిమధ్యలయుండెవ్వడు సర్వము దానయైనవాఁ డెవ్వఁడు వానినాత్మభవునీశ్వరునేశరణంబు వేడెదన్

భాగవతము - పోతన

విశాల దృష్టిగల భారతీయ ఋషులు ఆ దైవమును, శక్తి, శివ, విష్ణు, సుబ్రహ్మణ్య, వినాయక మొదలైన నామ రూపములతో తలచుట హరిహరద్వైతమును నిరూపించుచున్నది. జీవుల అభిరుచిని బట్టి దైవమును ఏరూపముతోవైనను ఏనామముతోవైనను కొలుచుట అభిలషణీయముగా తోచుచున్నది. భక్తితత్త్వముద్వారా మనస్సు పరిశుద్ధమై సత్సర్వములయందనురక్తి, దయా స్వభావము కలిగియుండుట ఉత్తమ మానవ లక్షణములుగా కీర్తింపబడినవి.

వేతులూరంగ శివుని ఋజింపఁడేని
నోరు నొవ్వంగ హరికీర్తినుడువడేని
దయయుసత్వంబులోనుగాఁదలపఁడేని
కలుగనేటికి తల్లుల కడుపుచేటు

భాగవతము - పోతన

పూర్వము ఆలయములు విజ్ఞాన కేంద్రములుగా విలసిల్లు చుండెడివి. అక్కడ ధర్మమును గూర్చిన చర్చలు జరుగుచుండెడివి. పురాణములు వివరించి చెప్పబడుచుండెడివి. విద్యార్థులకు విద్య నేర్పబడుచుండెడిది. శిల్పము, చిత్రము నాట్యము, సంగీతము మొదలగు కళలు పోషింపబడెడివి. వివిధ వృత్తులు ఆదరింపబడెడివి. భగవంతుని దర్శించుకొని ఏకాంతమున తమ కోర్కెలు విన్నవించుకొని, ఆవేదనలు నివేదించుకొని సర్వాంతర్యామి, సర్వరక్షకుడైన ఆతని శరణు వేడుట జరుగుచుండెడిది. ఎంతో ద్రయోజనముగల ఈ ఆలయ సంస్కృతి-సంప్రదాయములను రాజులు ఆదరించి మణి మాన్యములిచ్చి పోషించారు. శ్రీకృష్ణదేవరాయల వంటి వారెందరో ఆవిషయమున వారు చేసిన

దాన ధర్మములను శిలాశాసనముల ద్వారా లోకమునకు తెలియజేశారు. ఈనాడు ప్రజలేపాలకులు వారే ఇట్టి ధర్మకార్యములకు పూనుకొని సమాజాభ్యుదయమునకు పాటుపడుట గమనించుచున్నాము. గతములో శ్రీరాజావాసిరెడ్డి వెంకటాద్రి నాయుడుగారు గుంటూరు జిల్లాలోనే కాక ఇతర ప్రాంతములందును ఎన్నో దేవాలయములను పునరుద్ధించుట చరిత్ర ప్రసిద్ధము. సమాజమునకు ఆదర్శప్రాయము.

భూమిలో నీరు అంతటా ప్రవహించుచున్నను సులభముగ మనకు లభించుటకు బావి లేక బోరు త్రవ్వినట్లు, నదిలో, చెరువులో అపాయములేని విధముగ రేవులు ఏర్పరుచుకొని నీరు ఉపయోగించుకొనుచున్నట్లు పంచభూతమయ్యదైన ఆ పరమాత్మ ప్రపంచమంతట నిండియుండినవౌదైనను అదివ్యశక్తిని గుర్తించి, అర్పించుటకు ఆలయములు ప్రముఖ పాత్ర పోషించుచున్నవి.

సమాజమును తీర్చిదిద్దుటలో ఆలయములు సంస్కార స్థానములుగా, శిక్షణా కేంద్రములుగా ఉపయోగపడి ఉత్తమ పౌరులను తీర్చిదిద్దుటలో సహకరించును. గావున పెద్దలు ఆ ఆలయ నిర్మాణములో శ్రద్ధ వహించారు. సంప్రదాయ సంపన్నులు శివాలయములేని ఊరిలో భోజనము చేయుటకు ఇష్టపడదనుటలో దాని ప్రాముఖ్యత తెలియుచున్నది సప్త సంతానములలో ఆలయ నిర్మాణ బాధ్యత యొక భాగము.

పొన్నూరు మండలము, చింతలపూడిలో ప్రజల సహాయ సహకారములతో 2002లో శివాలయము, 2011లో విష్ణుాలయము నిర్మింపబడి, ప్రతివ్సలు నిర్వహించబడినవి. అనుబంధముగ నవగ్రహములు, సుబ్రహ్మణ్యశ్వరస్వామి వార్ష ప్రతిష్ఠలు జరిగినవి. వివాహాది శుభకార్యక్రమములు చేసుకొనుటకు కళ్యాణ మండపము నిర్మింపబడినది. ప్రజలందరి ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములతో శ్రీ మద్భుకారి ఆదిశేషారావు, శ్రీమతి కస్తూరిబాయి పుణ్యద్రంపతులు ఈ కార్యక్రమము నిర్వహించుటకు పూనుకొన్నారు. ఆగమశాస్త్ర పద్ధతిననుసరించి జరిగిన ఈ పతిష్ఠా కార్యక్రమములలో విశేషముగ అన్నదానము జరిగినది. ఆనందముతో ప్రజలు అధిక సంఖ్యలో పాల్గొన్నారు. నేను వారిని, వారికి సహకరించిన వారిని, వృద్ధయశూర్వకంగా అభినందించుచు, ధన్యవాదములు తెలియ జేయుచున్నాను.

రచయిత
భాషాప్రవీణ, విద్యాప్రవీణ

డాక్టర్ తుమ్మలూరు శ్రీధర్మణమూర్తి శాస్త్రి M.A. Ph.D

శాస్త్రిగారి ఇతర రచనలు

1. శ్రీ రామకథావిమృతము - సిమెన్స్ నిమిత్త ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ వాలవే Ph.D. పొందిన పీఠాధ్యక్ష నిబంధము.
2. రామాయణం-సిమేజ దర్శణం 1వ భాగము
3. రామాయణం-సిమేజ దర్శణం 2వ భాగము
4. శ్రీరామ వాణి
5. వాల్మీకి వాణి
6. హాసమేద్దాగి
7. పాపనీ శతీకము
8. మేవభారత పాలిజాతీయ (సింకలసేమ)
9. మాటలంటే మాటలా ?
10. ముసుసూరివారి వీధి చీలత్రి
11. తెలుగు వ్యాకరణము
12. భావదేవ-శతీకము
13. శ్రీ పీఠాంజనేయ శతీకము
14. శ్రీ సత్యనారాయణ శతీకము
15. శ్రీ కపాతేశ్వర శతీకము
16. శ్రీ రాజరాజేశ్వర శతీకము
17. శ్రీ త్రినాథేశ్వర శతీకము (అమృతీకము)